

უკრაინას და საქართველოს რუსეთის გადასარჩენია! 6-7

ის ჯოჯოხეთი, რომელიც დღეს უკრაინაში ტრიალებს, ხვალ შეიძლება საქართველოშიც დატრიალდეს, რადგან ერთი დიდი ბოროტებიდან იმართება ყველაფერი იქნებ და აქაც

14 **სერგეი ლავროვი: ჩვენ ომი არ გვსურს, გვბრბ ჩვენი ინტერესების ფეხებზე გათელვისა და იზნორირების უფლებას არავის მივცემთ!**

15 **პოლ ქაიბ რუმბერტი: აშშ-ის დედაქალაქი გადაიქცა კლანტაზე ყველაზე სულაღი და ქაღმალაღი ადამიანების შეკრების ადგილად**

№1 **გბრის სტატუსი აქვს ქვეყანას, რომელზეც ქართული ეკონომიკა სრულად არის მიბეული** 2

გეზობელი სხელგნიფოს მოთმინების ფილას ყოველდღიურად წვთწვთობით ავსებენ 3

ჩვენს ჩავიხადოთ ჩვენი გულის დავთარგი 17

ამერიკულ ბიოლაბორატორიებში უკრაინულ და ქართველ ჯარისკაცებზე ექსპერიმენტებს ატარებენ 4

აურზაური დასავლურ «სალსინეთში»

წლის ბოლოს სტატისტიკა შევამოწმოთ ხოლმე და ვითვალთ, ვინ როგორი ეკონომიკური სარგებელი მოგვიტანა და, როცა დავინახავთ, რომ ყველა სფეროში პირველ ადგილზე რუსეთია, არ შევიმჩნიოთ, ხამალა არ ვითქვამთ. მერა რა, რომ თუნდაც წყლის შემთხვევაში რუსეთმა 60,9 მილიონი დოლარით გვახეირა, ამერიკამ — 2,4-ით. ჩვენ ხომ ის ძვეყანა ვართ, 58.5 მილიონ დოლარს სალაპარაკოდ რომ არ გავხდით?!

№1 გერმის სტატუსი აქვს ქვეყანას, როგორც ქართული ეკონომიკა სრულად არის მიბეჭდილი

მეგობრისა და სტრატეგიული პარტნიორის სტატუსი აქვს ევროკავშირს, რომლის წილი ქართულ ეკონომიკაში იქნება მხოლოდ მხირა, სთვალავენი ჩასაგდებად არ ღირს

ადრეც დავწერეთ, რომ ერთადერთი რამ, რასაც საქართველო იმდენს აწარმოებს, რომ ჩვენც გვეყოფნის და ექსპორტზე გაგვაქვს, წყალია. პრინციპში, სირცხვილიც იქნებოდა, წყლის ასეთი მარაგის ფონზე ამას მაინც რომ ვერ ვახერხებდით და, როგორც მტკნარი, ისე მინერალური წყალი მართლაც რომ დიდი ოდენობით იწარმოება. 2020 წელი პანდემიის გამო ურთულესი აღმოჩნდა და ამიტომ ექსპორტზე გატანაც პრობლემა გახდა, მაგრამ 2021 წელს 141,8 მილიონი დოლარის წყალი გავეყიდეთ. ერთი შეხედვით, ეს ცოტა არ არის, მაგრამ საქართველოს აქვს შესაძლებლობა, წყლით მიღებული შემოსავალი მილიარდამდე გაზარდოს. და რა არის ამისთვის საჭირო? ევროპის წამყვანი ქვეყნების ბაზრის ათვისება.

- სათქმელად ძალიან მარტივია — ევროპა ხომ ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორი და მეგობარია, ევროპელი ელჩები ჭკუას გვარიგებენ და ხელისუფლების უმაღლეს პირებთან კარზე დაუკაკუნებლად შედიან. მოდი, ჯერ ის ვნახოთ, იმ 40 ქვეყნიდან, სადაც მტკნარი და მინერალური წყლები გაგვაქვს, ყველაზე მეტს რომელი ქვეყანა ყიდულობს. ათეული ასე გამოიყურება:

 1. რუსეთი — 60,9 მლნ დოლარი, 107 429 ტონა;
 2. უკრაინა — 26,2 მლნ დოლარი, 60 036 ტონა;
 3. ლიეტუვა — 18,6 მლნ დოლარი, 29 093 ტონა;
 4. ყაზახეთი — 12,6 მლნ დოლარი, 21 268 ტონა;
 5. ბელარუსი — 8,1 მლნ დოლარი, 16,3 ტონა;
 6. უზბეკეთი — 3,9 მლნ დოლარი, 5 861 ტონა;
 7. აშშ — 2,4 მლნ დოლარი, 2 593 ტონა;
 8. აზერბაიჯანი — 1,5 მლნ დოლარი, 6 722 ტონა;
 9. ისრაელი — 1,4 მლნ დოლარი, 2 117 ტონა;
 10. მოლდოვა — 1,3 მლნ დოლარი, 1 713 ტონა.

სათქმელად ძალიან მარტივია — ევროპა ხომ ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორი და მეგობარია, ევროპელი ელჩები ჭკუას გვარიგებენ და ხელისუფლების უმაღლეს პირებთან კარზე დაუკაკუნებლად შედიან. მოდი, ჯერ ის ვნახოთ, იმ 40 ქვეყნიდან, სადაც მტკნარი და მინერალური წყლები გაგვაქვს, ყველაზე მეტს რომელი ქვეყანა ყიდულობს. ათეული ასე გამოიყურება:

შესაქმე, ეს გერმანელები ვინმესთვის პარადოქსული იყოს, გეგმა, თუ გავიხსენებთ, რომ ქართული პროდუქციის გასაღები მთავარი ბაზარი რუსეთია, უსწავრი არაფერია. გემოლის, რომ, როგორც სხვა შემთხვევაში, ქართული პროდუქციის გასაღები მთავარი ბაზარი რუსეთია, უცნაური არაფერია. გამოდის, რომ, როგორც სხვა შემთხვევაში, ქართული პროდუქციის მთავარი ბაზარი კვლავ რუსეთია, მეგობარ ამერიკას კი 25-ჯერ ნაკლები წყალი მივაქვს, ვიდრე მტერ რუსეთს და, თუ პოსტსაბჭოთა სივრცის ლიეტუვას არ ჩავთვლით, ათეულში ევროპის არც ერთი ქვეყანა არ არის. რატომ? ახლავე გეტყვი:

რამ არ გააკეთა და, ამის მიუხედავად, ნომერი პირველი მტრის სტატუსი აქვს ქვეყანას, რომელზეც ქართული ეკონომიკა სრულად არის მიბეჭდილი, სოლო მეგობარი და სტრატეგიული პარტნიორის სტატუსი აქვს ევროკავშირს, რომლის წილი ქართულ ეკონომიკაში იმდენად მცირეა, სანამ იქამდე ვალაგებთ ჩაბეჭდაც არ ღირს.

და, ყველა რესპუბლიკა ამ მითოდით მოქმედებს და კმაყოფილია არაა სექსი, საბარტელო საბჭოთა კავშირში ყველაზე მაღალი რეპუტაცია და სწორედ პირიქითაა — საუბარია ძნელი, თორემ ეკონომიკური ურთიერთობის დალაგება ვიზიტებით, ერთ მაგიდასთან დასხდომითა და ხელშეწყობით. მარტივია იმის გარკვევაც, ვის რა სჭირდება და რამდენს იყიდის საქართველოსგან. სწორედ ამის შემდეგ შედგება რეალური გეგმა, რა უნდა მოეყვანოს, აქცენტი რომელ მიმართულებაზე გავაკეთოთ, თორემ გაყვანილობა და ლოკალიზაციის წარმოებით ქართული ეკონომიკის წამოწევა ახსურდება რომ არის, ყველაზე აკრძალულია ხელისუფლებაში უნდა იტოვდნენ.

ელემენტარულად, გასული წელი ავიღოთ, როცა შიდა ქართულ და კახეთში გლეხები ვაშლამომარაგების მიზნით 30-40 თეთრად იხვეწებოდნენ, შემდეგ მოულოდნელად რუსეთიდან წამოვიდა ინტერესი და ერთ დღეში, 24 საათში, ამ ხილის ფასმა 4 ლარამდე აიწია. ჰო, ათჯერ მოიმატა, ათჯერ გაძვირდა და გლეხებმა არ ნახულად იხიერეს. რაც მთავარია, რუსეთში ნავთობის მთლიანი მოსავალი და, ათი მილიონი დოლარს რომ გვემართოს, იმასაც ნაიღებდნენ. ის-

იც გემარტობა, რომ-ორ მომცენე იმხანად ტელევიზიები — ამ ყველაფერში უზოგიფის და-ნახვის ნაცვლად, რამდენიმე გლეხთან ინტერვიუ ჩაწერეს და ამტყობინეს, წელს კი ვინმე, მაგრამ განისაღ წაიღებენ თუ არა, არავინ იცისო. ჰოდა, სწორედ ამას ვამბობთ, გლეხიც რომ მშვიდად იყოს და ტელევიზიებისა და არ-ჰომოდეთ სათქმელი, რუსეთთან მოლაპარაკების გზისგან უნდა და-სხდნენ ხელისუფლების უმაღლესი პირები თუ არა, ეკონომიკის მიწინააღმდეგეები, და ხელი მო-წამოვან ბრძოლაში იმდენი თანამშრომლობის ხელშეწყობას. გვერდშე-ნეთ, ეს ორივე მხარისთვის მომგებიანი იქნება და, რაც მთავარია, ასეთი ხელშეწყობა არაა სწორედ გლეხს, არამედ სახელმწიფოსაც მისცემს იმის შესაძლებლობას, ესა თუ ის ღარიბი ბანაკის-თაროს და სოფლის მეურ-ნეობაში ჩადებული ორი მილიონი წყალს კი არ გაატანოს, ისეთი მიმართულება მისცეს, შედგეს მოსახლეობისთვის რომ მოიტანს და სახელმწიფოსთვისაც.

სიმართლე გითხრათ, ხანდა-ხან ეჭვი გვეპარება, რომ ხელისუფლების უმაღლესმა პირებმა მტერ-მოყვრის განმარტება იციან. ვერ ვისხენებთ ვერც ერთი სახელმწიფოს ლიდერს, რომელსაც ქვეყნისთვის სასიკეთო ნაბიჯის გადადგმა შეეძლო და ეს არ გააკეთა. ერთადერთი, ალბათ, საქართველოს მთავრობაა (წინა თუ მოქმედი), რომელიც დაწინაურებულია, რუსეთთან თუნდაც ეკონომიკური ურთიერთობის გაღრმავება, საუბარი და შეხვედრები ქვეყანას დაადგება და ამას არ აკეთებს. მეურ ის ნანატრი ეკონომიკური ზრდა, რომელიც ჯერ მხოლოდ ფურცელზეა და რეალურ შედეგად მოსახლეობა საკუთარ თავზე ვერ გრძნობს, მართლა ორნიშნა გახდება და ეროვნული ვალუტის მერყეობაზეც აღარ მოგვიწევს ყოველდღიურად წერვილობა. ერთადერთი მიზეზი, რომლის გამოც ამ ყველაფრისგან თავს ვიკავებთ, დასავლეთის წნეხია. სწორედ წნეხი, თორემ მეგობრულ რჩევას ამას წამდვილად ვერ დავარქმევთ. მეგობრები არ გირჩევენ ისეთ რამეს, რაც სასარგებლო არ არის და ამიტომაც ვამბობთ, მტერ-მოყვრის განმარტება კარგად არ გვესმის-მეთქი. სანამ იქამდე მივალთ, რომ საუბარი ყოველთვის შეიძლება და დიალოგს ყოველთვის აქვს აზრი, წლის ბოლოს სტატისტიკა შევამოწმოთ ხოლმე და ვითვალთ, ვინ როგორი ეკონომიკური სარგებელი მოგვიტანა და, როცა დავინახავთ, რომ ყველა სფეროში პირველ ადგილზე რუსეთია, არ შევიმჩნიოთ, ხამალა არ ვითქვამთ. მერა რა, რომ თუნდაც წყლის შემთხვევაში რუსეთმა 60,9 მილიონი დოლარით გვახეირა, ამერიკამ — 2,4-ით. ჩვენ ხომ ის ძვეყანა ვართ, 58.5 მილიონ დოლარს სალაპარაკოდ რომ არ გავხდით?!

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბულგარელმა გამომძიებელმა ჟურნალისტმა ახალი მასალები გამოაქვეყნა უკრაინის, საქართველოსა და სხვა ქვეყნების ტერიტორიებზე ამერიკული ბიოლაბორატორიების მუშაობის შესახებ. ბულგარელი გამომძიებელი ჟურნალისტი დილიანა გაიტანჯიევა წერს, რომ ამ ლაბორატორიებში უკრაინელ და ქართველ ჯარისკაცებზე სხვადასხვა ვირუსს ცდიან.

უკრაინის ტერიტორიაზე ამერიკული ბიოლაბორატორიები ჯერ კიდევ **ლიონიდ კაშჩას**ს პრეზიდენტობის პერიოდში (1994-2005) გაჩნდა. **ვიქტორ იანუკოვიჩის** მმართველობის პერიოდში (2010-2014) დახურეს, ე.წ. ევრომაინდის შემდეგ კი (2014 წ.) კვლავ ააშუშავეს.

მსაზღვრე 4000 ჯარისკაცზე უკრაინაში

„იმ დროს, როცა აშშ გეგმავს, გააძლიეროს თავისი სამხედრო ძალები აღმოსავლეთ ევროპაში, რათა „რუსეთისგან დაცვას მოკავშირეები“, დოკუმენტები წარმოაჩენს, რას ნიშნავს ამერიკული „დაცვა“ პრაქტიკულად“, — წერს თავის ვებგვერდზე **დილიანა გაიტანჯიევა** — ცნობილი ბულგარელი ჟურნალისტი ქალი, რომელსაც არაერთხელ დაუწერია ამ თემაზე. მის მასალაში აღნიშნულია, რომ პენტაგონმა ბიოლაბორატორიები ჩაატარა 4000 ათას ჯარისკაცზე უკრაინაში, 1000 ჯარისკაცზე — საქართველოში.

„სამხედრო მუქარის შემცირების ამერიკულმა სააგენტომ (DTRA), — წერს გაიტანჯიევა, — უკრაინაში დააფინანსა პროექტი ჯარისკაცების მონაწილეობით კოდური სახელწოდებით **UP-8**“. ყირიმ-კონგოს შემორაგიული ცხელვით ვირუსისა და ჰანტავირუსების გავრცელება უკრაინაში და ლუგანსკის რეგიონში საეკონომიკური დიფერენციული დიფენსიის პოტენციური აუცილებლობა“.

პროექტმა სტარტი აიღო 2017 წელს და რამდენიმეჯერ გაგრძელდა 2020 წლამდე, რაზეც შიდა დოკუმენტები მიუთითებს.

დოკუმენტებში წერია, რომ სისხლის სინჯები უნდა აუღონ 4400 სამხედრო მოსამსახურის ლეოვოში, ხარკოვში, ოდესასა და კიევიში. ამ სინჯებიდან 4000-ს შეამოწმებენ პანტავირუსების ანტისხეულებზე, 400-ს კი — ყირიმ-კონგოს შემორაგიული ცხელვით ვირუსის ანტისხეულებზე. ამასთანავე, „სისხლის ანალიზის შედეგებს არ გააცნობენ კვლევის მონაწილეებს“.

დილიანა გაიტანჯიევა უკრაინულ ენაზე შედგენილ ამ გამოკვლევის დოკუმენტებს აქვეყნებს.

(იხ. დოკუმენტის ფოტო №2)

არ არის ინფორმაცია იმის შესახებ კიდევ რომელი პროცედურები უნდა შესრულდეს, გარდა იმისა, რომ „სერიოზულ ინციდენტებზე, მათ შორის სასიკვდილო შედეგით, უნდა აცნობონ 24 საათის განმავლობაში. კვლევის მონაწილეებმა უნდა გარდაცვალება, რომლებიც საეჭვო ან დაკავშირებულია კვლევის პროცედურებთან, უნდა აცნობონ ბიოლოგიის კომიტეტებს აშშ-სა და უკრაინაში“.

(იხ. დოკუმენტის ფოტო №3)
უკრაინაში DTRA-ს ერთ-ერთი მოიჯარე არის კომპანია

CH2M Hill-ი. ბულგარელი ჟურნალისტი მიერ მოპოვებული მონაცემებით, ამ კომპანიამ მიიღო 22,8 მლნ დოლარი კონტრაქტი (2020-2023 წწ.), რომლის მიხედვით რეკონსტრუქცია უნდა ჩატარდეს 3 ბიოლაბორატორიას:

დიანოსტიკისა და ვეტერინარულ-სანიტარული ექსპერტიზის სახელმწიფო-სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტსა და საკვები პროდუქტების უსაფრთხოების უკრაინის სახელმწიფო სამსახურს (კიევი), აგრეთვე, „მომხმარებელთა უფლებების დაცვის საოლქო დიაგნოსტიკურ ლაბორატორიას“ (ოდესაში).

ანალოგიური პროექტის რეალიზაცია საქართველოშიც მიმდინარეობს: **გორის პოსპიტალში სამედიცინო შემწეების გავლისას 1000 ჯარისკაცს სისხლის სინჯები აუღეს ისეთ პათოგენებზე, როგორც არის ციმბირის წყლულის ბაქტერია, ტიპით გამოწვეული ენცეფალიტის ვირუსი, ლაიმისა და კიდევ 11 სხვა დაავადება.** საქართველოსა და უკრაინაში DTRA-ს საქმიანობა შეთანხმებულია. მხარეები ვალდებულია იღებენ, არ დაინფორმირებენ საზოგადოებას, მაგრამ მკვლევარები ანაზღაურებენ ქონების დაკარგვით, სიკვდილით ან ჯანმრთელობის დაზიანებით გამოწვეულ ზარალს უკრაინასა და საქართველოში. ჯარისკაცებზე ბიოლოგიური ტესტების ჩატარების შემდეგ პროექტი 2022 წლის მარტში უნდა დაიწყოს სოფიაში, ბულგარეთის სამხედრო პოსპიტალში, — ამტკიცებს დილიანა გაიტანჯიევა.

რა არის ცნობილი უკრაინაში ამერიკულ ბიოლაბორატორიებზე

ამერიკული ბიოლაბორატორიების თემა 2021 წლის აპრილში გააქტიურა რუსეთის ფედერაციის უშიშროების საბჭოს მდივანმა **ნიკოლაი პატრუშკინმა**. ეს კორნავირუსის გამო მოხდა. აშშ-ის ვერსიის კომენტარებისას, კორნავირუსი ჩინელმა მეცნიერებმა გაავრცელეს. მან ყველას მიანიშნა, რომ ამის გაკეთება ამერიკელებსაც შეეძლოთ: „გთავაზობთ, ყურადღება მიამართოთ იმ ფაქტს, რომ მსოფლიოში, როგორც ნანვიმარზე სოკოები, ჩნდება ახალ-ახალი ლაბორატორიები, რომლებსაც აშშ აკონტროლებს, თანაც, ძირითადად, რუსეთისა და ჩინეთის საზღვრებზე“.

მეორე დღეს პეკინმა განაცხადო ამერიკული ბიოლაბორატორიების თემა. ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა **ჩჰაო ლიძინამ** განაცხადა, რომ ამერიკელებმა უნდა წარმოადგინონ ინფორმაცია იმ ცდების შესახებ, რომლებსაც ატარებენ ამერიკულ ლაბორატორიებში უკრაინისა და მედიკინის მტატიის სამხედრო დაწესებულება ფორტ-დეტრიკში. „შეგნიშნე, რომ ცოტა ხნის წინათ რუსეთმა კვლავ დაუს-

დოკუმენტები წერია, რომ სისხლის სინჯები უნდა აუღონ 4400 სამხედრო მოსამსახურის ლეოვოში, ხარკოვში, ოდესასა და კიევიში. ამ სინჯებიდან 4000-ს შეამოწმებენ პანტავირუსების ანტისხეულებზე, 400-ს კი — ყირიმ-კონგოს ჰემორაგიული ცხელვების ვირუსის ანტისხეულებზე. ამასთანავე, „სისხლის ანალიზის შედეგებს არ გააცნობენ კვლევის მონაწილეებს“.

ამერიკულ ბიოლაბორატორიებში უკრაინელ და ქართველ ჯარისკაცებზე შესაძრებლად ატარებენ

ფოტო №2

III. ПЛАН ДОСЛІДЖЕННЯ

3.1. Цілі

3.1.1. Основні цілі:

1. Визначити серйозність впливу до казнимірств елжа 4000 і ширшу ККЕТ серед 400 здорових добровольців, здатних устанавити підляжати частини та медичних закладів Міністерства оборони України, розташованих у Львові, Харкові, Одесі та Києві, і порівняти ці дані з інформацією у їх медичних картках, розроблених алкегах

„Захворювання, пов'язані з інфекційними агентами, зокрема зокрема під час Корейської війни, коли близько 1500 військовослужбовців ООН захворіли на невідому фібриляну хворобу з ознаками уродження вирок та геморагічними симптомами. Як показали результати досліджень за період багатьох років, військові діяльність (ригтя окопів, земельні роботи в полі) призводять до вищого ризику для солдатів, ніж будь-які інші види діяльності. Таким чином, ця популяція може прожити швидко на поширеність хантавірусу у навколишньому середовищі та потенціал виникнення захворювання, оскільки Міністерство має військові частини на всій території країни. Окрім того, збір зразків МОЗ локалізований у двох областях з метою забезпечення інформаційних фінансних даних про інтенсивність захворювання, у той же час, та результати діяльності Міністерства будуть утримані дисципліновано від публікації інформації ККЕТ та ПТІС в Україні. Ці дані також будуть відомі на національному рівні, чи екстраполяція даних про грипу та кліші на національний рівень може надати ширшу інформацію

ფოტო №3

3.5. Процедура на випадок відхилення від протоколу

Весь медичний персонал, що проводить відбір зразків крові та персонал лабораторій Служби превентивної медицини МО України, який бере участь у лабораторних процесах, до початку дослідження прохланимче навчання з процедур та етики проведення досліджень, суффіктом якого є етикетка. У разі несприятливих виключення осіб, іди як відомі, такі як хри ержаж виключення, відомі особи зразки від них не повинні відбиратися, будь-які відомі мають бути виключені з аналізу та включені, а особа має бути трансформована про це. Якщо зразки для лабораторних досліджень від осіб, що не підлягають критеріям виключення, вже були відібрані, вони будуть виключені, а особа трансформована про це

У відомості, про виключення від аналізу, що не впливають на здоров'я учасників, буде відомо тільки під час поточного періоду збору зразків та в автоматичному звіті про підключення від експертів або медичних ситуацій, що можуть вплинути на збір зразків, медіку або медікопучча учасників дослідження, буде негайно повідомлено відповідному досліднику / менеджеру та збору даних, українському комітету з біоетики та Агентству зменшення загрози Міністерства оборони США (A33) Про незначні інциденти слід повідомляти протягом 72 годин, а про серйозні, включаючи випадки смерті - протягом 24 годин. Усі випадки смерті суб'єктів дослідження, підозрювані або відомі як такі, що пов'язані з процедурами дослідження, повинні бути повідомлені до відома комітету із біоетики в США та Україні. Про будь-які відхилення від протоколу або несприятливі ситуації, які викликають занепокоєння щодо безпеки об'єктів дослідження, повинні бути повідомлені, також буде негайно повідомлено і відповідному досліднику, відповідному співдосліднику, українському комітету з біоетики та A33

ვა кითხვა აშშ-ს სამხედრო და ბიოლოგიურ საქმიანობაზე ფორტ-დეტრიკსა და უკრაინაში. სხვა ქვეყნებზეც გამოხატეს ანალოგიური შემოთხება. მაგალითად, ავილოთ უკრაინა. აშშ-მა 11 ბიოლაბორატორია შექმნა მხოლოდ უკრაინაში. რატომ ქმნიან ამერიკელები ამდენ ლაბორატორიას მსოფლიოში და რით არიან დაკავებული იქ, მათ შორის ფორტ-დეტრიკში? — განაცხადა ლიძინამ.

უკრაინისა და აშშ-ის ურთიერთქმედება ბიოლაბორატორიების საკითხზე, ჯამში, 20 წელიწადს ითვლის. ამერიკის თავდაცვისა და უკრაინის განდაცვის სამინისტროებმა ჯერ კიდევ ორი ათეული წლის წინათ მოაწერეს ხელი ხელშეკრულებას სახიფათო პათოგენების ცირკულაციის შეზღუდვის შესახებ.

პროგრამის განსახორციელებლად აშშ-მა უკრაინას გამოუყო 200 მლნ დოლარი. ამერიკულ პროექტს აფინანსებდა DTRA. დასახელებული იყო პროექტის კიდევ ერთი მონაწილე — „უკრაინის სამეცნიერო-ტექნიკური ცენტრი“. 2013 წელს, ვიქტორ იანუკოვიჩის პრეზიდენტობისას, მიიღეს გადაწყვეტილება, უარი ეთქვათ აშშ-თან ასეთ თანამშრომლობაზე, მაგრამ 2014 წლიდან — ევრომაინდის შემდეგ — ლაბორატორიების საქმიანობა განახლდა.

2020 წელს ბიოლაბორატორიების თემა წამოიწია „ოპოზიციური პლატფორმა — სოციალური მედიის“ სახალხო დეპუტატებმა: **ვიქტორ მედვედჩუკმა** და **რენატ კუზმინამ**. მათ წერილობით მიმართეს ვიქტორ მედვედჩუკს, პრემიერ-მინისტრს, უკრაინის უსაფრთხოების სამსახურსა და განდაცვის სამინისტროს. დეპუტატები ამბობდნენ, რომ ბიოლაბორატორიები განლაგებულია ოდესაში, ვინიციში, უფკოროში, ლეოვოში, კიევიში, ხერსონში, ტერნოპოლში და ყირიმისა და ლუგანსკის ახლოს. სულ 11 ლაბორატორია.

(იხ. ფოტო №4)
„ლაბორატორიებში სამუშაოები მიმდინარეობს ბიოლოგიური ექსპერიმენტების პროგრამით. ბიოლოგიური შედეგებს 2,1 მლრდ დოლარს და დაფინანსებულია ამერიკული სააგენტოს მიერ. ამ საქმიანობაში ჩაერთო უკრაინის სამეცნიერო-ტექნიკური ცენტრი“. საერთაშორისო ორგანიზაცია, რომელსაც აფინანსებს ამერიკის ხელისუფლება და რომლის თანამშრომლებსაც აქვთ დიპლომატიური იმუნიტეტი. ეს ორგანიზაცია აფინანსებს მასობრივი განადგურების იარაღის შექმნის პროექტებს“, — წერდნენ მედვედჩუკი და კუზმინი. უკრაინელი

«გეორგიან ვორლდ»

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უკრაინას და საქართველოს რუსეთის გადასარჩენია!

ვლადი კვარაცხელიას კულისისტური ნატილი. საპროკო გვირდი

მესამე გამოშვება

რამდენიმე დღის წინათ საქართველოსა და აშშ-ის ოცდაათწლიანი ურთიერთობის იუბილე აღინიშნა, რომელზეც აშშ-ის ელჩმა კელი დეგანმა საკმაოდ ვრცელი სიტყვა წარმოქვა. ასეთი სიტყვები, მოგვხსენებთ, ორი ნაწილისგან შედგება: 1. ის, რისი თქმაც უნდათ; 2. ის, რითაც სათქმელს ფუთავენ. ამ უკანასკნელს წყაღს ან ჩენჩოს უნოდებენ-ხოლმე. ახლა შემოგთავაზებთ აშშ-ის ელჩის მიერ ნათქვამს ჩენჩოს გარეშე, ანუ სიტყვათა იმ რახარუხის გარეშე, რომელიც არაფერს გვეუბნება, მაგრამ რითაც, წესისამებრ, გაფრებულა ამ სახის მოხსენებები:

„დღეს მსურს, გავიხსენო ჩვენი ურთიერთობის დასაწყისი და მიმოვიხილო, რატომ არის საქართველო ასეთი მნიშვნელოვანი ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის.“

30 წლის წინათ, მოსკოვის თითქმის ორასწლიანი ბატონობის შემდეგ, საქართველომ დამოუკიდებლობა მოიპოვა.

საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის დღიდან ამერიკელი ხალხი სოლიდარულია ქართველი ხალხის სურვილისა, ჰქონდეთ თავისუფალი და სუვერენული ქვეყანა.

წლების განმავლობაში აშშ-მა, სხვა სახის მხარდაჭერასთან ერთად, საქართველოს დასახმარებლად თითქმის ექვსი მილიარდი დოლარი გამოიყო. ერთ-ერთი ყველაზე ადრინდელი და ძლიერი თანამშრომლობის სფერო ჩვენი სამხედრო თანამშრომლობაა.

ისტორია გვიჩვენებს, რომ მოსკოვმა უარი თქვა საქართველოს დამოუკიდებლობის არჩევანზე და მოგვიანებით შეიჭრა საქართველოში, ამ გამოწვევას საქართველო კარგად იცნობს, რომლის წინაშეც არაერთხელ მდგარა — ჯერ კიდევ მე-19 საუკუნეში, როდესაც რუსეთმა 1801 წელს 1783 წლის გორგვიესკის ტრაქტატის დარღვევით მოახლოვდა ქართლ-კახეთის სამეფოს ანექსია, შემდეგ 1921 წელს, როდესაც კრემლი შეიჭრა და დამპყრობ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა მოსკოვის ხელშეკრულების დარღვევით და, რა თქმა უნდა, არც ისე დიდი ხნის წინათ, 2008 წელს. რუსეთის აგრესიული, დესტაბილიზაციის გამოწვევი ქვეყა არ შემოიფარგლება მხოლოდ საქართველოთი, როგორც ვნახეთ. ჩვენ ვდგავართ ამოხსნის რეგანისტული რუსეთის წინაშე, რომელსაც განზრახული აქვს თავისი იმპერიის აღდგენა გავლენის პრივილეგიებული სფეროს დამყარების გზით. რუსეთი გამუდმებით არღვევს ევროპული უსაფრთხოების ფუნდამენტურ პრინციპებს, მიუხედავად იმისა, რომ მას ვალდებულებები აქვს აღებული მათ დასაცავად. რუსეთმა ცხადდა აჩვენა, რომ არ სცემს პატივს საქართველოსა და სხვა ქვეყ-

ნების სუვერენიტეტს. ეს არის ერთადერთი ქვეყანა ევროპაში, რომელსაც ოკუპირებული აქვს სხვა სუვერენული სახელმწიფოების ტერიტორიები. ეს არის ევროპაში ერთადერთი ქვეყანა, რომელიც თავს უყრის ჯარებს მეზობლის საზღვარზე. სწორედ რუსეთმა გაანადგურა საქართველოს პირველი რესპუბლიკა 1921 წელს, შეურაცხყო საქართველოს ეკლესიები და ჰქონდა ქართული ენის ჩახშობის ნარეკლები მცდელობა. რუსეთის მხრიდან საქართველოს კულტურის, რწმენის, ენისა და ტრადიციებისადმი უპატივცემულობისგან სრულიად განსხვავებით, შეერთებული შტატები, ევროპა და საქართველო კეთილდღეობის, თავისუფლებისა და ღირსების საერთო ხედვას იზიარებენ.

შეერთებულ შტატებს უდიდესი ინტერესი აქვს, რომ საქართველომ თავის ტრანსატლანტიკურ მიზნებს მიაღწიოს.“

როგორც ხედავთ, აშშ-ის ელჩმა თავისი სახელმწიფოს ნაცვლად რუსეთზე ილაპარაკა, ვინაიდან, გარდა იმისა, რაც ამ ამონარიდებშია ნათქვამი, მას, პრაქტიკულად, არაფერი უთქვამს, დანარჩენი წყალი და ჩენჩო იყო. გამოდის, რომ ჩვენს ქვეყანაში აშშ-ის ელჩის საქმიანობა რუსეთის მიმართ სიძულვილის გაღვივებით შემოიფარგლება. რუსეთისთვის ძირგამომთხრელი ეს საქმიანობა ამერიკელებს ახლა არ დაუნეციათ, ამას დიდი ხნის ისტორია აქვს, მაგრამ აქ უფრო საინტერესო ისაა, რომ ეს საქმიანობა ძირის გამოთხრელი საბოლოოდ საქართველოსთვის გამოდგა.

ამერიკელების მიერ საკუთარ თავზე აღებული მისია ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკების (მათ შორის, საქართველოს) განთავისუფლებისა, სინამდვილეში დამანგრეველი აღმოჩნდა.

* ამერიკელების მიერ მოტანილი „დამოუკიდებლობის“ შედეგად დაიკარგა ქვეყნის ტერიტორიის ერთი მეხუთედი;

* განახევრდა მოსახლეობა; * განადგურდა ეკონომიკა; * თითქმის მთლიანად მოშალა მრეწველობა და სოფ-

აშშ-ის, რბილად რომ ვთქვათ, არაკეთილსინდისიერ დამოკიდებულებას პარტნიორობთან (თუ ვასალბთან) უკრაინის პრაზიდენტიც კი მიხვდა, რომელიც მიხვდარილოვითა და გონიერებით მინცდაგანც არ გამოირჩევა. უკრაინიდან აშშ-ის, დიდი ბრიტანეთის, ავსტრალიისა და გერმანიის ელჩების გაძევებით სახტად დარჩენილმა ზელენსკიმ ისეთი ფრთიანი ფრაზა გაისროლა, კარგა ხანს რომ გაჰყვება უკრაინის ისტორიას: „უკრაინა „ტიტანიკი“ არ არის, რომ იგი თავშეღმობლაჟილება დატოვოთ“. ეს იმ სახელმწიფოს მეთაურის ნამოახილი იყო, რომელიც მიხვდა, რომ განწირულია.

ლის მეურნობა; * იავრიქმნა მეცნიერების, განათლების, ჯანდაცვის, კულტურის უზარმაზარი ინფრასტრუქტურა; * ქრონიკულმა უმუშევრობამ მოიცვა მთელი ქვეყანა; * მოირყა ზნეობა, ადამიანური ურთიერთობები, ეროვნული ტრადიციები; * ქართველი ხალხი ყოფნა-არყოფნის ზღვარამდე მიყვანილი.

დაიხ, ეს ყველაფერი არის პირდაპირი შედეგი საბჭოთა კავშირის დაშლისა და საქართველოს აშშ-ის კოლონიად ქცევისა. ამერიკელებმა მოახერხეს საბჭოთა კავშირის დასხვება, რასაც მასში შემავალი რესპუბლიკების გათავისუფლება დაარქვეს, მაგრამ იმავე წუთიდან, როცა კავშირი წარმატებით, თითქმის რესპუბლიკების ათვისების თუ მითვისების ფორსირებულ პროცესი, რაც, მეტ-ნაკლები წარმატებით, თითქმის ყველა რესპუბლიკაში დღემდე მიმდინარეობს. ამ პროცესის ყველაზე რთულ გამოწვევას ვხედავთ უკრაინაში, რამაც არამხოლოდ პოსტსაბჭოთა სივრცე, არამედ მთელი პლანეტა დააბა, ვინაიდან გლობალური ომის საფრთხე შექმნა. ალბათ, მიაქვევ-

დით ყურადღებას იმ გასაოცარ წინადადებას, რომელიც ელჩის მოხსენებიდან იმ ამონარიდშია ნათქვამი, ზემოთ რომ შემოგთავაზეთ: „ეს (რუსეთი — ვ.კ.) არის ევროპაში ერთადერთი ქვეყანა, რომელიც თავს უყრის ჯარებს მეზობლის საზღვარზე“. როგორც ჩანს, ბუნებაში არამხოლოდ თავხედობა, არამედ მივიან განსაკუთრებული ფორმაც არსებობს, რომელსაც შეიძლება ზეთავედობა, ანუ თავხედური თავხედობა ვუნდოთ. აშშ ევროპასთან ერთად აიარაღებს უკრაინას (სახელმწიფო დეპარტამენტი აცხადებს: „აშშ-ის მიერ უკრაინისთვის შეიარაღების სახით განუულება დახმარებამ 600 მილიონ დოლარს გადააჭარბა, მაგრამ ეს ზღვარი არ არის, ჩვენ გავიღებთ მეტიც გაკეთება-საშვებია, მაგრამ რუსეთი საკუთარ სამხედრო ნაწილებს საკუთარ ტერიტორიაზე როგორც მეტიც სახელმწიფოს საზღვართან თუ გადაადგილებს, ეს აგრესიის გამოვლენა და, აქედან გამომდინარე, დაუშვებელი ყოფილა.“

ამერიკელებმა ის თუ იციან, რომ რუსეთი თავის უსაფრთხოებას სამხედრო ძალით დაცავს, ალბათ, ისიც ეცოდინე-

ბათ, რამ მიყვანა ეს ქვეყანა ამ გადაწყვეტილებამდე. რუსეთმა ხომ თავისი ხელით გადასცა მათ ხელშეკრულების პროექტი, რომელიც უმთავრესი მოთხოვნა აშშ-ის მიერ რუსეთის საზღვრების მიმართულეებით ნატოს გაფართოებაზე უარის თქმაა?! აი, დაძაბულობის მოხსნის უმარტიველი ფორმულა. ამერიკელები უკრაინაზე, შავი ზღვის რეგიონზე და, საერთოდ, მსოფლიო უსაფრთხოებაზე თუ ზრუნავენ, მთავრობ რუსეთის მიერ შემოთავაზებულ ხელშეკრულებას ხელი; მისცენ რუსეთს წერილობითი გარანტია, რომ მათი სარაკეტო დანადგარებით და ბირთვული შეიარაღებით ყველა მხრიდან რუსეთის საზღვრებთან არ მიჩოვდებიან; დადონ პირობა, რომ უკრაინასა და საქართველოს არ შეათრევენ ნატოში და მორჩა, განიმუხტება ვითარება, მაგრამ არა, ისინი საკითხის ამგვარ გადაწყვეტას არც განიხილავენ. უტიფრად აცხადებენ, რომ ნებისმიერ სახელმწიფოს უფლება აქვს, თვითონ აირჩიოს, კოლექტიური უსაფრთხოების რომელი სისტემის გამოყენებით ისედაც მისთვის მისაღებია.

ეს დებულება ჩანერილი, იქ-

ვე ისიც წერია, რომ საკუთარი უსაფრთხოების დაცვის მოტივით არც ერთმა სახელმწიფომ არ უნდა შეუქმნას საფრთხე სხვა სახელმწიფოს, ანუ ყველა სახელმწიფო ვალდებულია, საკუთარი ინტერესები ისე დაიკმაყოფილოს, რომ სხვისი ინტერესები არ შელახოს. ეს მოთხოვნა ჩანერილიც რომ არ იყოს სადმე, მაინც ასე უნდა მოხდეს, ვინაიდან საკუთარ ინტერესებს არავინ შეგლახავინებს, განსაკუთრებით ისეთი უზარმაზარი და უძლიერესი სახელმწიფო, როგორც რუსეთია. უკრაინისა და საქართველოს მიღება ნატოს წევრად არათუ ლახავს რუსეთის ინტერესებს, პირდაპირ ანგრევს რუსეთის უსაფრთხოების მთელ სისტემას. სწორედ ამან აიძულა რუსეთი, აშშ-ის წინაშე საკითხი ასეთი კატეგორიულობით დაეცვა. ამერიკელების მიერ რუსეთის გამოგზავნილი პასუხიდან ირკვევა, რომ მათ არ დააკმაყოფილეს რუსეთის აბსოლუტურად სამართლიანი მოთხოვნა. რუსებმა ამერიკელებისთვის შეთავაზებული ხელშეკრულების პროექტი ამერიკაში გაგზავნისთანავე გამოაქვეყნეს, რათა მსოფლიოს სცოდნოდა, რაზეა საუბარი. რუსეთი მსოფლიოს წინაშე ამ თვალსაზრისით პირნათელია, რადგან მას არც არაფერი დაუმალავს და, რაც მთავარია, ისეთი არაფერი მოუთხოვია, რისი გამოშეუბრების შერცხვებოდა. ამერიკელებმა კი რუსეთის შეთავაზებაზე გაცემული წერილობითი პასუხი, რომელიც რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში წარადგინეს, არც თვითონ გამოაქვეყნეს და არც რუსეთის მისცეს მისი გამოქვეყნების უფლება. რა დიდი ლოგიკა სჭირდება იმ დასკვნის გაკეთებას, რომ, როგორც ჩანს, ამერიკელების პასუხში იმდენად გაუმართლებელი, უზნეო და სამარცხვინო გარიგება ან შეთავაზებაა ჩანერილი, რომ მისი გამოყენებით ისედაც წაშლილი სახე ბოლომ-

ერთადერთი სახელმწიფო, რომელსაც უკრაინის გადაარჩენა სურს და შეუძლია, რუსეთია. არ არსებობს დალუპვის გზაზე მდგარი უკრაინის მხსნელი სხვა ძალა დადამინის უპრბე, გარდა რუსეთისა, ოღონდ ეს თვით უკრაინელმა ხალხმა უნდა მოისურვოს. უნდა აღდგას უკრაინის მოსახლეობა, შეაქციოს უპრბე სატანას, იეიდის თვალში მიაპყროს ისტორიულ ქმას, ბართლადიდაგაღთა ნებით გადაინეაროს პიკჯვარი და დახმარება სთხოვოს მას

კი ბატონო, მაგრამ, სადაც ეს დებულება ჩანერილი, იქ-

«მარტოქაა უნდა ვიყო»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„პეკინის ოლიმპიური თამაშებისთვის აშშ-ის მიერ გამოცხადებული პოლიტიკური დღესასწაულია დანარჩენი მსოფლიოსთვის. აშშ ყველაზე მტკივნეული ადგილია მთელ დედამიწაზე, ეს მისი კიბო და სიმსივნეა, შეზღუდვით, რამდენი სისხლისა და უბედურების მომგანია იგი. რა უნდა იყოს იმაზე უკეთესი, რომ ამერიკელი ჩინოვნიკები არ იქნებიან ოლიმპიადებზე“.

დე წაეშლებათ. ამიტომაც ცდილობენ, რომ ეს პასუხი დაუმალონ მსოფლიოს, რომელსაც სრულიად ლეგიტიმური უფლება აქვს, იცოდეს მისი შინაარსი, ვინაიდან ეს ის საკითხია, რომელიც რუსეთსა და აშშ-თან ერთად მთელ მსოფლიოს ეხება.

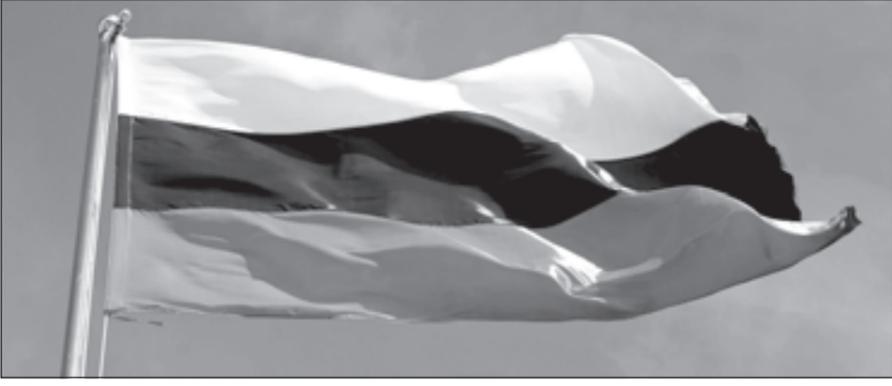
როგორ შეიძლება, რომელიმე სახელმწიფოს არ აინტერესებდეს, ამერიკელთა ხელით დანგრეული მსოფლიო წესრიგის ადგილზე მოხერხდება თუ არა ახალი მსოფლიო წესრიგისა და ახალი საერთაშორისო სამართლისთვის საფუძვლის ჩაყრა, რომლისოდაც ისედაც არეულ პლანეტაზე სრული ქაოსი, განუკითხაობა და ძალმომრეობა დაისადგურებს?!

გასაოცარი მოვლენის მონაგვრად ვართ. კაცობრიობას მორალს უკითხავს აშშ — სახელმწიფო, რომელსაც ხელში უჭირავს მსოფლიოში დაძაბულობის მოხსნის მექანიზმი, მაგრამ ამ მექანიზმის ამუშავების ნაცვლად ცეცხლზე ნავთის ასხამს და ვითარება აფეთქებად მიჰყავს. რა შედეგად ამ საქციელს ვუწოდებთ, გარდა გლობალური, ანუ საკაცობრიო ბოროტებისა? ან რა შედეგად ვუწოდებთ სახელმწიფოს, რომელსაც მთელი მსოფლიო ჩიხში შეჰყავს და იმგვარ ჯოჯოხეთს უმზადებს მას, როგორც ჰიროსიმა და ნაგასაკის მშვიდობიან მოსახლეობას 1945 წლის 6 და 9 აგვისტოს მის მიერ შექმნილი მონსტრი იარაღით მოუწყო. ბევრჯერ მითქვამს და კიდევ გავიმეორებ: ეს არის ჯოჯოხეთის მთაველი იმპერია, რომელიც თავის შემზარავს სახეს ფსევდოდემოკრატიის ნიღბის ქვეშ გულმოდგინედ მალავს, უფრო ზუსტად, ცდილობს, დამალოს, მაგრამ ვეღარ მალავს.

ოლიმპიური თამაშებისთვის აშშ-ის მიერ გამოცხადებული პოლიტიკური დღესასწაულია დანარჩენი მსოფლიოსთვის. აშშ ყველაზე მტკივნეული ადგილია მთელ დედამიწაზე, ეს მისი კიბო და სიმსივნეა, შეზღუდვით, რამდენი სისხლისა და უბედურების მომგანია იგი. რა უნდა იყოს იმაზე უკეთესი, რომ ამერიკელი ჩინოვნიკები არ იქნებიან ოლიმპიადებზე“.

უფრო ადრე ჩინეთის ფაქტორზე ყურადღება არსებული იყო და პეკინი სტრატეგიული პარტნიორობის გაძლიერებისკენ მიჰყავს. აშშ-ისა და მისი მოკავშირეებისგან განსხვავებით რუსეთსა და ჩინეთს არ ამოძრავებთ გეოპოლიტიკური გეგმები და მიზნები რომელიმე სუვერენული სახელმწიფოს მიმართ“. გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, რომ აშშ-ის ხელმძღვანელობამ ყელში დანა იმ დროს გამოიხვეწა საკუთარი ხელით, როდესაც რუსეთსა და ჩინეთს ერთდროულად დაუპირისპირდა. აშშ-ის, რბილად რომ ვთქვათ, არაკეთილსინდისიერ დამოკიდებულებას პარტნიორობთან (თუ ვასალებთან) უკრაინის პრეზიდენტიც კი მიხვდა, რომელიც მიხედვითაა და გონიერებით მაცინდა მინც დაამინც არ გამოირჩევა. უკრაინიდან აშშ-ის, დიდი ბრიტანეთის, ავსტრალიისა და გერმანიის ელჩების გაქცევით სახტად დარჩენილმა ზელენსკიმ ისეთი ფრთხილი ფრაზა გაისროლა, კარგა ხანს რომ გაჰყვებოდა უკრაინის ისტორიას: „უკრაინა „ტიტანიკი“ არ არის, რომ იგი თავი უფრო გულმოდგინედ მალავს, უფრო ზუსტად, ცდილობს, დამალოს, მაგრამ ვეღარ მალავს.

რამდენი უნდა ვინაილოთ, რამდენი სულელი რეჟიმის ტექსტით უნდა მივიღოთ პარლამენტში უკრაინის ფაშისტური რეჟიმის მხარდასაჭერად და რამდენი პონებაა უკრაინის სახელმწიფოში რუსეთთან სამომავლო, ბოლომდე უკრაინის განადგურების მიზნით, ვინაიდან დასავლეთიდან შეიძლება მოვლენები დასავლეთიდან შემოსული დასავლეთი დასავლელი ხარკების მიხედვით, რომელიც დღეს უკრაინაში ტრიუმფებს, ხვალ საქართველოში დატრიალდება, რადგან უკრაინის საკითხში აშშ-ის ურთიერთობას ევროკავშირთან და ევროპის ცალკეულ სახელმწიფოებთან, რაც დაბლის გზაზე დააყენებს ნატოსაც და ევროკავშირსაც. ამას პირველ პერიოდში მოჰყვება აშშ-ის ზედაპირული მხარდაჭერა უკრაინის მხარეს, რომელიც სრული კატასტროფით დამთავრდება;

რის უკრაინით ვაჭრობა და ამ საკითხზე ფარული ან ღია გარიგება.

ეს არ იქნება ერთ-ერთი მხარის აშკარა გამარჯვება ან აშკარა მარცხი. ასეთ შემთხვევაში ორივე მხარე, ასე თუ ისე, შეძლებს სახის შენარჩუნებას, მაგრამ ეს არ იქნება არც უკრაინის საკითხის გადაწყვეტილება, არც რუსეთისა და აშშ-ს შორის დაძაბულობის მოხსნა. ეს იქნება პრობლემის დაკონსერვებისა და გარკვეული ვადით გადადების მცდელობა, რომელმაც, შესაძლებელია, მხარეებს ამოსუნთქვის საშუალება მისცეს, მაგრამ გეოპოლიტიკური ღრმა იარაღი სულ მალე გაიხსნება და დაპირისპირება ახალი ძალით იფეთქებს.

ასეთია უკრაინის კრიზისის მოვლენათა განვითარების თეორიული ვარიანტი. ამ ოთხი გზის გარდა, პრობლემის სხვაგვარად გადაწყვეტის წარმოდგენა თეორიულადაც ძირს, ხოლო თქმა იმისა, ამ ვარიანტიდან რომელი განხორციელდება კონკრეტულად, შეუძლებელია. მიუხედავად ამისა, ადამიანი ფიქრობს, ნვალბს, ეძებს და საბოლოოდ რომელიმე აზრისკენ იხრება. მე ვფიქრობ, რომ სისტემურ კრიზისში ჩაფლული და ძველი სტრუქტურებით მოაზროვნე აშშ, რომელსაც საშუალო ნიჭის, დაღლილი და დაუძლურებული კაცი მართავს, ვერანაირი ხერხითა და საშუალებით ვერ დაამარცხებს სამხედრო-პატრიოტული სულისკვეთების მოძალევა-აღორძინების სტადიამ მიყოფ რუსეთს, რომელსაც ამ ეპოქისთვის უდავოდ ბრძენი, უაღრესად მოქნილი და ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი მითითებითაა მომზადებული პიროვნება უდგას სათავეში.

რაინის ფაშისტური რეჟიმის მხარდასაჭერად და რამდენი გონებაა უკრაინის სახელმწიფოში რუსეთთან სამომავლო, ბოლომდე უკრაინის განადგურების მიზნით, ვინაიდან დასავლეთიდან შემოსული დასავლელი დასავლელი ხარკების მიხედვით, რომელიც დღეს უკრაინაში ტრიუმფებს, ხვალ საქართველოში დატრიალდება, რადგან უკრაინის საკითხში აშშ-ის ურთიერთობას ევროკავშირთან და ევროპის ცალკეულ სახელმწიფოებთან, რაც დაბლის გზაზე დააყენებს ნატოსაც და ევროკავშირსაც. ამას პირველ პერიოდში მოჰყვება აშშ-ის ზედაპირული მხარდაჭერა უკრაინის მხარეს, რომელიც სრული კატასტროფით დამთავრდება;

1. უკრაინის საკითხის სამხედრო გზით გადაწყვეტის მცდელობა.

ამას შეიძლება მოჰყვეს კონტინენტური და მსოფლიო მასშტაბის გართულებები გლობალური ომის ჩათვლით, რომელიც სრული კატასტროფით დამთავრდება;

2. უკრაინის საკითხში რუსეთის უკან დახვევა.

ეს ის შემთხვევა იქნება, რომელსაც რუსი ხალხი პრეზიდენტ პუტინს არ აპატიებს და ვერც აპატიებს, ვინაიდან ეს რუსეთის ძლიერებას საბედისწეროდ შეარყევს და რუსეთის დამხობის ამერიკული პროექტი ახლო მომავალში რეალურ საფრთხედ იქცევა.

3. უკრაინის საკითხში აშშ-ის უკან დახვევა.

ამ შემთხვევაში, უკრაინა გადარჩება. იგი რუსეთისა და ბელარუსის სტრატეგიულ მოკავშირედ ჩამოყალიბდება, მოიშუშებს იარაგს, ფეხზე წამოდგება და განვითარების გზას დაადგენს, მაგრამ ეს მძიმედ დადარტყამს აშშ-ს, კოლექტიურ დასავლეთს, ევროკავშირს, ნატოს. უკრაინაში დასავლეთის მარცხი (რაც რუსეთის უდიდესი გეოპოლიტიკური გამარჯვება იქნება) ერთი-ორად გაზრდის აშშ-ში ისედაც უკიდურესად გამწვავებულ კრიზისებს; დოლარს,

როგორც საერთაშორისო ვალუტას, საბოლოოდ გამოუთხრის ძირს; გააშინებს პენტაგონის ტრილიონიანი ბიუჯეტის კორუფციულ სახელებს. ყოველივე ეს გართულებებს აშშ-ის ურთიერთობას ევროკავშირთან და ევროპის ცალკეულ სახელმწიფოებთან, რაც დაბლის გზაზე დააყენებს ნატოსაც და ევროკავშირსაც. ამას პირველ პერიოდში მოჰყვება აშშ-ის ზედაპირული მხარდაჭერა უკრაინის მხარეს, რომელიც სრული კატასტროფით დამთავრდება;

4. აშშ-სა და რუსეთს შორის.

მსოფლიოს წინაშე გაშიფრულ აშშ-ს ყველაზე სწორი შეფასება მაშინ მისცეს, როდესაც ამერიკელებმა პეკინის 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებს ბოიკოტი გამოცხადეს, ისევე, როგორც ეს მისი კოეხი 1980 წლის ოლიმპიადებზე ჩაიდინეს. მიზეზი? მიზეზი ისაა, რომ, თუკი იმხანად მათ არ მოსწონდათ საბჭოთა კავშირი, დღეს არ მოსწონთ ჩინეთი. მათ ხვალაც არ მოეწონებათ ვიღაც, ისევე, როგორც დღეს არ მოსწონთ რუსეთი და მასთან ერთად ყველა ის სახელმწიფო, რომელიც წინააღმდეგობის განეგას ბედავს. თვითნებობა ყველგან და ყველაფერში; უპატივცემლობა ყველას და ყველაფრის მიმართ; ჩავკრა სუსტისა; სიძულვილი ერებს, ისტორიის, ტრადიციული ღირებულებების, მსოფლიო სინამდვილის მიმართ; ტერორისა და დაშინების, მოსყიდვისა და ძალმომრეობის დამკვიდრება მთელ მსოფლიოში. აი, აშშ-ის ზნეობრივი სახე, აი, ხელნერა და პორტრეტი მისი პოლიტიკისა. შეუძლებელია უფრო ზუსტი შეფასება ამ მოძალადე სახელმწიფოს, ვიდრე ეს მსოფლიო ერთ-ერთმა უდიდესმა სპორტსმენმა, ოთხგზის ოლიმპიურმა და თერთმეტგზის მსოფლიო ჩემპიონმა, ლეგენდარულმა ბიატლონისტმა **ალექსანდრე ტიხონოვმა** გააკეთა, როდესაც ამერიკელებმა 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებს პეკინში უსაფუძვლო (პოლიტიკური) ბოიკოტი გამოუცხადეს: „პეკინის

„ტიტანიკთან“ უკრაინის შედარება არ ყოფილა შემთხვევითი. რამდენი იარაღიც უნდა შეზიდონ იმ სახელმწიფოებმა, რომელთა ელჩებიც კარსმომდგარი ომის შიშით დაოთხილნი გარბიან იქიდან, უკრაინა აისხურგთან შეჯახების შედეგად გვერდმუდგნენ „ტიტანიკს“? ჰგავს, რომლის გადარჩენის შანსი ყოველ წუთს მცირდება. ვინ არის უკრაინაში ჩემთვის ყურის დამგდები, მაგრამ არანაკლები მძიმე დღის მომლოდინე საქართველოდან ერთ საღ აზრს მაინც შევაშველებ ყოფნა-არყოფნის წინაშე მდგომ ხალხსა და ქვეყანას: ერთადერთი სახელმწიფო, რომელსაც უკრაინის გადარჩენა სურს და შეუძლია, რუსეთია. არ არსებობს დაღუპვის გზაზე მდგარი უკრაინის მხსნელი სხვა ძალა დედამიწის ზურგზე, გარდა რუსეთისა, ოღონდ ეს თვითონ უკრაინის დამკვიდრება მთელ მსოფლიოში. აი, აშშ-ის ზნეობრივი სახე, აი, ხელნერა და პორტრეტი მისი პოლიტიკისა. შეუძლებელია უფრო ზუსტი შეფასება ამ მოძალადე სახელმწიფოს, ვიდრე ეს მსოფლიო ერთ-ერთმა უდიდესმა სპორტსმენმა, ოთხგზის ოლიმპიურმა და თერთმეტგზის მსოფლიო ჩემპიონმა, ლეგენდარულმა ბიატლონისტმა **ალექსანდრე ტიხონოვმა** გააკეთა, როდესაც ამერიკელებმა 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებს პეკინში უსაფუძვლო (პოლიტიკური) ბოიკოტი გამოუცხადეს: „პეკინის

უკრაინის მიმართ ერთმნიშვნელოვანი პროგნოზის გაკეთება შეუძლებელია, მაგრამ მოვლენათა განვითარების რამდენიმე თეორიული სცენარის წარმოდგენა-გააზრება, იმედია, წინასწარმეტყველებაზე პრეტენზიის გაცხადებად არ ჩამეთვლება. უკრაინის პრობლემა რაკი ასეთი სიმწვავეთა დადა, ჩემი ღრმა რწმენით, მისი ნებისმიერი სახით გადალართ, რამდენი სულელი უზოლუციის ტექსტიც უნდა მივიღოთ პარლამენტში უკ-

რაინის საკითხში აშშ-ის ურთიერთობას ევროკავშირთან და ევროპის ცალკეულ სახელმწიფოებთან, რაც დაბლის გზაზე დააყენებს ნატოსაც და ევროკავშირსაც. ამას პირველ პერიოდში მოჰყვება აშშ-ის ზედაპირული მხარდაჭერა უკრაინის მხარეს, რომელიც სრული კატასტროფით დამთავრდება;

თითქმის საუკუნისწინანდელ მოვლენებსა და დღევანდლობას შორის, რა თქმა უნდა, პირდაპირ პარალელებს არ ვაძლევ, მაგრამ ეს საოცარი მსგავსება ვითარებისა („мы можем потерять Украину“), უკიდურესად მაშფოთებს, რადგან ასეთ შემთხვევაში უკრაინის რუსეთთან ერთად თვითონ უკრაინელი-ამიც დაკარგავენ, რაც აშშ-ის ყველაზე ბოროტ ძალებს მსოფლიო ბატონობისკენ სწრაფვაში ახალ სტიმულს გაუჩენს, ამიტომ უკრაინის დათმობა დაუშვებელია. რუსეთის დღევანდელ ხელისუფლებაში სტალინი არ უყვართ, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, იმედი მაქვს, რომ უკრაინის საკითხს მაინც სტალინურად გადაწყვეტენ, რადგან სხვა გადაწყვეტა ბუნებაში არ არსებობს. ამ ნათქვამმა, შესაძლებელია, შეკითხვა გააჩინოს საკითხზე — რა იგულისხმება უკრაინის საკითხის სტალინურად გადაწყვეტაში, მაგრამ ეს უკვე ცალკე სტატიის თემაა.

„დამცირებული ქვეყნებია საქართველოც და უკრაინაც: ხან ღია კარში ვგდავართ, ხან — ფანჯარაში. ახერ ზალენსკი უკვე ყვირის, რომ დამცირებულია. საბოლოოდ, ორივე დაშლილი ქვეყანა ვართ. ერთადერთი გამოსავალი რუსეთთან პირდაპირი დიალოგია. დღეს სწორედ ამ დიალოგისთვის ალექსანდრე ლუკაშენკოს დონის მმართველი გვჭირდება და არა ვილაცის ხელის ბიჭი“.

ლევან ჩაჩია:

როგორ შეიძლება, დაოუკიდებელი ქვეყნის მიზანი იყოს როგორც სამხედრო ბლოკში განვითარება, სხვაგვარი მიზანი ქვეყნის კლინიკა უნდა იყოს

რამდენიმე დღის წინათ დასავლეთისა და ამერიკისგან დახმარების მიღების იმედგადასურულმა უკრაინის პრეზიდენტმა ვლადიმერ ზელენსკიმ განაცხადა, რომ სურს, მოისმინოს, ნატოში განვითარების რა პერსპექტივა აქვს უკრაინას. „კონკრეტულად გვჭირდება. გვითხარით მიზეზები... საჯაროდ გვითხარით, რომ ნატოში არასდროს ვიქნებით. რატომ გვესაუბრებით მომავალზე? რისკები ანაზღაურებს, — აღნიშნა ზელენსკიმ. საქართველოს ხელისუფლებამ უკრაინელებს გაუგზავნა მხარდაჭერი რეზოლუცია, რომელიც აშკარად ზომიერად არის დანერგული და ნახსენები არ არის რუსეთის აგრესია, რამაც ოპოზიციის უკმაყოფილება გამოიწვია. უკრაინის გარშემო განვითარებულ მოვლენებსა და თანამედროვე გეოპოლიტიკურ ვითარებაში საქართველოს პერსპექტივაზე „ქართული იდეის“ თავმჯდომარე ლევან ჩაჩია გვესაუბრება.

— უკრაინაში ვითარების დამატებით დასავლეთის პროვოცირებულად. რუსეთს არაფერში სჭირდება ევროპის უდიდესი ქვეყნის დაპყრობა და მისი რჩენა. რუსეთი თავისი გეოპოლიტიკური მდგომარეობიდან, თავისი ინტერესებიდან გამომდინარე მოქმედებს. ნატოს ქვეყნებს კი რუსეთის წინააღმდეგ ომის არც სურვილი აქვთ და არც ძალა, მათ შეუძლიათ, ცხელი წერტილები გააჩინონ ე.წ. ფერადი რევოლუციების შედეგად თავიანთი ხელდასმული ადამიანების მოყვანით ხელისუფლებებში. მაგნიტსკი, ეკონომიკური ემბარგოები და სანქციებიც მოქმედებს. დასავლეთი რუსეთის დასუსტებას ცდილობს და ამას სანქციებით თითქოს ახერხებს კიდევ, რაც ხალხის უკმაყოფილებაში გამოიხატება.

უკრაინის პრეზიდენტი ზელენსკი მასხარაა, სწორედ ისეთი, როგორი ხელისუფალნიც ჩვენ გვყავს, უკვე 30 წელიწადია. უკრაინაში უკრაინის მოქალაქეებს, ვითომ როგორც რეფორმატორი, ზუსტად ისე, როგორც სააკაშვილის შემთხვევაში გააკეთეს; შემდეგ მოვიდა ზელენსკი, ისე, როგორც „ქართული ოცნება“ ჩვენთან. ამით იმის თქმა მინდა, რომ საქართველოსა და უკრაინის ხელისუფლებებს შორის არსებითი განსხვავება არ არის.

საქართველოს ხელისუფლებამ მთელი რიგი საკონსტიტუციო ცვლილებების შეიმუშავა, რათა დამორჩილებოდა ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსს, ასე მოხდა უკრაინაშიც. ჩვენმა ხელისუფლებამ ჩვენს რუსეთს ეკუთვნის. არც დონეცკისა და ლუგანსკის საკითხებზე აღარ საუბრობენ. უბრალოდ, რუსეთის შეკავებაზე ლაპარაკობენ, რათა ფართომასშტაბიანი შეჭრა არ მოხდეს და ეს არ მოხდება. ეს უფრო ნერვების ჭიდილია, უკრაინის თამაში და, რაც მთავარ

ადამიანისთვის, ჩვენი ქვეყანა კი ვალდებულია, მიიღოს. კონსტიტუციაში რომ ჩაინერგა სწრაფვა ნატოსა და ევროკავშირისკენ, სამინიჭებულა იყოს და არა მიზანი. როგორ შეიძლება, დამოუკიდებელი ქვეყნის მიზანი იყოს რომელიმე სამხედრო ბლოკში განვითარება, სახელმწიფოს მიზანი ქვეყნის ძლიერება უნდა იყოს. ჩვენმა სახელმწიფომ კონსტიტუციაში ჩაწერა ნატოში განვითარება და ეს ამ ხელისუფლებამ გააკეთა. ჩვენმა სახელმწიფომ კონსტიტუციაში ჩაწერა ნატოში განვითარება და ეს ამ ხელისუფლებამ გააკეთა. ჩვენმა სახელმწიფომ კონსტიტუციაში ჩაწერა ნატოში განვითარება და ეს ამ ხელისუფლებამ გააკეთა.

— ზელენსკი თითქოს გონის მოდის, მისი განცხადებებიდან ჩანს, რომ ნატოსა და ამერიკის იმედი აღარ აქვს. მის განცხადებას თქვენ ასე გამოეხატეთ: „პოზანა, რიტა, ტი პალოუბილა ვორა“... — უკრაინა ისეთ მდგომარეობაშია, როგორც ჩვენ, ქართველებმა, უკვე გავიარეთ. ერთი შეხედვით, ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს, ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია...

ყირიმზე არავინ აღარ საუბრობს, უმალდესი დონის შეხვედრებზე ყირიმს აღარ ახსენებენ. თემა დაიხურა, ყირიმის რუსეთს ეკუთვნის. არც დონეცკისა და ლუგანსკის საკითხებზე აღარ საუბრობენ. უბრალოდ, რუსეთის შეკავებაზე ლაპარაკობენ, რათა ფართომასშტაბიანი შეჭრა არ მოხდეს და ეს არ მოხდება. ეს უფრო ნერვების ჭიდილია, უკრაინის თამაში და, რაც მთავარ

რია, უკრაინა ვაჭრობის თემად გადაიქცა დიდ ეკონომიკურ, მათი როლი და ფუნქცია არ აქვს. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ ამაერიკის პრეზიდენტმა განაცხადი უკრაინის წარმომადგენლებს მოულოდინოდა და არც დაინახა. ისე წყვეტენ უკრაინის პაღს, არც ეკონომიკაზე და არც სხვაზე. უკრაინის ეკონომიკა, ფაქტობრივად, დანგრეულია. არც ერთი ჭკუათმყოფელი უკრაინაში ინვესტიციას არ ჩადებს. უმველებელი ქვეყანა ჩრდილოატლანტიკური ალიანსისკენ სწრაფვამ დაქვეყნა. ზელენსკის ეს ბედის სიძლიერა ნიშნავს იმას, რომ იმადი გადაიწერა და

«ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს. ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია... ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს, ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია...»

ცია სათავეს შორიდან იღებს. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ უკრაინას ჰქონდა მანსი, ყოფილიყო ნომერი მესამე ბირთვული სახელმწიფო, ამ ქვეყანას უდიდესი პოტენციალი ჰქონდა, მაგრამ რუსეთის იმპერიალიზმის მმართველებისა და ამერიკის დაჟინებული მოთხოვნით, უკრაინის ატომური პოტენციალი რუსეთსა და ამერიკაზე გადაიწიდა. ახალგაზრდა ვიყავი იმხანად, მაგრამ კარგად მახსოვს, რომ უკრაინელები ამბობდნენ, ეს ჩვენი ქვეყნის უსაფრთხოების გარანტიას. ამერიკის იმპერიალიზმის დაპირდნენ, ჩვენ და რუსეთს მოგვეცით ბირთვული იარაღი და ჩვენ ვიქნებით თქვენი უსაფრთხოების გარანტიო, ისინიც დათანხმდნენ... დრო გავიდა და ყველაფერი აკრძალა დაწინააღმდეგა, რომ ამერიკისა და ევროპის

გარანტიის არაფერს ნიშნავს, ამხელა საფრთხის წინაშე დგან უკრაინელები და არაფერს ნიშნავს. დარწმუნებული ვარ, აღმოსავლეთ უკრაინა გამოიყვანა უკრაინას. მოკლედ, განინათლებენ ამხელა ტერიტორიას და მარტვი მამბრამაღს დაშლიან. უკრაინის ეკონომიკა, ფაქტობრივად, დანგრეულია. არც ერთი ჭკუათმყოფელი უკრაინაში ინვესტიციას არ ჩადებს. უმველებელი ქვეყანა ჩრდილოატლანტიკური ალიანსისკენ სწრაფვამ დაქვეყნა. ზელენსკის ეს ბედის სიძლიერა ნიშნავს იმას, რომ იმადი გადაიწერა და

«ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს. ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია... ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს, ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია...»

ცია სათავეს შორიდან იღებს. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ უკრაინას ჰქონდა მანსი, ყოფილიყო ნომერი მესამე ბირთვული სახელმწიფო, ამ ქვეყანას უდიდესი პოტენციალი ჰქონდა, მაგრამ რუსეთის იმპერიალიზმის მმართველებისა და ამერიკის დაჟინებული მოთხოვნით, უკრაინის ატომური პოტენციალი რუსეთსა და ამერიკაზე გადაიწიდა. ახალგაზრდა ვიყავი იმხანად, მაგრამ კარგად მახსოვს, რომ უკრაინელები ამბობდნენ, ეს ჩვენი ქვეყნის უსაფრთხოების გარანტიას. ამერიკის იმპერიალიზმის დაპირდნენ, ჩვენ და რუსეთს მოგვეცით ბირთვული იარაღი და ჩვენ ვიქნებით თქვენი უსაფრთხოების გარანტიო, ისინიც დათანხმდნენ... დრო გავიდა და ყველაფერი აკრძალა დაწინააღმდეგა, რომ ამერიკისა და ევროპის

ყველაფერი ჩვენი ქვეყნის ხელისუფლებას, სამხუხაროდ, არ ესმის... — ამაში ვერ დაგეთანხმებით, რადგან ძალიან გონივრული და ნიდახედილი რეზოლუცია გაგზავნეს უკრაინაში. არც ერთი სიტყვა არ იყო ნათქვამი რუსულ აგრესიაზე, მიუხედავად იმისა, რომ ე.წ. ოპოზიცია საინინალმდევოს ცდილობდა... — კი, იყო ეს ზომიერი წერილი, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ ხელისუფლება გონს მოეგო, ესენიც ისეთივე მარიონეტები არიან, როგორც უკრაინის ხელისუფლება. უბრალოდ, „ოცნება“ ნაცების ფონზე კარგად გამოიყურება. ხელისუფლებ-

«ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს. ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია... ზელენსკის თითქოს გონება გაუნათდა და ამერიკისა და ნატოს იმედი აღარ აქვს, ამაზე საჯაროდ საუბრობს კიდევ, მაგრამ უკვე კლინიკაშია...»

ცია სათავეს შორიდან იღებს. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ უკრაინას ჰქონდა მანსი, ყოფილიყო ნომერი მესამე ბირთვული სახელმწიფო, ამ ქვეყანას უდიდესი პოტენციალი ჰქონდა, მაგრამ რუსეთის იმპერიალიზმის მმართველებისა და ამერიკის დაჟინებული მოთხოვნით, უკრაინის ატომური პოტენციალი რუსეთსა და ამერიკაზე გადაიწიდა. ახალგაზრდა ვიყავი იმხანად, მაგრამ კარგად მახსოვს, რომ უკრაინელები ამბობდნენ, ეს ჩვენი ქვეყნის უსაფრთხოების გარანტიას. ამერიკის იმპერიალიზმის დაპირდნენ, ჩვენ და რუსეთს მოგვეცით ბირთვული იარაღი და ჩვენ ვიქნებით თქვენი უსაფრთხოების გარანტიო, ისინიც დათანხმდნენ... დრო გავიდა და ყველაფერი აკრძალა დაწინააღმდეგა, რომ ამერიკისა და ევროპის

ნობის აღდგენა და რუსეთთან ურთიერთობების მოგვარება. ეს არ შეასრულა. სააკაშვილივით თუ ცხინვალს არ ბომბავს, შეურაცხყოფელ განცხადებებს არ აკეთებს ვლადიმერ პუტინის მისამართით, არაფერს ნიშნავს და ეს გონიერებაში არ ჩაეთვლება.

— რა იქნებოდა ამ შემთხვევაში გონივრული ნაბიჯი? — რუსეთის მხარე რამდენიმეჯერ განაცხადა, რომ ქართველები და ოსები, ქართველები და აფხაზები ერთმანეთს დაეალა-პარაკეთ, ჩვენ არ გვაქვს პრობლემა, ოღონდ ბაიოვალისწინაა ჩვენი ინტერესები, მაგრამ არ აღმოჩნდა ამ ხელისუფლებაში გონიერი ადამიანი, რომელიც რუსეთის პრეზიდენტთან შეხვედრის გადაწყვეტილებას მიიღებდა, რადგან ამერიკის მარიონეტები არიან. არც ისეთი ფიგურა გვყავს ხელისუფლებაში, რომელიც რუსეთის პრეზიდენტს დაუზღუდა სალაპარაკოდ. სურვილიც არ აქვთ ამისა.

ერთხელ ურნალისტმა მკითხა: ლეგენდარული რომ გქონდეთ რუსეთის პრეზიდენტთან საუბრის, რას იზამდით? ვუპასუხე, რომ ჩავიდოდი და ვკითხავდი ვლადიმერ პუტინს: ჩვენ ვისაუბრებთ ოსებთან და აფხაზებთანაც, მაგრამ, თქვენ რომ ამბობთ, ჩვენი ინტერესები გაითვალისწინეთ, რას გულისხმობთ-მეთქი?! რასაც მიპასუხებდა, იმ პასუხს აქ ჩამოვიტანდი, საჯაროდ ვიტყვი ყველაფერს, არც საჯილდო ქვად ვაქცევდი პასუხს ამერიკელებისთვის — ოღონდ აქ თანამდებობაზე დამტოვებ, გრანტები მომეცით, თორემ რუსებთან წავალ... ასე არ ხდება, როგორც ეს მარიონეტები აკეთებენ, ასე არ შენდება სუვერენული სახელმწიფო. უნდა შეხვედეს ქვეყნის პრეზიდენტი პირი რუსეთის პრეზიდენტს, საჯარო განხილვის თემად უნდა იქცეს იქიდან ჩამოტანილი პასუხიც და ხალხს უნდა ვკითხოთ, რას ფიქრობს. ხალხი ბრძენია და გადწყვეტილება საკმაოდ მისი მიიღებს, მაგრამ საქართველოში ამერიკის ელჩი წყვეტს, ვინ სად წავიდეს და მოლაპარაკების მაგიდასთან ვინ დაჯდეს, რა თქვას. ტექსტებიც კი ამერიკის ელჩის დანერგულია. ჩვენი მთავრობის მაღალი ევოლუციონის ნარკოტიკული მდგომარეობა: „გამოვითმინა დიდი რაოდენობის ნარკოტიკული ნივთიერება, ნატოს მხრიდან საქართველოსთვის სპონსორირებული მომხმარებლის მხარდაჭერისთვის“ და სანტარსო, რომელ მშვიდობას გულისხმობენ და რა არის პრეზიდენტისთვის, რომელიც რუსეთის აგროს, რომ, თუ საქართველო ნატოში შევა, ოს დინამიკა!

დამცირებული ქვეყნები ვართ ჩვენც და უკრაინაც — ხან ღია კარში ვგდავართ, ხან — ფანჯარაში. ახერ ზალენსკი უკვე ყვირის, რომ დამცირებულია. საბოლოოდ, ორივე დაშლილი ქვეყანა ვართ. ერთადერთი გამოსავალი რუსეთთან პირდაპირი დიალოგია. დღეს სწორედ ამ დიალოგისთვის ალექსანდრე ლუკაშენკოს დონის მმართველი გვჭირდება და არა ვილაცის ხელის ბიჭი.

ესაუბრა ეკა ნასყიდაშვილი

„უკრაინას ჯერ ვერ მივიღებთ ნატოში, მაგრამ მისთვის კარი ღიაა. ჩვენ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებში ნატოსა და ამერიკის ჯარები უნდა ჩავაყენოთ“, — ჯო ბაიდენის ეს განცხადება ცხადყოფს, როგორ სურს ცეცხლზე ნავთის დასხმა ამერიკას და, რაც მთავარია, როგორ სურს ქვეყნიდან საკუთარი ჯარის გაყვანა. ჰო, ამერიკის ჯარი, პრაქტიკულად, ყველა მისიიდან შინ დაბრუნდა და ახლა შტაბებს საკუთარი ჯარის შენახვა არ სურს.

დიდი სამამულო ომის არაერთი ვეტერანია ცოცხალი და ისინი ხშირად ყვებიან, როგორი საშინელებაა ომი. ამას ყვებიან ადამიანები, რომლებიც გამარჯვებული ქვეყნის მხარეს იბრძოდნენ და, მიუხედავად გამარჯვებისა, აღიარებენ, რომ ომი ყველაზე დიდი დანაშაულია, რომელიც ადამიანს მოუგონია. სხვათა შორის, ამერიკელები დღემდე ამტკიცებენ, რომ ფაშისტურ გერმანიაზე გამარჯვება, ძირითადად, მათი დამსახურებაა, რომ უამრავი რესურსი გაიღეს... რეალურად კი, მეორე მსოფლიო ომი ყველაზე იაფი სწორედ ამერიკის შეერთებულ შტატებს დაუჯდა და ის იყო, პრაქტიკულად, ერთადერთი ქვეყანა, რომელმაც ამ კონფლიქტიდან ფულის გამოთქმის გზა მოახერხა.

მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში ამერიკის შეერთებულ შტატებში არ ყოფილა სამხედრო ოპერაციები და წერევა. ქვეყანაში ინფრასტრუქტურის ზარალმა მხოლოდ 1,3 მლრდ დოლარი შეადგინა, ანუ ყველა სხვა მონაწილე სახელმწიფოს მსგავსი დანაკარგების 0,4%. შეერთებული შტატები იყო ერთადერთი ქვეყანა, რომელმაც მეორე მსოფლიო ომმა გამოიწვია საგარეო ვაჭრობის მკვეთრი ზრდა — 1939-1944 წლებში ექსპორტმა მოიმატა 4,5-ჯერ, 3 მლრდ დოლარიდან 14 მლრდ-მდე. ომის წლებში შეერთებულმა შტატებმა 288 მილიარდი დოლარის ღირებულების იარაღი აწარმოა. რაოდენობრივი თვალსაზრისით საშუალოდ წარმოებამ შექმნა 296,1 ათასი თეთიფრინავი, 86,5 ათასი ტანკი, 253 ათასი ინდივიდუალური იარაღი და 11 ათასი ნალმსატყორცი... საბჭოთა კავშირში ომმა გაანადგურა 32 ათასი საწარმო, 98 ათასი კოლმეურნეობა და 1876 საბჭოთა მეურნეობა. განადგურდა 65 ათასი კილომეტრი სარკინიგზო მაგისტრალი, 15 800 ორთქმავალი, 428 ათასი ვაგონი, 13 ათასი სარკინიგზო ხიდი, 8,3 ათასი სამდინარო ხომალდი, 2078 კილომეტრი სატელეგრაფო და სატელეფონო ხაზი. საცხოვრებელი სახლების ზარალის დათვლა შეუძლებელი აღმოჩნდა. 1945 წელს საბჭოთა კავშირში ინფლაცია 1939 წელთან შედარებით ოთხჯერ გაიზარდა. ალარაფერს ვამბობთ დაღუპულთა რაოდენობაზე.

გელაპის ინსტიტუტმა გასულ კვირას ერთი მეტად საინტერესო გამოკითხვის შედეგები გამოაქვეყნა. 70-მდე ქვეყნის მოსახლეობის ნაწილს ჰკითხეს, ნავიდოდნენ თუ არა ომში მონაწილედ იმ შემთხვევაში, თუ მათი ქვეყანა საომარ მოქმედებებში ჩართვებოდა. 94%-იანი დადებითი პასუხი ფიჯისა და მაროკოს მცხოვრებლებმა გასცეს, შემდეგ მოდიან პაკისტანი, ვიეტნამი, ბანგლადეში, აზერბაიჯანი, პაპუა-ახალი გვინეა, ავღანეთი და... საქართველო, რომელიც 76%-ით მათე ადგილზეა, რაც იმას ნიშნავს, რომ გამოკითხულთა 76% ომში მონაწილედ ნავიდოდა. დიდა თუ არა ეს პროცენტული მაჩვენებელი, თვითონ განსაჯეთ, მაგრამ საინტერესო ამ ცხრილის ბოლო ათეულია — ბულგარეთი, პონკონგი, ჩეხეთი, ესპანეთი, ავსტრია, იტალია, ბელგია, გერმანია, შოლანდია და... იაპონია... ჰო, ბოლო ადგილზე იაპონიაა, რომლის მოსახლეობის მხოლოდ 11% არის მზად, ომში ნავიდეს და სამშ-

ვინ ასხამს ხეხლზე ნავთს უკრაინაში

გელაპის ინსტიტუტმა ერთი მეტად საინტერესო გამოკითხვის შედეგები გამოაქვეყნა. 70-მდე ქვეყნის მოსახლეობის ნაწილს კითხეს, ნავიდოდნენ თუ არა ომში მონაწილედ იმ შემთხვევაში, თუ მათი ქვეყანა საომარ მოქმედებებში ჩაერთვებოდა. 94%-იანი დადებითი პასუხი ფიჯისა და მაროკოს მცხოვრებლებმა გასცეს, შემდეგ მოდიან პაკისტანი, ვიეტნამი, ბანგლადეში, აზერბაიჯანი, პაპუა-ახალი გვინეა, ავღანეთი და... საქართველო, რომელიც 76%-ით მათე ადგილზეა, რაც იმას ნიშნავს, რომ გამოკითხულთა 76% ომში მონაწილედ ნავიდოდა. დიდა თუ არა ეს პროცენტული მაჩვენებელი, თვითონ განსაჯეთ, მაგრამ საინტერესო ამ ცხრილის ბოლო ათეულია — ბულგარეთი, პონკონგი, ჩეხეთი, ესპანეთი, ავსტრია, იტალია, ბელგია, გერმანია, შოლანდია და... იაპონია... ჰო, ბოლო ადგილზე იაპონიაა, რომლის მოსახლეობის მხოლოდ 11% არის მზად, ომში ნავიდეს და სამშ-

გაოცდა, ამისთვის ფული საიდან მოგვაქვსო, და ღიმილით უპასუხეს — თქვენ გგონიათ, ტუალეტის ქაღალდი და ერთჯერადი ჭიქები მაროკოსა და ფიჯისაგან მოდის? სწორედ ასეთ საიდუმლო ობიექტებში აწარმოებენ იარაღს, რომელსაც შემდეგ იმ კონფლიქტებში ცდიან, რომლებიც ოკეანის გაღმა იწყება ხოლმე და ყველა კონფლიქტში მხარედ რატომღაც ამერიკა ერევება, აბა, გაიხსენეთ ერთი კონფლიქტი და შეიარაღებული დაპირისპირება მაინც, რომელიც ამერიკის კონტინენტზე მოხდა და რომელშიც ევროპის ქვეყნები ჩაერთნენ?! ვერ გაიხსენებთ, იმიტომ, რომ არ ყოფილა და, თუ ვინმე სამხრეთ ამერიკაში ჩილეს, ვენესუელისა და კოლუმბიის ამბებს გაიხსენებს, ვიტყვით, რომ იქაური დაპირისპირება ახლოსაა ვერ მოვა ვერც ერთ იმ კონფლიქტთან, რომლებიც აზიაში ან ევროპაში გაჩაღდა და მილიონობით ადამიანის სიცოცხლე ემსხვერპლა. ის, რაც

დღეს უკრაინის თავს ხდება, ძალიან ჰგავს ნაქეზებას. უკრაინის გამოუცდელ პრეზიდენტს (ვინც იტყვის, ზელენსკის პოლიტიკური გამოცდილება აქვსო, გავატარებთ) ათასგვარ რჩევას აძლევენ... აფრთხილებენ, აბრაზებენ... ძნელია ასეთ დროს ლოგიკური გადაწყვეტილებების მიღება, მით უმეტეს იმის გათვალისწინებით, რომ უკრაინის პირველი პირი მრჩველთა გამოცდილი კორუპციითა და ვერ დაიკვების. საზოგადოდ, კადრების მერჩვევის პროცესში ზელენსკის თავისუფლება რომ არ ჰქონდა, იქიდანაც ჩანს, როგორ „ჩაუღეს“ მისი ილ სააკაშვილი და არასრულწლოვანი თანამდებობა შეაქმნევინეს. ჰო, სააკაშვილზე ახლა ზელენსკის საქართველოს ხელისუფლებასთან აჭიდავებენ, — უკრაინის მოქალაქეა და არ დამინაგროთო. ისე, უკრაინაში რომ გაჰყვიროდნენ, სააკაშვილის დაკავება პოლიტიკური დევნის ნიშნად შეიცავსო, პეტრე პოროშენკოს დაჭერაზე ნანქცია რომ გასცეს და სასამართლომ არ დააკამოფილა, ეგ არ ითვლება?! ეგეც დასავლეთის მიერ აგორებული ტალღა იყო და ჯერჯერობით ამ აგორებიდან არაფერი გამოვიდა. რაც შეეხება მოსალოდნელ ომს... „უკრაინას ჯერ ვერ მივიღებთ ნატოში, მაგრამ მისთვის კარი ღიაა. ჩვენ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებში ნატოსა და ამერიკის ჯარები უნდა ჩავაყენოთ“, — ჯო ბაიდენის ეს განცხადება ცხადყოფს, როგორ სურს ცეცხლზე ნავთის დასხმა ამერიკას და, რაც მთავარია, როგორ სურს ქვეყნიდან საკუთარი ჯარის შენახვა. ჰო, ამერიკის ჯარი, პრაქტიკულად, ყველა მისიიდან შინ დაბრუნდა და ახლა შტატებს საკუთარი ჯარის შენახვა არ სურს. ბაიდენმა უკრაინელებს თებერვლიც დაუანონსა, ამ თვეში შემოვა რუსეთი უკრაინაში და ფრთხილად იყავითო. ზელენსკის ბოლოდროინდელი განცხადებებიდან გამომდინარე, ის დღეს უკვე ისე აღარ ენდობა დასავლეთს, როგორც მანამდე, და განცხადებების კეთების ნაცვლად, კონკრეტულ ქმედებებზე გადასვლას სთხოვს. ქმედებებზე გადასვლა კი დასავლეთის მხრიდან იქნება ომის დაწყების ნიშანი და მაშინ ისინი მსოფლიოს თვალში აგრესორებად გამოჩნდებიან, ეს კი არ სურთ და ამიტომ არის, ცალკე უკრაინას რომ აგულბანებენ და ცალკე — რუსეთს, მაგრამ რუსეთის გამოცდილი პრეზიდენტისა და დიპლომატების ფონზე, მათ ერთადერთ იმედად სწორედ ზელენსკის შეცდომა რჩება. მშვიდად ყოფნა, როცა რამდენიმე ქვეყნის იარაღს განვდის, საელჩოებს ქვეყნიდან თავიანთი მოქალაქეები გაჰყავთ, ძალიან ძნელია, მაგრამ, ამასთანავე, რთულია იმის დაჯერება, რომ მეზობელი შენთან ომს იწყებს, რადგან საამისო ნიშნებს ვერ ხედავ. მხოლოდ პარტნიორობის დაზვერვის მონაცემების დაჯერება კი... ასეა თუ ისე, მსოფლიო მორიგი ომის საფრთხის ნიშანია და, როგორც მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში, ამერიკა ამ შემთხვევაშიც მხოლოდ იარაღის გაყიდვით იქნება დაკავებული, შემდეგ ომის დასრულებას დაიბრალეებს და გაუმჯობესებულ ეკონომიკასაც მიიღებს.

„ერი ასეთი დაძაბული იქნება, სანამ მართული ტელევიზიების ეთერში ერის გამყიდველი წარმომადგენლები, რომლებიც ფინანსდებიან და იმართებიან დასავლეთიდან, ფაქტების გაყალბებას, ცრუ ინფორმაციების გავრცელებასა და დემაგოგიას არ შეუშვებინან. რუსეთმა ჩვენი ტერიტორიები დაიკავა სააკაშვილის გამოცხადებით, ამერიკა და დასავლეთი კი ჩვენი სარწმუნოების, სულიერების, ერის ტრადიციების, იდენტობის ოკუპანტები არიან“.

დაიკეტა (საბერძნეთში კი), ჩვენთან კი უფლის სამკვიდრებელი ტაძრები ღია იყო და დღისით თუ ღამით უფალთან მიდიოდა მრავალმინი გალობა სადიდებლად ჩვენი მხსნელისა. სწორედ ამიტომ უტყვევ ჩვენს პედერულ ქვეყანას, რადგან მათი უდიდესი დაბრკოლება მართლმადიდებლობაა. გეოპოლიტიკოსი ზიგმუნდ ბაუნინსკი ამბობდა: „კომუნისტების დანგრევის შემდეგ დასავლეთის საზღვარს პირველი მტერი მართლმადიდებლობაა“. რაც შეეხება მადისკრედიტებულ კამაპანას, რომ ეკლესია რუსეთიდან იმართება, მართლმადიდებლობა საერთაშორისო საზოგადო ცნება და არავინ არავის მართავს — რწმენაში ყოველივეს მართავს უზენაესი და მისი მცნებების დაცვა. ერთმორწმუნე მართლმადიდებელ რუსეთთან კონფრონტაცია ჩვენ არაფერს მოგვითხნის, პირიქით. მაგალითი უფალს, რომ საქართველოში დამკვიდრდა ახალგაზრდების ჯგუფი თავისი ტელევიზიით. ეს ახალგაზრდები უმკლავდებიან ლიბერალების შემოტევებს და მათ დამცველ სატანისტებს ნაცონალისტების სახით... მათუ იბაშო ღირსეულად ებრძვის სატანისტებს და სწორედ მას სჭირდება სასულიერო იერარქების მხარდაჭერა. რაც შეეხება იმას, რომ სახელმწიფოს მეთაური უნდა ცდილობდეს, ქვეყანა ომამდე არ მიიყვანოს, ჩემი მოსაზრებით, სწორედ ამ ცდევლობას ვხედავთ. შიშიკობა მთავრობას, რადგან იმის გამოც რომ არ მოხდეს, სწორედ ამიტომ მივიღიან ბარაკობულ (მათთვის არასასურველ) დამოკიდებულ პარტიულ მოქმედებას სააკაშვილთან, მისი ანტიდასავლური მოსახდენად ჩამოვიყალიბებ. ეს ბინძური პროპაგანდა ძვირად უჯდება ერს, მაგრამ „ნაციონალური მოძრაობა“, ღვთის შემწეობით, მიზანს ვერ აღწევს, ვერც მიადევს. მთავარია, მმართველი პარტია ხალხის ინტერესებს ემსახურებოდეს, მყარად იდგეს ეროვნული ტრადიციების, სარწმუნოების კულტურისათვის. ეს სატანური სექტის წარმომადგენლები ძველნი მშვენიერად რომ წარმოაჩინეს თავს და ჭკუას გავარდინებინ, პარლამენტის სხდომებში არ მოწინააღმდეგებინ, სოლიდურ ხელფასებს კი კარგად იღებენ შეჭრილები. თუ ასეთი პატრიოტიზმი არიან, გადარჩებიან ის

«ეს სატანური სექტის წარმომადგენლები ქვეყნის მშველად რომ წარმოაჩინეს თავს და ჭკუას გავარდინებინ, თვითონ პარლამენტის სხდომებში არ მოწინააღმდეგებინ, სოლიდურ ხელფასებს კი კარგად იღებენ შეჭრილები. თუ ასეთი პატრიოტიზმი არიან, გადარჩებიან ის თანხები მიუსაფრთხილად. ან მთავრობის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი შეცდომა. რისთვის უხდინან ფულს ე.წ. ოპოზიციას — თუჩაში სირიისთვის, დასტაბილიზაციის მოწყობისთვის? ეს ხომ გაუგებარებელი ხალხის კარცებაა, სახელმწიფო ბიუჯეტის ყველაფერი»

თანხები მიუსაფრთხილად ფონდში. ან მთავრობის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი შეცდომა. რისთვის უხდინან ფულს ე.წ. ოპოზიციას — თუჩაში სირიისთვის, დასტაბილიზაციის მოწყობისთვის? ეს ხომ გაუგებარებელი ხალხის კარცებაა, სახელმწიფო ბიუჯეტის ყველაფერი. — აღსანიშნავია კიდევ ერთი გარემოება: ხალხი, რომელიც 24 საათის განმავლობაში ცრუ პროპაგანდით ებრძვის ეკლესიას, სამღვდელთა, ეროვნულად მოაზროვნე ადამიანებს და ყველაფერს აკეთებს ეროვნული იდეის დისკრედიტაციისთვის, „რუსულ ოკუპაციას აპროტესტებებს“. აცხადებენ, რომ, თურმე, დღეს საქართველოს ბედი უკრაინაში წყდება და საქართველომ ღია უნდა დაუჭიროს მხარი უკრაინას. რას ემსახურება ეს პროპაგანდა და რატომ უნდათ გარკვეულ ძალებს საქართველოში, რომ ქვეყანა რუსეთთან კიდევ ერთ სამხედრო კონფრონტაციაში ჩაერთოს?

«მირჩევნია, ვიყო ქარგი მღვდელი და ვემსახურო ხალხს, ვიდრე ვიყო არაფრის მაქნისი მაღალი იერარქი, როგორც არიან სააკაშვილის მიერ ჩანაგებილი იერარქები საპატრიარქოს წინაშე. ყველა უნდა მოიშუროს განდიდების მანიამ, პირველობისთვის სწრაფვა და მალუპყველია. ხალხის უფლება ვალდებულნი, ამ მანძიკითვისკენ კანონი დასაბრუნებელი ხდება, იდევენება ყოველგვარი განსხვავებული აზრი, დახშულია სოციალური ქსელებიც, თუ ვინმე მათთვის მიუღებელ აზრს გამოთქვამს, იბლოკება... როგორ ფიქრობთ, რა არის საჭირო და აუცილებელი იმისთვის, რომ ეს მავნე იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი დასრულდეს?»

ანიანში გადაეწყვიტათ. ბოლოს კი სააკაშვილი შემოიპარა საქართველოში იმ მიზნით, რომ თავის ამფონებთან ერთად კვლავ საკონცენტრაციო ბანაკად ექცია ქვეყანა. ციხიდანაც კი ახერხებს ეგზალტირებული მომხრეების მართვას, თუმცა მათი აქტიურობა უფრო და უფრო ნელდება — აქციებისთვის ხალხის შეგროვებას ვერ ახერხებენ. რაც შეეხება პროპაგანდას, სურთ, კიდევ უფრო დაძაბონ ურთიერთობა საქართველოსა და რუსეთს შორის; სხვისი ხელით ეკლესია კრიფონ და შემდეგ თავიანთ სასარგებლოდ გამოიყენონ, კიდევ ერთხელ გაიმეორონ 2008 წლის სცენარი — რუსეთთან სამხედრო

კონფრონტაცია. კიდევ დაიღვაროს ქართველთა სისხლი, შემცირდეს ქართველი ახალგაზრდების რაოდენობა, თვითონ კი ჩასაფრებული უყურონ ტრაგიკულ სურათს, ამას ვერ მიაღწევენ. ბევრჯერ მითქვამს და ვიტყვი კვლავ — სააკაშვილს, 6 წლით პატიმრობას კი არ უნდა უსჯიდნენ, თავის ბანდასთან ერთად ნიურნბერგის მსგავს პროცესზე უნდა ასამართლებდნენ. რაც შეეხება უკრაინას, ის ჩვენი მეგობარი ქვეყანა უნდა იყოს, მაგრამ გეკითხებით და იქნება ამისხნათ — დარწმუნებით ისეთ ქვეყანას შეგობარს, სადაც სამშობლოდან გაქცეული მოღალატე-ნი საკმაოდ მაღალ თანამდებობებზე აღმოჩნდებიან?!

— ლიბერალური დღის წესრიგი დღითიდღე უფრო რეპრესიული ხდება, იდევენება ყოველგვარი განსხვავებული აზრი, დახშულია სოციალური ქსელებიც, თუ ვინმე მათთვის მიუღებელ აზრს გამოთქვამს, იბლოკება... როგორ ფიქრობთ, რა არის საჭირო და აუცილებელი იმისთვის, რომ ეს მავნე იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი დასრულდეს? — 2012 წელს, როცა „ნაციონალური მოძრაობა“ არჩევაში დაამარცხდა, მაშინვე უნდა გაუშვებოდა იყოს. ეს „ქართული ოცნების“ დიდ შეცდომა იყო. კოპაბიტაციის შედეგად იყო და იგივე იყო მივიღეთ? სარკველას თუ

არ ამოიქრკვამ დროულად, ისე ბაირთხამს ფსევდებს, კეთილ ნაყოფს შთანთქმის. რა განსაკვირვებელია, ლიბერალთა დღის წესრიგი რეპრესიული რომ ხდება. მათ აღიზიანებთ მართალი, სავი, ერის სასარგებლო მემკვიდრეები და ეცდებიან ჩახშობას, რადგან ყოველგვარი კეთილი მათი დინების სანინაღმდეგოა. ლიბერალთა იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი კალიან სწრაფად დასრულდებოდა იმ შემთხვევაში, თუ ჩემი მრავალტანჯული ერი და ბერი ერთად იქნებოდა. გასული საუკუნეების ისტორიიდანაც ნათელია, რომ ქართველი ერი დაუმარცხებელია, მას მხოლოდ ქართველი თუ დაამარცხებს. დღეს სწორედ ამ რეჟიმში ვიმყოფებით — ისევ პარტიული გიტყვევს შეფარულ მომხდურეთან ერთად. ამიტომ კვლავ ვიმეორებ — სანამ დეზინფორმაციის, ტყუილების მქადაგებელი სააკაშვილის მიერ მართული ტელევიზიები და ინტერნეტსივრცე ნიკა გვარამიას, ინგა გრიგოლიას, პოპირიას და სხვებთან ხელმძღვანელობით ავისმომასწავებელ კურსს არ შეიცვლის, სანამ არ დადგმებიან, პირველობისა და ხელისუფლების სათავეში მოსვლის შინა არ ჩიხშოვან, სულ პრობლემაში ვიქნებით. მართალია, ქართველი ერი გონიერია, მაგრამ მე მირჩევნია, ვიყო ქარგი მღვდელი და ვემსახურო ხალხს, ვიდრე არაფრის მაქნისი მაღალი იერარქი ვიყო, როგორც არიან სააკაშვილის მიერ ჩანაგებილი იერარქები საპატრიარქოს წინაშე. ყველა უნდა მოიშუროს განდიდების მანიამ, პირველობისთვის სწრაფვა და მალუპყველია. ხალხის უფლება ვალდებულნი, ამ მანძიკითვისკენ კანონი დასაბრუნებელი ხდება, იდევენება ყოველგვარი განსხვავებული აზრი, დახშულია სოციალური ქსელებიც, თუ ვინმე მათთვის მიუღებელ აზრს გამოთქვამს, იბლოკება... როგორ ფიქრობთ, რა არის საჭირო და აუცილებელი იმისთვის, რომ ეს მავნე იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი დასრულდეს? — 2012 წელს, როცა „ნაციონალური მოძრაობა“ არჩევაში დაამარცხდა, მაშინვე უნდა გაუშვებოდა იყოს. ეს „ქართული ოცნების“ დიდ შეცდომა იყო. კოპაბიტაციის შედეგად იყო და იგივე იყო მივიღეთ? სარკველას თუ

არ ამოიქრკვამ დროულად, ისე ბაირთხამს ფსევდებს, კეთილ ნაყოფს შთანთქმის. რა განსაკვირვებელია, ლიბერალთა დღის წესრიგი რეპრესიული რომ ხდება. მათ აღიზიანებთ მართალი, სავი, ერის სასარგებლო მემკვიდრეები და ეცდებიან ჩახშობას, რადგან ყოველგვარი კეთილი მათი დინების სანინაღმდეგოა. ლიბერალთა იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი კალიან სწრაფად დასრულდებოდა იმ შემთხვევაში, თუ ჩემი მრავალტანჯული ერი და ბერი ერთად იქნებოდა. გასული საუკუნეების ისტორიიდანაც ნათელია, რომ ქართველი ერი დაუმარცხებელია, მას მხოლოდ ქართველი თუ დაამარცხებს. დღეს სწორედ ამ რეჟიმში ვიმყოფებით — ისევ პარტიული გიტყვევს შეფარულ მომხდურეთან ერთად. ამიტომ კვლავ ვიმეორებ — სანამ დეზინფორმაციის, ტყუილების მქადაგებელი სააკაშვილის მიერ მართული ტელევიზიები და ინტერნეტსივრცე ნიკა გვარამიას, ინგა გრიგოლიას, პოპირიას და სხვებთან ხელმძღვანელობით ავისმომასწავებელ კურსს არ შეიცვლის, სანამ არ დადგმებიან, პირველობისა და ხელისუფლების სათავეში მოსვლის შინა არ ჩიხშოვან, სულ პრობლემაში ვიქნებით. მართალია, ქართველი ერი გონიერია, მაგრამ მე მირჩევნია, ვიყო ქარგი მღვდელი და ვემსახურო ხალხს, ვიდრე არაფრის მაქნისი მაღალი იერარქი ვიყო, როგორც არიან სააკაშვილის მიერ ჩანაგებილი იერარქები საპატრიარქოს წინაშე. ყველა უნდა მოიშუროს განდიდების მანიამ, პირველობისთვის სწრაფვა და მალუპყველია. ხალხის უფლება ვალდებულნი, ამ მანძიკითვისკენ კანონი დასაბრუნებელი ხდება, იდევენება ყოველგვარი განსხვავებული აზრი, დახშულია სოციალური ქსელებიც, თუ ვინმე მათთვის მიუღებელ აზრს გამოთქვამს, იბლოკება... როგორ ფიქრობთ, რა არის საჭირო და აუცილებელი იმისთვის, რომ ეს მავნე იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი დასრულდეს? — 2012 წელს, როცა „ნაციონალური მოძრაობა“ არჩევაში დაამარცხდა, მაშინვე უნდა გაუშვებოდა იყოს. ეს „ქართული ოცნების“ დიდ შეცდომა იყო. კოპაბიტაციის შედეგად იყო და იგივე იყო მივიღეთ? სარკველას თუ

«2012 წელს, როცა «ნაციონალური მოძრაობა» არჩევაში დაამარცხდა, მაშინვე უნდა გაუშვებოდა იყოს. ეს «ქართული ოცნების» დიდ შეცდომა იყო. კოპაბიტაციის შედეგად იყო და იგივე იყო მივიღეთ? სარკველას თუ არ ამოიქრკვამ დროულად, ისე ბაირთხამს ფსევდებს, კეთილ ნაყოფს შთანთქმის. რა განსაკვირვებელია, ლიბერალთა დღის წესრიგი რეპრესიული რომ ხდება. მათ აღიზიანებთ მართალი, სავი, ერის სასარგებლო მემკვიდრეები და ეცდებიან ჩახშობას, რადგან ყოველგვარი კეთილი მათი დინების სანინაღმდეგოა. ლიბერალთა იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი კალიან სწრაფად დასრულდებოდა იმ შემთხვევაში, თუ ჩემი მრავალტანჯული ერი და ბერი ერთად იქნებოდა»

არ ამოიქრკვამ დროულად, ისე ბაირთხამს ფსევდებს, კეთილ ნაყოფს შთანთქმის. რა განსაკვირვებელია, ლიბერალთა დღის წესრიგი რეპრესიული რომ ხდება. მათ აღიზიანებთ მართალი, სავი, ერის სასარგებლო მემკვიდრეები და ეცდებიან ჩახშობას, რადგან ყოველგვარი კეთილი მათი დინების სანინაღმდეგოა. ლიბერალთა იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი კალიან სწრაფად დასრულდებოდა იმ შემთხვევაში, თუ ჩემი მრავალტანჯული ერი და ბერი ერთად იქნებოდა. გასული საუკუნეების ისტორიიდანაც ნათელია, რომ ქართველი ერი დაუმარცხებელია, მას მხოლოდ ქართველი თუ დაამარცხებს. დღეს სწორედ ამ რეჟიმში ვიმყოფებით — ისევ პარტიული გიტყვევს შეფარულ მომხდურეთან ერთად. ამიტომ კვლავ ვიმეორებ — სანამ დეზინფორმაციის, ტყუილების მქადაგებელი სააკაშვილის მიერ მართული ტელევიზიები და ინტერნეტსივრცე ნიკა გვარამიას, ინგა გრიგოლიას, პოპირიას და სხვებთან ხელმძღვანელობით ავისმომასწავებელ კურსს არ შეიცვლის, სანამ არ დადგმებიან, პირველობისა და ხელისუფლების სათავეში მოსვლის შინა არ ჩიხშოვან, სულ პრობლემაში ვიქნებით. მართალია, ქართველი ერი გონიერია, მაგრამ მე მირჩევნია, ვიყო ქარგი მღვდელი და ვემსახურო ხალხს, ვიდრე არაფრის მაქნისი მაღალი იერარქი ვიყო, როგორც არიან სააკაშვილის მიერ ჩანაგებილი იერარქები საპატრიარქოს წინაშე. ყველა უნდა მოიშუროს განდიდების მანიამ, პირველობისთვის სწრაფვა და მალუპყველია. ხალხის უფლება ვალდებულნი, ამ მანძიკითვისკენ კანონი დასაბრუნებელი ხდება, იდევენება ყოველგვარი განსხვავებული აზრი, დახშულია სოციალური ქსელებიც, თუ ვინმე მათთვის მიუღებელ აზრს გამოთქვამს, იბლოკება... როგორ ფიქრობთ, რა არის საჭირო და აუცილებელი იმისთვის, რომ ეს მავნე იდეოლოგიურ-პოლიტიკური დღის წესრიგი დასრულდეს? — 2012 წელს, როცა „ნაციონალური მოძრაობა“ არჩევაში დაამარცხდა, მაშინვე უნდა გაუშვებოდა იყოს. ეს „ქართული ოცნების“ დიდ შეცდომა იყო. კოპაბიტაციის შედეგად იყო და იგივე იყო მივიღეთ? სარკველას თუ

გეორგი მინაძის სააპოკრიფო გზა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბერლინის გარშემო წინააღმდეგობა და ინტრიგები დღემდე.
თუ საბჭოთა ჯარების მიერ ბერლინის აღება გააჩინა უნდობა, შესაძლებელი იყო, სრულიად სხვა შედეგი გამდგარიყო და ამ სახიფათო, ჩახლართულ სიტუაციაში საჭირო შეიქმნა ანგლო-ამერიკელებისა და გერმანელების კულისებს მიღმა გამართული დიპლომატიური მანევრების შეჩერება ვერმანის ქალების სწრაფი დამარცხებითა და გერმანიის დედაქალაქ ბერლინის აღებით.

გაგრძელება.
დასაწყისი №40-44, 2021 წ. — №1-2, 2022 წ.

სტალინი - მთავარი მსოფლიო მსოფლიო

კონფერენციები და მათთან დაკავშირებული დეტალურად განსახილველი საკითხები დიდ დროს ართმევდა სტალინს, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ყოველთვის ახერხებდა წითელი არმიის საბრძოლო მოქმედებებზე დეტალური ინფორმაციის მიღებასა და სათანადო გადაწყვეტილებების გამოტანას. ასე იყო იალტის კონფერენციაზეც — მასთან იუსუპოვის სასახლეში მიდიოდნენ წითელი არმიის მეთაურები და სტალინი მათ ჩვეულებრივ ესაუბრებოდა არმიის გენერალ ალექსანდრე ანტონოვის თანდასწრებით, რომელსაც ყოველთვის თან ჰქონდა ფრონტზე შექმნილი ვითარების ამსახველი რუკები.

— „За нашего Вячеслава“? მოლოტოვმა უპასუხა: „სტალინს სურდა, ხაზი გაესვა ჩვენი დიპლომატიის მიერ განხორციელებული საკითხების თვისობის წლებში. საჯაროდ მსგავსი მსგავსი რამ თქვა: „Выпьем за нашего Вячеслава“ და ეს იყო იმის გამოხატულება, რომ დიპლომატიკა ზოგჯერ ერთ-ერთ არმიულ დიდ როლს თამაშობს პოლიტიკაში. ზუსტად ვერ ვიხსენებ, მაგრამ სულისკვეთება ეს იყო“. მნიშვნელოვანია **ანდრე ბრომიკო** აზრი: „სტალინის პერიოდში პარტიასა და ქვეყანაში ვერაფერს ვერ მოლოტოვი მნიშვნელოვანი როლი ითვლებოდა. რამ თქვა უნდა, სრ კავშირის პრინციპულ პოლიტიკას საბარეო საკითხები განსაზღვრავდა პოლიტიკისთვის სტალინის ხელმძღვანელობით, რომლის აზრს გადაწყვეტილი მნიშვნელოვან როლს უთმობდა. თუმცა სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობისას პრინციპულ საკითხებში ბავრი რამ იყო დამოკიდებული თანად მოლოტოვზე“.

ალსანიშნავია, რომ სამამულო ომის წლებში ქვეყნის სამხედრო ლიდერებიც ასევე ასრულებდნენ მნიშვნელოვან სამხედრო თუ პოლიტიკურ როლს. ამ მხრივ ალსანიშნავია **კლიმენტ ვოროშოვის** მონაწილეობა თეირანის კონფერენციაში, გენერალ **ალექსანდრე ანტონოვის** — იალტის და პოტსდამის კონფერენციებში. სტალინს მთელი ომის განმავლობაში უნებდა საგარეო პოლიტიკაში აქტიური მონაწილეობა. ამ მხრივ მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია მის ხანგრძლივ და ჯიუტ ბრძოლას ევროპაში მეორე ფრონტის გახსნის თაობაზე და მეორე მსოფლიო ომში მოკავშირეთა უფრო მეტ ჩართულობაზე. სტალინს თითქმის ყოველდღიურად უნებდა მოკავშირეებთან რთული და დელიკატური პრობლემების გადაჭრა, რომლებიც წარმოიქმნებოდა ინგლისისა თუ აშშ-ის მთავრობების მხრიდან. ჩერჩილმა თავის მემუარებში ყურადღება შეაჩერა 1944 წელს თავის მეორე ვიზიტზე სტალინთან მოსკოვში. ის თითქმის დეტალურად იხსენებს 9 ოქტომბრის შეხვედრას სტალინთან:

„მოდი, მოვაგვარო ჩვენი საკითხები პალანეთში. თქვენს ჯარებს იმყოფებინა რუშინეთსა და გულბარეთში. ჩვენ იმ გზაზე ჩვენი ინტერესები, მისი და გზაზე ანტი-სტალინი. წერილობითი გამოცხადებით ნუ ნაშეკრავებთ. რაც შეეძლება ჩვენ — ინტერესებსა და რუსეთს, თანახმა ხართ თუ არა, დანიშნოთ 90%-იანი დომინანტური პოზიციის რუშინეთში, იმის სანაცვლოდ, რომ ჩვენ დანიშნოთ 90%-იანი დომინანტური პოზიციის საბარეთში, ხოლო იუგოსლავია ბავრი-სლავი“

სანამ სტალინს უთარგმნიდნენ ჩერჩილის სიტყვებს, ბრტყელის პრემიერმა ფურ-

სტალინი გერმანიაში მსოფლიო ომში

ჩერჩილი, რუშინეთი და სტალინი იალტის კონფერენციაზე, 1945 წლის 4-11 თებერვალი

1945 წელს პოტსდამის კონფერენციაზე, ისევე როგორც წინა კონფერენციებზე, სტალინი იყო ნაყვანი პოლიტიკური ფიგურა, თავდაჯერებული და უშუალო შეხვედრისას საბუღალლოდ და სრულყოფილად მოეხატებოდა. მის ხელიდან შეეშინა რისი დასავლელი პოლიტიკოსები და, როგორც ჩერჩილი ნიკიტა ხრუშჩოვს უთხრა, გააკონტროლა მისი დაუფარავი და დაუფარავი სარდალი ტამბაკითა და დაუფარავი საკაზხით

ცელზე ჩამოწერა:
რუშინეთი: რუსეთი — 90%; სხვები — 10%;
საბარეთი: დიდი ბრიტანეთი (აშშ-თან შეთანხმებით) — 90%; რუსეთი — 10%;
იუგოსლავია: 50-50%;
უნგრეთი: 50-50%;
ბულგარეთი: რუსეთი — 75%. სხვები — 25%;
ჩერჩილი მოგონებებში წერს, რომ მან ეს ფურცელი გადასცა სტალინს, რომელსაც ამ მომენტისთვის უკვე გადაუთარგმნეს ბრიტანეთის პრემიერის სიტყვები. მცირე პაუზის შემდეგ სტალინმა აიღო ლურჯი ფანქარი და ფურცელზე დიდი „ჩიტი“ (Птичка) გამოსახა, ფურცელი ადრესატს დაუბრუნა და, როგორც ჩერჩილი აღნიშნავს, „ამ საკითხების გადაჭრას უფრო ცოტა დრო დაჭირდა, ვიდრე მათ ჩამოწერას“.

— მოდი, დავნათ ეს ფურცელი, — შესთავაზა ჩერჩილმა სტალინს.
— არა, თქვენთვის დაიტოვეთ, — უპასუხა სტალინმა. ასეთია სტალინთან შეხვედრის შესახებ ჩერჩილის მოგონება და ამ შეხვედრას მან თავის მემუარებში „პროცენტულები გარეგნად“ უწოდებ. მკითხ-

ველს უნდა აუხსენა, რომ სტალინი არ დათანხმდებოდა მსგავს ბიპოლარულ გარიგებას, რადგან ის ყოველთვის წინააღმდეგი იყო დიდი ბრიტანეთის გავლენის გაძლიერებისა ბალკანეთის ქვეყნებში. სტალინი უპირატესობას ანიჭებდა არა „გაჭრობას“ პროცენტებში, არამედ ნაციონალურ უფლებებში გათავისუფლებულ კვლავ დაარსებულ ახალი მთავრობების პოლიტიკური მიმართულებების გატარებას, რომელიც შექმნიდა კეთილშობილობისა და მშვიდობის ატმოსფეროს ევროპის მნიშვნელოვან რეგიონში.

1944 წლის 16 დეკემბერს გერმანელებმა შეტევა წამოიწყეს არდენის მახლობლად, რეიოზულად დააპირეს კვლავ მათ წინააღმდეგ მებრძოლი ამერიკული დივიზიები და მდინარე მასისკენ წაიწიეს. 1945 წლის 1 იანვარს ნაცისტებმა კვლავ დაარსებულ ანტი-სემიტურ ჯარს და შეეცადნენ, მდინარე ელზასის კვლავ ხელში ჩაგდება. შექმნილი რთული ვითარებიდან გამომდინარე, 6 იანვარს ჩერჩილმა სტალინს წერილით მიმართა: „დასავლეთში რთული ბრძოლები მიმდინარეობს და, შე-

საძლებელია, უმაღლეს სარდალს ნებისმიერ დროს მოუწოდებინოთ მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილების მიღება. თქვენ იცით საკუთარი გამოცდილებიდან, რა რთულია სიტუაცია, როდესაც ადამიანს უნებეს ფართო ფრონტის დაცვა. სასურველია და აუცილებელი, გენერალმა ეიზენჰაუერმა იცოდეს, საზოგადოდ, რის გავლენას ახდენს, რადგან ეს, რა თქმა უნდა, აისახება მის და ჩვენს გადაწყვეტილებებზე... სადმე სხვაგან იანვარში ან ნებისმიერ დროს, რომელიც გსურთ. ამ უაღრესად გასაიუმლოებელ ინფორმაციას არავის შეუძლებს მიწოდება... ვფიქრობ, საქმე საჩქაროა“.

7 იანვარს სტალინმა ჩერჩილს შემდეგი პასუხი გაუგზავნა:
„ძალიან მნიშვნელოვანია, გამოვიყენოთ ჩვენი უპირატესობა არტილერიასა და ავიაციის შევარდნების წინააღმდეგ, მაგრამ არახელსაყრელი ამინდი ხელს შეუშლის არტილერიის მიზანმიმართულ შეტევის განხორციელებას“

ბაში. ჩვენ ვემზადებით დასარტყმელად. მართალია, ამინდი არახელსაყრელია შეტევის განსახორციელებლად, მაგრამ დასავლეთის ფრონტზე ჩვენი მოკავშირეების პოზიციის გათვალისწინებით უმაღლესმა სარდალმა გადაწყვიტა, სწრაფი ტემპით დაასრულოს მზადება და დაიწყო ფართომასშტაბიანი ოპერაცია გერმანელების წინააღმდეგ მთელ ცენტრალურ ფრონტზე იანვრის მეორე ნახევარში. დარწმუნებული იყავით, რომ ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ, რის გავლენაც შესაძლებელია, რომ დავებმართო ჩვენს დიდებულ მოკავშირეებს“.

და მოსკოვიდან დასავლეთის არმიის უმაღლესმა სარდალმა გადაწყვიტა შეტევის დაწყება უფრო ადრე, ვიდრე ეს ჩერჩილის წერილი იყო აღნიშნული. 12 იანვარს შეტევა დაიწყო დიდი ხანს შტაბში — გალტიის ფრონტისა და კარაბატის ფრონტზე. შედეგად, გერმანიის სარდალმა იძულებული შეიქმნა, შეეწყვიტა დასავლეთის მიმართული შეტევა და სასწრაფოდ დაეწყო ჯარების გადაყვანა აღმოსავლეთ ნაწილში — საბჭოთა ჯარების წინააღმდეგ.

17 იანვარს ჩერჩილმა სტალინს მისწერა: „მინი უდიდესი უნდობისა და მთავრობის სახელით მთელი ბულით მსურს, გამოვიხატო ჩვენი მაღალიაზრობა იმ მასშტაბური შეტევის გამო, რომელიც თქვენს დანიშნულ აღმოსავლეთის ფრონტზე“.

ჩერჩილმა მოგვიანებით მემუარებში დაწერა: „სტალინი-სა და რუსეთის მხრიდან მასშტაბური შეტევის დაჩქარება იყო ბრწყინვალე ნაბიჯი, რაც, რა თქმა უნდა, მსხვერპლის გარეშე ვერ ჩაივლიდა. ეიზენჰაუერი კმაყოფილი იყო იმ ცნობით, რომელიც გავცანი“. თავის მხრივ, ეიზენჰაუერმა წითელი არმიის მეთაურებს მიწერა:

„მნიშვნელოვანი ახალი მიზნის შესახებ, რომ უზიარო ნიშნის არმია წინ წავიდა, დიდი ენთუზიაზმით მიიღეს დასავლეთის მოკავშირეთა ჯარებმა“.

სტალინს თავისი გადაწყვეტილება, დათანხმებოდა მოკავშირეთა თხოვნას, ჩვეტარებინათ ფართომასშტაბიანი შეტევის ოპერაცია ცენტრალურ ფრონტზე, რა თქმა უნდა, საგულდაგულად ჰქონდა მოუქმებული. **გერმანული წინააღმდეგობის ჩახშობის შედეგად დღემდე არამია, სულ რაღაც, 2 კვირაში 500 კილომეტრით წინ წავიდა წინ. გაათავი-სუფლავ პარაშუტ და მიაღება მდინარე მდინარეში. ეს მოხდა იალტის კონფერენციის განსაზღვრულ, ანუ 1945 წლის 4 თებერვალამდე და საბჭოთა ჯარის უკვე ბერლინიდან 60 კილომეტრში აღმოჩნდა.**

ბერლინის გარშემო წინააღმდეგობები და ინტრიგები დღემდე. თუ საბჭოთა ჯარების მიერ ბერლინის აღება გააჩინა უნდობა, შესაძლებელი იყო, სრულიად სხვა შედეგი დამდგარიყო და ამ სახიფათო, ჩახლართულ სიტუაციაში საჭირო შეიქმნა ანგლო-ამერიკელებისა და გერმანი-

მოკავშირეების დახმარების დასაჩქარებლად წითელი არმიის უმაღლესმა სარდლობამ გადაწყვიტა შეტყობის დაწყება უფრო ადრე, ვიდრე ეს ჩერჩილის წერილში იყო აღნიშნული. 12 იანვარს შეტყობა დაიწყო დიდი მასშტაბით — ბალტიის ზღვისა და კარპატების ფრონტებზე. შედეგად, გერმანიის სარდლობა იძულებული შეიქმნა, შეეწყვიტა დასავლეთის მიმართული შეტყობა და სასწრაფოდ დაეწყო ჯარების გადაყვანა აღმოსავლეთ ნაწილში — საბჭოთა ჯარების წინააღმდეგ.

გრიგოლ ონიანის საავტორო გვერდი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ელეების კულისებს მიღმა გამართული დიპლომატიური მანევრების შეჩერება ვერმანის ძალების სწრაფი დამარცხებითა და გერმანიის დედაქალაქ ბერლინის აღებოთ.

ინგლისისა და აშშ-ის პოლიტიკური და სამხედრო ძალები ცდილობდნენ, ბერლინში პირველები თვითონ შესულიყვნენ. 1945 წლის 1 აპრილს ჩერჩილი წერდა რუზველტს: „უფიქრობ, პოლიტიკური თვალსაზრისით, რაც შეიძლება შორს უნდა წავინიშო გერმანიის აღმოსავლეთით და ბერლინი ავილოთ“. აი, რას წერდა იმ დროს უფრო 1945 წლის 7 აპრილს გაერთიანებული შტაბის თავმჯდომარეს:

„ომი მიმდინარეობს პოლიტიკური მიზნების მისაღწევად... ბერლინის აღება ხომ წმინდა სამხედრო მოსაზრებებს აღემატება და მე სიამოვნებით გადავხედავ ჩემს გეგმებს ამ ოპერაციის განსახორციელებლად“.

მაგრამ სტალინმა გერმანიის აღება და რიხსტაგზე წითელი დროშის აფრიალებით, იმხანად შექმნილი ანგლო-ამერიკული ინტრიგების ყველაწინააღმდეგობით განაგრძო. ეს იყო გამარჯვება არა მხოლოდ უშიშარი საბჭოთა ჯარის, ხალხისა და საბჭოთა იარაღის, არამედ სტალინის დიპლომატიის ნიჭისა არა მხოლოდ ფაშისტთან, არამედ ანტიპიტლერული კოალიციის ერთიანობის შესანარჩუნებლად ბრძოლაშიც. სტალინის სამხედრო ნიჭმა, სტრატეგიამ და დაუღალავმა საბრძოლველოდ ბრძოლის ფრონტზე კლინური მტრის წინააღმდეგ საბრძოლველად და საბჭოთა სამხედრო ექსპერტის ადვოკატობაზე, არამედ იმისა ნიჭმა და დიპლომატიამ დაიწყო გვერდნა იმ დროსა, სტალინმა შეძლო, ურთულეს პირობებში, სოციალისტური ძალების ინტრიგების მიუხედავად, სოციალისტური სისტემის საინტეგრირებელი სახელმწიფოთა კლინური, ანტიპიტლერული კოალიციის შექმნა და ერთობის შენარჩუნება. ის წარმატებით იცავდა ქვეყნის ფუნდამენტურ ინტერესებს და უზრუნველყოფდა მისი მოქალაქეების ბაჰალირებას ომის შემდგომ პერიოდში.

1945 წელს პოტსდამის კონფერენციაზე, ისევე როგორც წინა კონფერენციებზე, სტალინი იყო ნამდვირი პოლიტიკური ფიგურა, თავდაჯერებული და უშუალო, მოკავშირე ქვეყნების მეთაურებთან ყოველი შეხვედრისას საგულდაგულად და სრულყოფილად მომზადებული. მას ხშირად შეჰყავდა ჩიხში დასავლელი პოლიტიკოსები, ასეთ შემთხვევებში ჩერჩილი ნერვებს ხშირად ვერ თოკავდა, გარეგნულად მშვიდი სტალინი კი ხმის დაბალი ტემპითა და დაუფარავი სარკაზმით საუბრობდა. როდესაც ჩერჩილი ვრცლად აღწერდა ბრიტანეთში ომის შემდგომ შექმნილი სირთულეებს, სტალინმა აღნიშნა: „წუწუნის ჩემი ჩვევა არ არის, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ჩვენი მდგომარეობა კიდევ უფრო უარესია. ჩვენ

სტალინის დიპლომატიამ დააბრუნა ფაშისტური გერმანია, მსოფლიოს ნამყვანი ქვეყნებისგან შექმნა ანტიპიტლერული კოალიცია და მსოფლიოში მშვიდობის საფუძვლები განავითარა. ამის დასტურია სტალინის საქმიანობა პოტსდამის კონფერენციაზე. სტალინის ურყველი რწმენა და სიმტკიცე, რომელმაც უზრუნველყო როგორც მტერზე გამარჯვება, ასევე მოკავშირეთა ურთიერთკავშირის შენარჩუნება ომის დასრულებამდე, ნათლად ჩანს იმ ორი სტალინად საიდუმლო სააქტივო მასალიდან, რომლებსაც ნაგონადგენს ჩერჩილის წერილი (№468) სტალინისადმი და სტალინის საპასუხო წერილი (№46) ჩერჩილისადმი

კლემენტ ეტილი, ჰარი ტრუმენი და იოსებ სტალინი პოტსდამის კონფერენციაზე. 1945 წლის 17 ივლისი - 2 აგვისტო

დაეკარგეთ რამდენიმე მილიონი ადამიანი. რუსეთში ისეთი მძიმე ვითარებაა, წუწუნის დრო დაიწყო, ვიშნობ, ცრემლი წაგსკდება, მაგრამ არ მინდა, შეგანუხეთ. ამგვარი შეფასების საპასუხოდ ამერიკის დელეგაციის წარმომადგენელმა პარიზამ-მა სტალინს ქედმაღლობით დაუსვა კითხვა: — ძალიან გახარებული უნდა იყოთ, რომ ყოველივე იმის შემდეგ, რაც თქვენმა ქვეყანამ გადაიტანა, ახლა აქ ხართ, ბერლინი? სტალინმა უპასუხა: — მეფე ალექსანდრე პარიზამდე ჩავიდა... 24 ივლისს, პლენარული სესიის შემდეგ, აშშ-ის ახალმა პრეზიდენტმა ტრუმენმა, ანტიპიტლერული კოალიციის მოკავშირეების თანდასწრებით აცნობა სტალინს, რომ ამერიკელებმა შექმნეს გამანადგურებელი ძალის ახალი იარაღი. და იმ მომენტში ჩერჩილმა გამჭოლი მზერა მიაპყრო სტალინს, დააკვირა მის მიუხედავად, სახის გამომეტყველებას, მაგრამ სტალინი სრულად მშვიდად გამოიყურებოდა და ერთი სიტყვა თქვა: — Благодарию! ტრუმენმა და ჩერჩილმა ჩათვალეს, რომ სტალინი ვერ გაიგო, რაზე იყო საუბარი, და სათანადო მნიშვნელობა არ მიანიჭა იმ ინფორმაციას, რომელიც ეს-ესაა აცნობეს. შეხვედრის შემდეგ სტალინმა უთხრა მოლოტოვსა და შუკოვს, რომ ტრუმენმა იგი განზრახ შეაყოვნა, რათა ეცნობებინა ახალი ამერიკული იარაღის შესახებ. მოლოტოვმა შენიშნა: — საკუთარი თავი შეიფასეს. სტალინმა თქვა:

— დაე, შეიფასონ! და საჭიროა პარტიზანობა საუბარში, როგორ დააჩქარონ სამუშაოები... და სამი წლის შემდეგ, სტალინის დავალებით, შეიქმნა ატომური იარაღი — იარაღი მშვიდობის დასაცავად. სტალინი დარწმუნებული იყო, რომ ამერიკა ვერ მოექცეოდა საბჭოთა კავშირის ისე, როგორც მოექცა იაპონიას, რომლის ორი ქალაქიც 1945 წლის აგვისტოში ატომური ბომბებით მიწათან გაასწორა. ამრიგად: **სტალინის დიპლომატიამ დააბრუნა ფაშისტური გერმანია, მსოფლიოს ნამყვანი ქვეყნებისგან შექმნა ანტიპიტლერული კოალიცია და მსოფლიოში მშვიდობის საფუძვლები განავითარა. ამის დასტურია სტალინის საქმიანობა პოტსდამის კონფერენციაზე.**

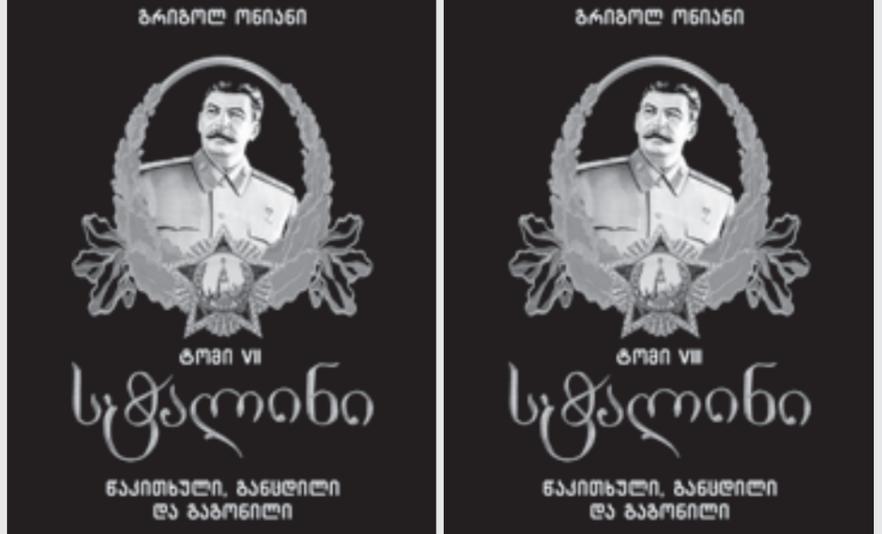
1. გაოცებული ვარ, რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ თქვენ 13 აპრილს მიიწვიეთ ბატონი პარიზანი, საბჭოთა მთავრობა მაინც არ აძლევს მოკავშირეთა წარმომადგენლებს ვენაში ჩასვლის უფლებას. იმ ფაქტს, რომელსაც ბ-მა ვიშნისამი მიაქცია ყურადღება ბრიტანეთის საქმეთა რწმუნებული-სადმი გაგზავნილ წერილში, რომ საოკუპაციო ზონები ევროპის საკონსულტაციო კომისიამ დაანება მანამდე, სანამ მოკავშირეთა ჯარები გერმანიის ტერიტორიაზე შევიდნენ, ჩემი აზრით, კავშირი არ

აქვს საბჭოთა მთავრობის უართან, ნება დართოს თავისი მოკავშირეების წარმომადგენლებს ვენაში ჩასვლაზე, რომელიც საბჭოთა შეიარაღებულმა ჯარებმა გაათავისუფლეს. მე არ მაქვს სურვილი, როგორც ამას ბ-ნი ვიშნისკი მთავაზობს, ზონათა შესახებ საკითხის საბოლოო გადაწყვეტა ევროპის საკონსულტაციო კომისიიდან ვენაში გადავიტანოთ. მაგრამ, ვინაიდან ევროპის საკონსულტაციო კომისიაში საბჭოთა წარმომადგენელმა უკვე შეცვალა თავისივე წინადადებები, რომლებიც კომისიაში შეიტანა იმის გამო, რომ, როგორც აღმოჩნდა, საბჭოთა საგარეო ურთიერთობების ნაწილი დანგრეული იყო, მაიძულეს ვიფიქრო, რომ ყველას გვაქვს უფლება, ადვილზე შევისწავლოთ ფაქტორები, რომლებიც გავლენას ახდენს ჩვენს წინადადებებზე კომისიაში.

2. იმისათვის, რომ გადავიღდეს ევროპის საკონსულტაციო კომისიაში შეთანხმება, რაც თქვენ, დარწმუნებული ვარ, სასურველად მიგაჩნიათ, გთხოვთ, მითითებები მისცეთ გენერალ ტოლბუხინს, რათა მოკავშირეთა წარმომადგენლები სასწრაფოდ გაფრინდნენ ვენაში. 1945 წლის 17 მაისი“. № 469 პირადად და საიდუმლოდ, ი. ბ. სტალინი პრემიერ-მინისტრ ბ-ნ უ. ჩერჩილს მივიღე თქვენი 17 მაისის წერილი ვენაში ბრიტანეთის წარმომადგენელთა ჩასვლაზე ვენის საოკუპაციო ზონების დადგენის შესახებ. საბჭოთა

მთავრობას მიაჩნია, რომ ვენაში საოკუპაციო ზონების დადგენა ისევე, როგორც ავსტრიის მდგომარეობასთან დაკავშირებული სხვა საკითხების განხილვა, მთლიანად შეუფერეს. მე არ მაქვს სურვილი, როგორც ამის შესახებ შევთანხმდეთ თქვენთან და პრეზიდენტ რუზველტთან. ამიტომ საბჭოთა მთავრობა ვერ დაეთანხმება მოკავშირეთა სამხედრო წარმომადგენლების ჩასვლას ვენაში საოკუპაციო ზონების დადგენისა და სხვა იმ საკითხების გადაწყვეტის მიზნით, რომლებიც ავსტრიის მდგომარეობასთან დაკავშირებულია. ამ თვალსაზრისის ვიზირებთ ამჟამადაც. უნდა ვიფიქროთ, რომ ევროპის საკონსულტაციო კომისია უახლოეს დროში გადაწყვეტს ავსტრიასა და ვენაში საოკუპაციო ზონების საკითხს. რაც შეეხება ბრიტანეთის წარმომადგენლების ჩასვლას ვენაში ქალაქის მდგომარეობის გასაცნობად ადგილზე და ვენაში საოკუპაციო ზონათა შესახებ წინადადებათა მოსამზადებლად, საბჭოთა მთავრობას ამის საწინააღმდეგო არაფერი აქვს. ამასთანავე, ამის შესაბამისად, მარშალ ტოლბუხინს აუცილებელი მითითებები ეძლევა. გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ ბრიტანეთის სამხედრო წარმომადგენლებს შეუძლიათ, ჩავიდნენ ვენაში მაისის ბოლოს ან ივნისის დასაწყისში, როცა იქ დაბრუნდება მარშალი ტოლბუხინი, რომელიც ამჟამად მოსკოვისკენ მოემგზავრება. 1945 წლის 18 მაისი“. (გაბრძობა იძნება)

სტალინი

სტალინი

საქიბოლო, ბანდოლი და ბაგოლილი

ყურადღება!

დაიბეჭდა გატონ გრიგოლ ონიანის ნიგ „სტალინი“ გე-7 და გე-8 ტომები. შექმნის მსურველებმა დარეკეთ ტელეფონის ნომერზე: 597100600.

„ამ დოკუმენტში მთავარ საკითხზე პოზიტიური რეაქცია არ არის. მთავარ საკითხს წარმოადგენს ჩვენი მკაფიო რეაქცია აღმოსავლეთით ნატოს სამომავლო გაფართოება, აგრეთვე, იმ შეტევითი იარაღის განლაგების დაუშვებლობა, რომელსაც შეუძლია, საფრთხე შეუქმნას რუსეთის ფედერაციის ტერიტორიას“.

საფრანგეთის პრეზიდენტ მაკრონთან 28 იანვარს გამართულ სატელეფონო საუბარში რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ აშშ-მა და ნატომ თავიანთ პასუხებში არ გაითვალისწინეს რუსეთის საკვანძო მომენტები: „ამერიკისა და ნატოს პასუხებში გათვალისწინებული არ იყო რუსეთის ისეთი პროინციპული საკითხები, როგორც არის ნატოს გაფართოების დაუშვებლობა, რუსეთის საზღვრებთან ახლოს შეტევითი სისტემების განლაგებაზე უარი, აგრეთვე, ევროპაში ბლოკის სამხედრო პოტენციალისა და ინფრასტრუქტურის დაბრუნება 1997 წლის პოზიციებზე, რომელც ხელი მოეწერა რუსეთსა და ნატოს შორის“.

ვლადიმერ პუტინის ზემოაღნიშნულ განცხადებამდე ერთი დღით ადრე, აშშ-ისა და ნატოს მიერ უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ რუსეთის წინადადებებზე 26 იანვარს გაგზავნილი წერილობითი პასუხების კომენტარებისას რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა: „მთავარ საკითხზე, ნატო აღმოსავლეთით რომ აღარ გაფართოვდება, ამ დოკუმენტში პოზიტიური რეაქცია არ არის“.

რუსეთის დელეგაციის მეთაური ვლადიმერ პუტინის განცხადებებზე 26 იანვარს გაგზავნილი წერილობითი პასუხების კომენტარებისას რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა: „მთავარ საკითხზე, ნატო აღმოსავლეთით რომ აღარ გაფართოვდება, ამ დოკუმენტში პოზიტიური რეაქცია არ არის“.

გადადგენილია მინი არ არის

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა დაუშვებელი უნდა აღმოჩნდეს აშშ-ის პოზიციას, რომელიც ეუთოს ჩარჩოებში მიღებული ვალდებულებების განხილვას, როგორც მინიუს, რომელიც მანამდე იმას, რაც მათთვის „გამორჩეულია“. რუსეთის საგარეო პოლიტიკური უწყების ხელმძღვანელმა განაცხადა, რომ ამის შესახებ მან თავის ამერიკელ კოლეგა ვენტონი ბლინკენსაც მიუთითა, მაგრამ მან მხოლოდ მხრები აიჩეჩა.

„მე გავაფრთხილე ის, რომ არის რეაქცია სხვა კოლეგებზე, რომ უახლოეს ხანებში გავუზავნიდით ოფიციალურ განცხადებას მოთხოვნით, ახსნან, თავიანთი ვალდებულებებიდან რატომ იღებენ მხრებს, რომ არ უნდა იყოს აშშ-ის პოზიციის საფუძველი, რომელიც აშშ-ის პასუხში ჩანს მზადყოფნა კომპრომისების მიმართ რამდენიმე მიმართულებით.“

„ამ დოკუმენტში მთავარ საკითხზე პოზიტიური რეაქცია არ არის. მთავარ საკითხს წარმოადგენს ჩვენი მკაფიო რეაქცია აღმოსავლეთით ნატოს სამომავლო გაფართოება, აგრეთვე, იმ შეტევითი იარაღის განლაგების დაუშვებლობა, რომელსაც შეუძლია, საფრთხე შეუქმნას რუსეთის ფედერაციის ტერიტორიას“.

— აღნიშნა რფ-ის საგარეო საქმეთა მინისტრმა. მან, ამასთანავე, აღნიშნა, რომ აშშ შეგნებულად, წინასწარ განზრახვით არად აგდებს უსაფრთხოების განუყოფლობის პრინციპს, რომლის მიხედვით ერთი სახელმწიფო მშვიდობიანად ვერ იარსებებს სხვა სახელმწიფოსთვის ხიფათის შექმნის გზით.

„თუ 1990-იან წლებში მოხდებოდა ჩვენ გვიხსნიდნენ ნატოს გაფართოებაზე, ახლა ასეთი ნაკლებობის ვალდებულებები არ არის“.

რუსული დიპლომატიის ხელმძღვანელმა აღნიშნა, რომ მოსკოვი ვაშინგტონის პასუხს უსაფრთხოების გარანტიების წინადადებაზე ნატოს წერილობით ეთანად განიხილავს. რა რეაქცია ექნება მოსკოვს ვაშინგტონის ქმედებებზე, ლავროვის თქმით, განსაზღვრავს პირადად ვლადიმერ პუტინი.

სერგეი ლავროვი: ჩვენ რეაქცია არ გვსურს, მაგრამ ჩვენი ინტერესების ფეხქვეშ გათელვისა და იზოლაციის უფლებას არავის მივცემთ!

რუსეთმა დასავლეთს «ნოთელი ხაზები» შეახსენა

რეთა მიმართულებით. რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა არამთავრობითად, რომ „მოსკოვის აპრესიაზე“ ინფორმაციის გავრცელების მიზანი უცხოური საზოგადოებრივი განხილვის საფუძველზე, სოლო უსკალასიანი ძირითადი მიზანი აშშ-ისა და ნატოს მოქმედებებზე, რომელთაც უკრაინა „გააფრთხილა“ იარაღით და ამით უპიკეტიანად ამ ქვეყანას საზოგადოებრივი ავანტიურისკენ.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა არამთავრობითად მიუთითა, რომ «მოსკოვის აპრესიაზე» ინფორმაციის გავრცელების მიზანი უცხოური საზოგადოებრივი განხილვის საფუძველზე, სოლო უსკალასიანი ძირითადი მიზანი აშშ-ისა და ნატოს მოქმედებებზე, რომელთაც უკრაინა «გააფრთხილა» იარაღით და ამით უპიკეტიანად ამ ქვეყანას საზოგადოებრივი ავანტიურისკენ

უკრაინის საკითხი და მოსკოვის პოლიტიკა

ბოლო თვეებში რუსეთისა და დასავლეთის ურთიერთობა ძალიან დაიძაბა. ვაშინგტონი და ბრიუსელი მოსკოვს უკრაინაში „შესაჭრელად“ მზადებაში ადანაშაულებენ და თავიანთი გავლენის აძლიერებენ აღმოსავლეთ ევროპაში.

მოსკოვი უარყოფს ყველა პრეტენზიას და ხაზს უსვამს, რომ სამხედრო ქვედანაყოფებს გადაადგილებს თავის ტერიტორიაზე. რუსეთი, აგრეთვე, ყველა შესახებ, რომ უკრაინა არ იცავს მინსკის შეთანხმებას ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ. კიევმა კი თვითგამოცხადებული დონეცკისა და

ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკების საზღვრებთან თავი მოუყარა თავისი არმიის პირადი შემადგენლობის ნახევარს და რეგულარულად ხსნიან ცეცხლს თვითგამოცხადებული რესპუბლიკების მოლაშქ-

P.S. „თუ ეს დამოკიდებულია რუსეთზე, მაშინ რეაქცია არ იქნება“

— განაცხადა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა 4 რადიოსადგურის — „სპუტნიკის“, „ეხო მოსკვის“, „გოგორიტ მოსკვასა“ და „კომსომოლსკაია პრავდის“ — კორესპონდენტებისთვის 28 იანვარს მიცემულ ინტერვიუში.

„ჩვენ რეაქცია გვსურს, მაგრამ ჩვენი ინტერესების ფეხქვეშ გათელვისა და იზოლაციის უფლებას არავის მივცემთ“ — თქვა რუსეთის დიპლომატიური უწყების ხელმძღვანელმა და ხაზგასმით აღნიშნა, რომ უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ წინადადებები — ეს არ არის ულტიმატუმი, უბრალოდ, მოსკოვს სურს, მასთან პატივისცემად იმუშაოს. სეგვი ლავროვის თქმით, აშშ-სა და ნატოსთან მოლაპარაკებები ჯერ არ დასრულებულა, და რუსეთის ინიციატივებზე გაუცემელ პასუხებში არის „რაციონალური მარცვალი“, მაგრამ დასავლეთს სურს, ეუთოს დებულებებიდან უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ ამოიღოს ის, რაც მისთვის ხელსაყრელია. ამიტომ მოსკოვს განზრახული აქვს, თავის პარტნიორებს გაუგზავნოს მიმართვა, ახსნან, როგორ აპირებენ ისინი ამ დოკუმენტის პუნქტების შესრულებას. პარალელურად, რუსეთი ამზადებს პასუხს ვაშინგტონისა და ბრიუსელისთვის.

ლავროვი ცალკე შეჩერდა აშშ-სა და ნატოს პასუხებზე და განაცხადა, რომ რეაქცია მათ გამო, ვინც აღიანისს პასუხი დაწერა.

„თუ აშშ არ შეცვლის თავის პოზიციას, მაშინ უნდა გაიგოს, რომ რუსეთს არ შეცვლის თავის პოზიციას. უბრალოდ, მათი პოზიცია დაფუძნებულია ყალბ დასკვნებზე, ჩვენი პოზიცია კი იმაზე, რასაც ყველამ მოაწერა ხელი. და აქ ვერ ვხედავ კომპრომისის შესაძლებლობას. რაზე უნდა მოვილაპარაკოთ, თუ ისინი ძველ განდევნილებებს ამახიზებენ და მათ საბოტაჟს ეწევიან?“ — განაცხადა ლავროვმა და დასძინა, რომ დასავლეთი თავიანთ ვერ აიცილებს პასუხის გაცემას კითხვაზე — რატომ არ ასრულებენ იმას, რასაც მათმა პრეზიდენტებმა ხელი მოაწერეს?

უკრაინაზე კი ლავროვმა განაცხადა, რომ კიევი უნდა აიძულოს, შეასრულოს მინსკის ხელშეკრულება — „ასეთ შემთხვევაში ყველაფერი რეაქცია იქნება. აშშ უნდა შეწყვიტოს რეჟიმის ქვეყანაში რუსოფობიის გასაღვივებლად იყენებს და ვაშინგტონის მთავარი მიზანი ამ შემთხვევაში უკრაინის ბედი კი არა, რუსეთის გარემო ვითარების დააბნეა“. ამასთანავე, — დასძინა ლავროვმა, — მოსკოვი მზად არის უკრაინის პრეზიდენტთან იმსჯელოს ურთიერთობის ნორმალიზებაზე.

„ღღეს ვითარება ისე შეიცვალა, რომ ამერიკის ხელისუფლების მოქმედების შედეგები ძალიან მაშინვეს. ვაშინგტონელი გონებადამინდულეები, რომლებსაც უპირისპირდება გაცილებით მძლავრი რუსეთი, აღჭურვილი ისეთი იარაღით, რომელზეც ჩვენ მხოლოდ ოცნება შეგვიძლია, ისეთ სახეს იღებენ, თითქოს არაფრის ეშინიათ“.

„უსაფრთხოების შესახებ მოლაპარაკებები აშშ-სა და ნატოსთან რუსების ინიციატივით გაიმართა. მათ გასაგებად ახსენეს, რომ უსაფრთხოება საერთო საქმეა და ის იმ შემთხვევაში აენწყობა, თუ თითოეული მხარე თავს დაცულად ჩათვლის“, — წერს თავის ვებგვერდზე აშშ-ის მე-40 პრეზიდენტის, რონალდ რეიგანის, მრჩეველი, პოლიტიკის ანალიტიკოსი — პოლ კრეიბ რობერტსი.

„აშშ-ის ცენტრალურმა სადაზვერვო სამმართველომ სასწრაფოდ შეითხნა ახალი ბრალდებები რუსეთის წინააღმდეგ. პრეზიდენტის მრჩეველმა ეროვნული უსაფრთხოების საკითხებში პირადად წაუკითხა საზოგადოებრიობას სტენარო: რუსეთს განზრახული აქვს, თავს დაესხას თავის სამხედრო ქვედანაყოფებს „ცრუ დროში“, რათა ჰქონდეთ უკრაინაში შეჭრის საბაბი. უსაფრთხოების საკითხებში მრჩეველი ისეთი ბრწყინვალე, აზრადაც არ მოსდის, რომ, თუ რუსეთი მართლაც მოისურვებს უკრაინაში შეჭრას, ამას ის აუცილებლად გააკეთებს. რუსეთს არ სჭირდება თავის მართლება, ვაშინგტონსა და ნატოში კი არავის არ შეუძლია მისი შეჩერება.“

რუსებმა ახსენეს, რატომ ვერ გრძობენ თავს უსაფრთხოდ. დასავლეთში გამუდმებით ენებინათ მათ დემონიზაციას, უნდასაბუნსა დასაძინებო დასავლურ პრესაში გამოქვეყნებულ რაღაც სტატიებზე დაყრდნობით, შეუპოვებულად მათ პრაზინდენტს. რუსეთის საზღვრებთან ატარებენ სამხედრო მანევრებს, სოლო აშშ-ის სამხედრო-საზღვრო სომხედობები თითქმის ყოველთვის იმყოფებიან შავ ზღვაში, სადაც მათ არაფერი ესაძინებათ.

ვაშინგტონმა დაარღვია გორბაჩოვისთვის მიცემული პირობა და ნატო არა მხოლოდ მიუახლოვდა რუსეთის საზღვრებს, არამედ რაკეტსაინააღმდეგო ძალები პოლონეთსა და რუმინეთში განაღდა; ვაშინგტონმა დაამხო უკრაინის კანონიერი ხელისუფლება იმ მიზნით, რომ რუსეთისთვის წაერთმია მისი სამხედრო საზღვრო ბაზა ყირიმში, უკრაინის ხელისუფლების სათავეში მოეყვანა მოსკოვისა და აღმოსავლეთ უკრაინის რუსი მოსახლეობისადმი მტრულად განწყობილი მარიონეტი პოლიტიკოსები და სამხედრო თვალსაზრისით აეთვისებინა ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკა.

ადრე თუ გვიან, უკრაინისა და საქართველოს ნატოს ბლო-

კში შეყვანის განზრახვით დასავლეთი მხოლოდ განამტკიცებს თავის მისწრაფებებს, რუსეთს ალყა შემოარტყას სამხედრო ბაზებში მასშტაბური ომის მოსამზადებლად. კრემლი გვაფრთხილებს, რომ ქვეყნის უსაფრთხოების მიმართ ვითარება მუქარების შემცველია, რაც მიუღებელია. „ცივი ომის“ პერიოდში ორი მძლავრი სახელმწიფო ცდილობდა ურთიერთობაში დაძაბულობის შემცირებას, მაგრამ X საუკუნეში ვაშინგტონმა მოახდინა შეიარაღების კონტროლზე ადრე მიღწეული ყველა შეთანხმების დეზაფორმება და დაიწყო აგრესიული მოქმედებები.

რუსეთი გვეუბნება, რომ აღარ შეურიგდება თავის საზღვრებთან აშშ-ისა და ნატოს ახალი ბაზების შექმნას და უკრაინისა და საქართველოს არ მისცემს ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში ინტეგრაციის უფლებას. ამ მიმართულებით დასავლეთის ნებისმიერი მოძრაობა „საშინელ შედეგებს“ გამოიწვევს.

როგორც „ცივი ომის“ უშუალო მონაწილემ, როგორც ნეერმა პრეზიდენტის საიდუმლო კომიტეტისა, რომელიც დაეხმარა რონალდ რეიგანს, ბოლო მოელო სსრკ-თან დაპირისპირებისთვის, შემოიძლია გითხრათ, რომ განცვიფრებული ვარ ვაშინგტონის გადაწყვეტილებით, არ შეიძინონ ის, რასაც რუსები სამართლიანად ცდილობენ, გააგებინონ აშშ-ს.

ასეთი სიგნალები 1980-იან წლებში რომ წამოსულიყო მოსკოვიდან, ჩვენ პრეზიდენტ რეიგანს ვურჩევდით, ელიარებინა ისინი და შეემცირებინა დაძაბულობა. **ღღეს ვითარება ისე შეიცვალა, რომ ამერიკის ხელისუფლების მოქმედების შედეგები ძალიან მაშინვეს, ვაშინგტონელი გონებადამინდულეები, რომლებსაც უპირისპირდება გაცილებით მძლავრი რუსეთი, აღჭურვილი ისეთი იარაღით, რომელზეც ჩვენ მხოლოდ ოცნება შეგვიძლია, ისეთ სახეს იღებენ, თითქოს არაფრის ეშინიათ.**

პოლ კრეიბ რობერტსი: აშშ-ის დედაქალაქი გადაიქცა კლანტაზე ყველაზე სულები და ქედმაღალი ადამიანების შეკრების ადგილად

«10 მლნ რუსი ჯარისკაცი ნატოს შანს არ მისცემს»

«კლანტაგონში უსანიუნადად იხიან, რომ რუსეთს სკამოდ სწრაფად შეუქლია 10 მლნ-მდე ჯარისკაცის მოზიარება. ნატოს, მისი შეკრებილი გენერალური მდივნის, იენს სტოლტენბერგის, ბაქიბუქის მიუხედავად, არანაირი შანსი არ აქვს რუსეთთან დაპირისპირებაში, თუნდაც არაპირდაპირ ომში. ის ნიშნავს და ეს კრემლმაც იცის, რომ ვაშინგტონს სხვისი შესანარჩუნება-

ლად მოუწევს ბირთვული იარაღის გამოყენება. ეს გამოიწვევს აშშ-ისა და ევროპის სრულად განადგურებას — ისინი, უბრალოდ, არსებობას შეწყვეტენ. რუსეთისთვის, მისი ევალიონიკური რაკეტ-სანაღმდეგო თავდაცვისინა და ბირთვული უზენაესი განტოტვილი ძსე-ლით, ბირთვული ომი კატასტროფა იქნება, მაგრამ რუსეთი, ჩვენთან განსხვავებით, გადარჩება.

რუსეთს არ სურს ასეთი ომი, რუსეთს არავისზე თავდასხმა არ სურს, თვით უკრაინაზეც კი. რუსეთს მხოლოდ ის სურს, რომ უზრუნველყოს თავისი უსაფრთხოება. სულ ეს არის. თუ ჩვენ არმაგდომს შევეჯახებით, ეს მოხდება მხოლოდ იმიტომ, რომ ვაშინგტონმა უარი უთხრა მოსკოვს უსაფრთხოების გარანტიებზე“.

topcor.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

P.S. უკრაინაში „რუსეთის შეჭრის“ შემთხვევაში ნატოს თავის მაღალი მზადყოფნის ნაწილებში 40 ათასამდე სამხედრო მოსამსახურის მოზიარება შეუძლია, რომლებიც „უმოკლეს ვადაში ჩაებმებიან ბრძოლებში“, — დაიანგარიშა გამოცემა Sky News-ის კორესპონდენტმა, თუმცა ჩრდილოატლანტიკურმა ალიანსმა მკაფიოდ განაცხადა, რომ უკრაინაზე რუსეთის თავდასხმის შემთხვევაში იქ თავისი სამხედრო ქვედანაყოფების გაგზავნას არ აპირებს, რადგან უკრაინა ალიანსის წევრი არ არის.

ნ.კ.

«ნორმანდიული ოთხეულის» შეხვედრის შედეგები აშშ-ისა და ნატოს პასუხის ფონზე

26 იანვარს პარიზში გაიმართა „ნორმანდიული ფორმატის“ (რუსეთი, უკრაინა, საფრანგეთი, გერმანია) წარმომადგენელთა შეხვედრა, რომელიც 8 საათს გაგრძელდა.

აი ამ შეხვედრის ძირითადი შედეგები:

* ყველა მხარე შეთანხმდა, რომ მშვიდობის დაცვაზე პასუხისმგებლობა ეკისრება უკრაინელ სამხედროებსა და დონეცკისა და ლუგანსკის რესპუბლიკების თავდაცვის ძალებს;

* „მინსკის შეთანხმება“ უპირობოდ უნდა შესრულდეს

— ეს არის „ოთხეულის“ ყველა წევრის აზრი;

* „ნორმანდიული ფორმატის“ მონაწილეებმა თავი უნდა დაანებონ „მინსკის შეთანხმების“ სხვადასხვანაირად ნაკითხვასა და გაგებას. პოზიციების დასახლოებლად დაინიშნა ახალი შეხვედრა, სავარაუდოდ, 2 კვირის შემდეგ.

მოლაპარაკებების ხანგრძლივობიდან გამომდინარე, ის ძალიან მძიმედ მიმდინარეობდა. საფრანგეთმა, გერმანიამ და უკრაინამ მოლაპარაკებების 2 კვირით გადაწვეა მოითხოვეს. ამ პერიოდში მოსალოდნელია სერიოზული პროვოკაციები დაპირისპირებული მხარეების გამყოფ ხაზზე, ამ პროვოკაციების მიზანი კონფლიქტში დონბასისა და მასთან ერთად რუსეთის ჩართვა იქნება.

მიუხედავად იმისა, რომ „ნორმანდიული ფორმატში“

რუსეთის წარმომადგენელმა დიმიტრი კოზაქმა ერთმანეთთან არ დააკავშირა უკრაინის აღმოსავლეთში კონფლიქტი და რუსეთის წინადადებები უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ, ამკარაა, რომ უახლოეს დღეებში კრემლი მიიღებს გადაწყვეტილებას თავისი სამომავლო მოქმედებების შესახებ აშშ-ისა და ნატოს „პასუხების“ მიმართ.

divanpolitikan.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

„დადგა მარხვა სინანულისა, მოვიდა დღე განკითხვისა. იმ განკითხვისა კი არა, რომელსაც საზინელი განკითხვა ჰქვია და რომელსაც ჯოჯოხეთი და „ღრჭენა კვილია“ მოსდევს. არა, ბატონებო, ეს იმისთანა განკითხვაა, საცა თითონ ბრალეული თავისი-თავის გამკითხველია და მსაჯული“.

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაკი

„ომში რომ ერთის მაგიერად ათასი სული გაჟლიტო — სახელგანთქანი ჩატველიან. მშიერ-მწყურვალთა სიკვდილისაგან გადასარჩენად ერთი ლუკმა პური რომ მოიპარო, ვირის აბანოში გიკვრენ თავს; მტრის ქვეყანა რომ მთლად გადაპბუგო და ათასი კაცი შიმშილით ამოახრჩო, სახელოვან საქმედ ჩაგეთვლება. აბა მოდი და ლარი გააბი, ლარს იქით ცოდვებს მოუყარე თავი და ლარს აქეთ მადლსა!.. რათ უნდა იყოს ესე, თუ გონება ადამიანისა ყველგან ერთნაირად საღია და მრთელი?“ (საშინაო მიმოხლვა, 1885 წელი, თებერვალი) ასეთი უთავბოლო დავთარი გვარგუნა ჩვენც განგებამ.

დღეს ჩვენთვისაც საკითხავია, რა ქნას ხალხმა — ვის დაუჯეროს, ვისი ინამოს, ვის იმედად იყოს, როცა გარემო სულ ტყუილი ესმის. ხელისუფლებაც და ოპოზიციაც დავით კლდიაშვილის იმ უიღბლო მამუალს ჰგვანან, განზილებული და სასონარკვეთილი თავისი ჯორით რომ მიჩაქჩაქებს და ბურტყუნებს: „ტყუილი, ტყუილი, ყოველ ნაბიჯზე ტყუილი და უპირულობა! რა გამოვიდა ორი თვის ჩემი წაწაღიდან? მოგატყუეთ, მომატყუეს და ერთი მოტყუებული ხვალ ან ზეგ კარზე მომადგება კიდევ... ღმერთმა დასწყევლოს ამნაირი გაძაღლებული ცხოვრებაცო“ („სოლომონ მორბელაძე“).

რაც ჩვენმა ხელისუფლებამ და ოპოზიციამ ევროპასა და ამერიკაში ინანალებს წლების განმავლობაში და, მიუხედავად იმისა, რომ თავი უქნის ყველას ყველაფერზე, საბარალოდ ტყუილი დაპირებების მეტი არაფერი მიუღიათ. „საბარალოებს“ ატყუებენ „სტრატეგიული მეგობრებიც“ და ხალხიც.

ჰო, ხალხიც — რაც უნდა პატივი სცენ წინასაარჩევნოდ, მაინც არ არის არც ერთის ერთგული და მადლიერი.

„მშიერ, გადატყველებული აქვს და სინდისიც. ცოდვათაც აღარ მიაჩნია, თუკი რამე წაგლიტა, წაგაფცქვანა, მოგატყუა, გაგატყუარა! ყველაფერი დავინყებულნი აქვს ამ ოხერი გაფშკეპული კუჭის გამოისობითო“, — სოლომონივით ფიქრობენ ისინიც, მაგრამ ხმაშაღლა ამის თქმას ვერ ბედავენ. მოდი და ამის მერე ნუ შეგეცოდება პოზიციაც და ოპოზიციაცო!

— რა დროს ხუმრობააო?! — შეიძლება მითხრას ჩემმა მკითხველმა, — სახუმაროდ გვაქვს საქმეო?

იტყვის და მართალიც იქნება, მაგრამ... ისევ ილიას დავესვსებო!

„რა ჰქმნას გამკითხველმა და მსაჯულმა, როცა ამისთანა უთავბოლო დავთარი აქვს ხელში ცოდვა-მადლის ბასარჩევად?“

საშველი თუ მაინც მოგვეცემა ოდესმე, რომ ადამიანური ცხოვრება გვეღირსოს...

მოდი, ჩვენც ჩავიხედოთ ჩვენი გულის დავთარში და თან ერის მამას მოვუსმინოთ:

„დადგა მარხვა სინანულისა, მოვიდა დღე განკითხვისა. იმ განკითხვისა კი არა, რომელსაც საზინელი განკითხვა ჰქვია და რომელსაც ჯოჯოხეთი და „ღრჭენა კვილია“ მოსდევს. არა, ბატონებო, ეს იმისთანა განკითხვაა, საცა თითონ ბრალეული თავისის-თავის გამკითხველია და მსაჯული. მაშასადამე, აქ „კბილთა ღრჭენა“ და ჯოჯოხეთის ადგილი არ ექნება. აქ მხოლოდ ის არის საჭირო, რომ კაცმა თავისი ცოდვები ჩამოთვალოს და სთქვას: ვინანო. რაკი ვგრძობ, ყველა კაცი უნდა დაუფიქრდეს თავის წარსულს ცხოვრებას თავისი ცოდვა-მადლის გასარჩევად, თუ სურს, ქრისტიანული წესი აღასრულოს და დრო სინანულისა ტყუილ-უბრალოდ არ გააქარწყლოს.“

...კეთილი და ბოროტი, ცოდვა და მადლი მარტო ადამიანის გულისხმის საქმეა. უტყვი ბუნების წინაშე არ არსებობს ეგ განსხვავება. ადამიანის გარეთ ცოდვა და მადლი არ არის და, რადგანაც ადამიანი ყველგან ადამიანია, მაშასადამე, რაც ერთგან და ერთისათვის ცოდვაა და ბოროტი, მეორესათვისაც ცოდვა და ბოროტი უნდა იყოს ყველგან, ყოველთვის და ყველა შემთხვევაში. ჩვენ ვხედავთ და დღე-მოდღამ მაგალითებით ვრწმუნდებით, რომ ეს ასე არ არის. რატომ? „რატომო?“ საქმეც იმაშია, რომ მაგ „რატომს“ ჯერ-აქამომდე ადამიანმა გულ-დაჯერებული პასუხი ვერ მოუპოვა.

... „ამაო ამაოებათა და ყოველივე ამაო“. აი, რა-გვარმა მსჯელობამ მიიყვანა სოლომონ ბრძენი ამის თქმამდე: „რა უმეტესობა არს კაცისა ყოველსავე შინა შრომასა მისსაო? ნათესავი წავალს და ნათესავი მოვალს და ქვეყანა ჰკიებს უკუნისამდე, აღმოხდება მის მზე და დახდების მზე და თავის ადგილადვე მიიზიდება; გარემოს გარემოვლით დადის სული და სიმგრგველი; თავისა ისევ მოიქცევისო;“

ყოველნი ღვარნი შესდიან ზღვასა და ზღვა მაინც არ იცნებო; ყოველთა სიტყვათა შრომისათა მამაკაცი ვერ შემძლებელ არს თქმად და არა აივსება თვალი ხედვითა და არცა ყური სმენითა; რაც ყოფილა, იგივე იქნება, რაც საქმენლია, იგივე ქმულა და არა-

ჩვენს ჩავიხედოთ ჩვენი გულის დავთარში

«ადამიანის უხადურობა დღედა დღე იმეტი უფრო და დღესაც იმეტი, რომ ვერ მიუხედავ, რა არის სოფლა და რა არის მადლი? რას ჰქვიათ კეთილი და რას ბოროტი? რას გულის სოფლად აღიარებულა, დღეს ის მადლად მიგვაჩინა, რას ერთს ქვეყანაში მადლად ჩათვალა ადამიანს, ის მეორეში სოფლა, რას ერთს უთავბოლოდ სოფლა მოგვაჩვენებელი, ის სახელოვანი საქმეა მეორეში»

გულმან ჩემმან ნახა მრავალი სიბრძნე და მეცნიერება, იგავნი და ხელოვნებანი და ვცან, რომ ესეცა ამაოებაა და აღრჩევა სულისაო. განვადიდებ ქმნულნი ჩემნი, ავიშენე სახლები, დავენერგე ვენახები, გავიკეთე მტლინი და სამოთხენი, დავენერგე მათ შინა ხენი ყოველისა ნაყოფისა, გამოვიყვანე ჩემად საბანებლად და იმ ნორჩოვანთა ხეთა სარწყავად წყალნი, მოვიგე მონანი, მხეველნი, მყვანდნენ სახლის-წულნი, შევიძინე მრავალი სამრონ-ლესი და სამწყსოსი, შევიკრიბე ვერცხლი და ოქრო და სიმდიდრე მეფეთა ქვეყანისა, შევიკრიბე მემღერენი მამანი და დედანი ჩემთა ყურთა დასატკობად, შევიძინე სიბრძნე უფროს ყოველთა ჩემზედ უწინარეს მყოფთა და სიბრძნე ჩემი დავადგინე ჩემდა, ყოველი, რაც ჩემმა გულმა და თვალმა

«მეიარ, გადატყველებული აქვს და სინდისიც. ცოდვათაც აღარ მიაჩნია, თუკი რამე წაგლიტა, წაგაფცქვანა, მოგატყუა, გაგატყუარა! ყველაფერი დავინყებულნი აქვს ამ ოხერი გაფშკეპული კუჭის გამოისობითო», — სოლომონივით ფიქრობენ ისინიც, მაგრამ ხმაშაღლა ამის თქმას ვერ ბედავენ. მოდი და ამის მერე ნუ შეგეცოდება პოზიციაც და ოპოზიციაცო!»

ითხოვა, არა-რა დავიკელიო. ხოლო რა მოვიხილე მე ყოველთა ჩემთა ნაქმართა, რომელიც ჰქმნეს ჩემთა ხელთა, ვსთქვიო: „აჰა ესეცა ამაო და აღრჩევაო სულისა!“ მოვიხილე მე ხილვად სიბრძნისა და უფუნურებისა და ვნახეო, სიბრძნე სჯობს უფუნურებასა, როგორც ნათელი ბნელსა, ბრძენი სინდისით დადის და უფუნური ბნელშიაო. მაგრამ რა გამოვიდაო? ერთი და იგივე შემთხვევა ორივეს ერთნაირად ნაგვადგენსო, უფუნურის შემთხვევა მეც შემემთხვისო და რაღა უმეტესობაა სიბრძნეში? ბრძენსაც ისე დაივიწყებენ, როგორც უფუნურსა, სიკვდილი ორივეს თანასწორად ჰხოცსო, ყოველნი მინისაგან შექმნილი არიან და მინადვე მიიქცევიანო. და მოვიძულე ცხოვრება და ყოველნი ჩემნი ქმნულნი, მოვიძულე მე ყოველი სოფელი და შრომა ჩემი, რადგანაც იგი უნდა დარჩეს „კაცსა ყოფადსა შემდგომად ჩემსა“ და ვინ იცის, ბრძენი იქნება თუ უფუნური იგი, რომელიც დაეპატრონება „ყოველთა შრომათა ჩემთა, რომელსა დავუვერ და რომელსა ვბრძნობდი მზესა ქვეშეო. და აჰა ესეცა ამაოებაა“.

რაც არს მზესა ქვეშე ისეთი, რომ შეიძლებოდეს ითქვასო: აჰა, ეს ახალიაო. რაც ან იქმნა, საუკუნეთა შინა ქმნულნი არიან წინასწარ ჩვენსაო. მე მეფე ვიყავიო ისრაელთა ზედა და მივეცი გული ჩემი გამოძიებად და განხილვად სიბრძნისა ყოველთავე ჩემი ყოფილთა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

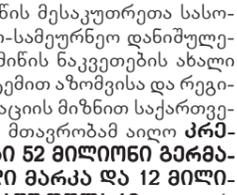
მიწის მესაკუთრეების უმრავლესობამ თავისი მიწის ნაკვეთი მოთხოვნით დაარეგისტრირა: პირველად — რაიონში არსებული საქართველო სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მიწათმოქმედების სამსახურში, მეორედ — საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის რაიონულ სამსახურებში, მესამედ — საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში შესაბამისი თანხების გადახდით, მეოთხედ — საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრში.

საქართველოს მიერ დამოუკიდებლობის მოპოვებისთანავე დაიწყო სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწების რეფორმა, საქართველოს მინისტრთა კაბინეტის 1992 წლის 18 იანვრის №48-ე დადგენილებით. არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწების რეფორმა დაიწყო 1998 წლიდან. როგორც ცნობილია საქართველოს მოსახლეობა სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწების მიღების მიზნით დაიყო სამ კატეგორიად და განისაზღვრა მიწის მესაკუთრის ნორმა.

სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწები საკუთრებაში უფასოდ გადაეცა. მიწის მიმღებთა პირველ კატეგორიას მიეკუთვნა სოფლად მუდმივად მცხოვრებნი და სოფლის მეურნეობაში დასაქმებულები. მათთვის მიწის გასაცემი ფართობი განისაზღვრა ბარისა და ზეგნის რაიონებში ერთ ჰექტრამდე, ხოლო იმ რაიონებში, რომლებშიც ამის შესაძლებლობა იყო, — 1,25 ჰექტრამდე, მთის რეგიონებში — 5 ჰექტრამდე. მეორე კატეგორიას მიეკუთვნენ სოფლად მუდმივად მცხოვრებნი სხვა სფეროს მუშა-მოსამსახურეები. მათ განესაზღვრა მიწის ფართობი ბარისა და ზეგნის რაიონებში 0,75 ჰექტრამდე. მესამე კატეგორიას მიეკუთვნენ ქალაქსა და დაბაში მცხოვრებნი, მათ განესაზღვრა მიწის ფართობი ბარისა და ზეგნის რაიონებში 0,15 ჰექტრამდე.

ვე ტექნიკური ინვენტარიზაციის ბიუროებში, რაც გარტელდა 2005 წლამდე. ორმაგი რეგისტრაცია იწვევდა საზოგადოების უკმაყოფილებას, განსაკუთრებით მძიმე ტვირთად დააწვა მოსახლეობას საჯარო რეესტრის მიერ რეგისტრაციის განსახორციელებლად დაწესებული არტუშ მცირე გადასახადი. 2004 წელს საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის დაუსაბუთებელი ლიკვიდაციის შედეგად გაუქმდა ამ სამსახურის რაიონული რგოლები და მათში არსებული ყველა დოკუმენტაცია (სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის მესაკუთრეთა რეგისტრაციის დოკუმენტაცია) დაიკარგა ან შეგნებულად განადგურდა.

მიწის მესაკუთრეთა სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთების ახალი სისტემით აზომვისა და რეგისტრაციის მიზნით საქართველოს მთავრობამ აიღო კრამდიტი 52 მილიონი გარმანული მარკა და 12 მილიონი აშშ დოლარი, გააფორმა ხელშეკრულება ერთ-ერთ გერმანულ ფირმასთან, რომელმაც დაიწყო სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწების აზომვითი სამუშაოები. ამ ღონისძიების მიზანი იყო ფიზიკურ პირთა საკუთრებაში არსებული მიწების დაზუსტება აზომვის ახალი სისტემით, უფასოდ და მესამედ რეგისტრაცია საჯარო რეესტრის ერთ-ერთი ხელმძღვანელის თვითონ ხელფასი შეადგენდა საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის სისტემის 1666 თანამშრომლის წლიურ ხელფასს (კონტროლის პალატის შემომწმების მასალებიდან). კიდევ უფრო დაუჯერებელი ფაქტი: სამუშაოები განხორციელდა, აღებული კრედიტი მთლიანად აითვისეს და თითოეულ მიწის მესაკუთრეზე შედგენილი მიწის საკუთრების დოკუმენტების უმრავლესობა არ იქნა გამოყენებული დანიშნულების სამებრ. შეიძლება ითქვას, რომ უშედეგოდ დაიხარჯა 52 მილიონი გერმანული მარკა და 12 მილიონი დოლარი თავისი პროცენტებით.

ანზორ მახიტაშვილი

რაღაც გერმანული ფირმის გაკეთებული მიწის აზომვითი ნახაზები, რუკები და ელექტროვერსიები არ იქნა გამოყენებული დანიშნულებისათვის მიწის მესაკუთრეებს თავიანთი სახსრებით უნდა გაეკეთებინათ აზომვითი ნახაზის ელექტრონული ვერსია და ფიზიკურ პირს უნდა გადაეხადა რეგისტრაციის საფასური — შეიდი ლარი. 2004

მეჩამდენად და როდემდე პარკებისტრიკოთ ერთი და იგივე მიწა?

ათეულობით მილიონი ტყუილზუსალოდასა გასარჯული

ნლიდან რეგისტრაციის მომსახურების საფასური იყო 50 ლარი, პლუს ერთი ლარი საბანკო მომსახურება. დარქარებული მომსახურება — 250 ლარი. 2008-2009 წლამდე ფიზიკური და იურიდიული პირების მიერ მიწის ნაკვეთების რეგისტრაცია ჩათვალა დაუზუსტებლად და საჭირო შეიქნა ახალი რეგისტრაცია. ამისთვის სააგენტოში დაუჯერებელია, მაგრამ ფაქტი: ფირმის ერთი ხელმძღვანელის თვითონ ხელფასი შეადგენდა საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის სისტემის 1666 თანამშრომლის წლიურ ხელფასს (კონტროლის პალატის შემომწმების მასალებიდან). კიდევ უფრო დაუჯერებელი ფაქტი: სამუშაოები განხორციელდა, აღებული კრედიტი მთლიანად აითვისეს და თითოეულ მიწის მესაკუთრეზე შედგენილი მიწის საკუთრების დოკუმენტების უმრავლესობა არ იქნა გამოყენებული დანიშნულების სამებრ. შეიძლება ითქვას, რომ უშედეგოდ დაიხარჯა 52 მილიონი გერმანული მარკა და 12 მილიონი დოლარი თავისი პროცენტებით.

ხელმწიფო მიღება-ჩაბარების აქტი, ერთი ჰექტარი მიწის ნაკვეთის რეგისტრაციისთვის უნდა გადაეხადა 150 000 ლარი. თანაც მადლობა უნდა ეთქვა, პასუხისმგებელი რომ არ მისცეს; ხოლო იმ პირს, რომელმაც უკანონოდ მიიტაცა სახელმწიფოს სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთი და უკანონოდ ააშენა სახლი, „ფიზიკური და კერძო სამართლის იურიდიული პირების მფლობელობაში (სარგებლობაში) არსებულ მიწის ნაკვეთებზე საკუთრების უფლების აღიარების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად (მიღებულია 2007 წლის 11 ივლისს), ერთ კვ.მ მიწის ნაკვეთი უნდა გადაეხადა 5-დან 10 თეთრამდე (არ იფიქროთ, შეცდომაა, სწორედ — თეთრი და არა ლარი).

მიწის მესაკუთრეთა რეგისტრაცია

ამით არ დამთავრებულა მიწების გაუგებარი და გაუთავებელი რეგისტრაცია. მთავრობა იძულებული შეიქნა, 2016 წლის 3 ივნისს მიეღო ახალი კანონი № 5153 „სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთებზე უფლებათა სისტემების რეგისტრაციის მიერ დაშვებული ტექნიკური შეცდომების აღმოჩენის შემთხვევაში რეგისტრაციის სპეციალური ნუსხისა და საკადასტრო მონაცემების სრულყოფის შესახებ“. ამ კანონის შესაბამისად, შერჩეული იყო 12 სოფელი, გამოყოფილი იყო 12 მილიონი და სახელმწიფო უზრუნველყოფდა უფასო სისტემურ რეგისტრაციას. დანარჩენ 4 488 სოფელში მიწების რეგისტრაციის შესახებ უნდა დამთავრებულიყო 2018 წლის 1 ივლისამდე. მიუხედავად იმისა, რომ პირველადი რეგისტრაცია უფასო იყო, აღ-

ნიშნულ ვადებში რეგისტრაცია არ დასრულდა. მრავალ მიზეზთაგან ერთ-ერთი არის ის, რომ კერძო აზომვითი უმრავლესობას არ ჰქონდა აზომვითი ნახაზის შესადგენად საჭირო თანამედროვე ძვირფასი აღმზომები, ხელსაწყო. ასევე, თავს იკავებდნენ უფასოდ ნახაზის გაკეთებაზე, რადგან არ ჰქონდათ იმედი, რომ დროულად აუზნაურდებოდათ განულები შრომა. პრობლემები და უთავბოლოება ამით არ დამთავრებულა. ფიზიკური პირებს, რომლებსაც მიწები რეგისტრირებული ჰქონდათ საჯარო რეესტრში და ხელთ ჰქონდათ ამონაწერი, რომ ფართობი დაზუსტებულია, მაგრამ არ იყო ელექტრონული ვერსია, ან/და ელექტრონული ვერსიის მონაცემები განსხვავდებოდა ამონაწერის მონაცემებისგან, რაც მისი პრაქტიკა იყო, ახალ ამონაწერს არ აძლევდნენ და საჯარო რეესტრის ითხოვდა ახალ აზომვით ნახაზს, რეგისტრაცია კი ფასიანი იყო. თუ საჯარო რეესტრის გაცემულ ამონაწერსა და ელექტრონულ ვერსიას შორის იყო ცდომილება ერთი კვადრატული მეტრიც კი, რომელიც რეესტრის მიერ დაშვებული ტექნიკური შეცდომაა, ითხოვდნენ ახალ აზომვით ნახაზს და ახალ რეგისტრაციას, რომელიც ასევე გარკვეულ თანხებთან იყო დაკავშირებული. მოქალაქეები იხდებდნენ ფულს სახელმწიფო ორგანოების მიერ დაშვებულ შეცდომებში. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ მიწის ბევრ მესაკუთრეს მოუწია (ან მოუწევს) ერთი და იმავე მიწის ხუთჯერ რეგისტრაცია და შესაბამისი თანხის ოთხჯერ გადახდა. უსა-

მართლობა იყო ისიც, რომ არ ხდებოდა 2000 წელს ტექნიკური ინვენტარიზაციის ბიუროს მიერ აღრიცხული მიწის ნაკვეთებისა და შენობა-ნაგებობების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში და ეს მაშინ, როდესაც აღნიშნულ ქონებაზე უკვე გაცემული იყო ცნობა-დახასიათება და ინვენტარიზაციის გეგმა. მიზეზად სახელდება ის, რომ მიწის ნაკვეთზე არსებული შენობა-ნაგებობა უკვე აღარ არსებობდა. ეს ნაკვეთები აჰყავდათ სახელმწიფო ან მუნიციპალიტეტის საკუთრებაში და აუქციონის წესით ყიდდნენ, ზოგიერთ შემთხვევაში — ერთ ლარად. აღსანიშნავია, რომ იმ შემთხვევაში, თუ 2018 წლის 1 ივლისამდე სხვადასხვა მიზეზით ვინმეს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთები ახალი წესით არ დარეგისტრირდებოდა, ეს მიწები დარეგისტრირდებოდა სახელმწიფო საკუთრებაში. ერთი წლის განმავლობაში შესაძლებელი იქნებოდა გასაჩივრება, რაც იმას ნიშნავს, რომ ერთი წლის შემდეგ მოხდებოდა მიწების ნაციონალიზაცია.

დასკვნა: მიწის მესაკუთრეების უმრავლესობამ თავისი მიწის ნაკვეთი ოთხჯერ დაარეგისტრირა: პირველად — რაიონში არსებული საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მიწათმოქმედების სამსახურში, მეორედ — საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის რაიონულ სამსახურებში, მესამედ — საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში შესაბამისი თანხების გადახდით, მეოთხედ — საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრში (ეს არცხება იმ ფიზიკურ პირებს, რომლებსაც საერთოდ არ დაურეგისტრირებიათ თავიანთი მიწის ნაკვეთები).

ამჟამად საქართველოს მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება, სხვადასხვა პერიოდში რეგისტრირებულ და არარეგისტრირებულ მიწებზე სახელმწიფოს ხარჯზე ხელახლა ჩაატაროს ყველა მიწების რეგისტრაცია-დაზუსტება. იმედია, აღარ მოხდება ისეთივე სერიოზული შეცდომები და მილიონობით თანხების უშიზნოდ დახარჯვა.

ანზორ მახიტაშვილი, ეკონომიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, სერტიფიცირებული ექსპერტი უძრავი ქონების (მიწის) საკითხებში

„მეფესა დავითს ამისათვის ეწოდა აღმაშენებელი, რამეთუ ოდეს იქმნა მეფედ, იყო ქუეყანა ესე სრულიად ოხერი. ამან განავსნა და აღაშენა, რომელ არღარა ეტაოდა ამით, რამეთუ იყო მოვიზი და მოყუარე ღვთისა, გლახაკთა და ქვრივთა და ოზოლთა მოწყალე, სწულთა თვითმსახური, ეკლესიათა, ქსენოთა მაშენებელი“.

დიდი დავით მეფე აღმაშენებელი

ლონისძიებები ხელისუფლების გაძლიერებისა და ცენტრალიზაციისთვის, ბრძოლა კლდეკარის საერისთავოს წინააღმდეგ, თურქებისათვის ხარკის შეწყვეტა, კახეთ-ჰერეთის შემოერთება, ერწუნის ბრძოლა და კახეთ-ჰერეთის საბოლოო შემოერთება, გარდაქმნები ეკლესიაში, რუის-ურბნისის საეკლესიო კრება, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი რეფორმები, მწიგნობართუხუცეს-ჭყონდიდელის თანამდებობის დაწესება, საქართველოს საბოლოო შემოერთება, ლაშქრის რეორგანიზაცია, ამირსპასალარის თანამდებობის შექმნა, ყივჩაღთა ჩამოსახლება, ბრძოლები თურქ-სელჩუკების განსაღმკურნაველად, დიდგორის ბრძოლა, თბილისის შემოერთება, დმანისის შემოერთება, შირვანისა და ანისის შემოერთება, საფინანსო ლონისძიებები და ურთიერთობები სხვა სახელმწიფოებთან — ეს ყველაფერი საქართველოს საამაყო მეფის — დავით აღმაშენებლის სახელს უკავშირდება.

დავითმა თავისი ოცდათექვსმეტწლიანი მმართველობის განმავლობაში შეძლო საქართველო რეგიონის უძლიერეს სახელმწიფოდ ექცია და მემკვიდრეებისათვის გადაეხარებინა ქვეყანა, რომელიც გადაჭიმული იყო „ნიკოფსითგან დარუბანდისა საზღურადმდე და ოსეთიდგან სოერად და არეგანამდე“. პიროვნული ღირსებებისა და ქვეყნისა და ერის წინაშე უდიდესი დამსახურებისათვის ქართულმა მართლმადიდებელმა ეკლესიამ დავით აღმაშენებელი წმინდანად შერაცხა და მისი ხსენების დღედ 26 იანვარი (ახ. სტ. 8 თებერვალი) დააწესა.

XIII ს-ის I მეოთხედის პოლიტიკურად მომძლავრებული საქართველოს ეკონომიკა და კულტურა ჭეშმარიტად აღმშენებლობას, ალორძინებას განიცდიდა და ბუნებრივია, რომ ამ საქმის უშუალო შემოქმედს მადლიერმა შთამომავლობამ ქვეყნის ალორძინებაში უდიდესი დამსახურებისათვის „აღმაშენებელი“ უწოდა. მსოფლიო ისტორიაში არ მოიძებნება ასეთი სახელის მქონე გვირგვინოსანი. XVIII ს-ის ისტორიკოსი ვახუშტი ბაგრატიონი ასე ხსნის ამ ფაქტს: „მეფესა დავითს ამისათვის ეწოდა აღმაშენებელი, რამეთუ ოდეს იქმნა მეფედ, იყო ქუეყანა ესე სრულიად ოხერი. ამან განავსნა და აღაშენა, რომელ არღარა ეტაოდა ამით, რამეთუ იყო მოვიზი და მოყუარე ღვთისა, გლახაკთა და ქვრივთა და ოზოლთა მოწყალე, სწულთა თვითმსახური, ეკლესიათა, ქსენოთა მაშენებელი“. ბრძოლის ველზე არაერთი სახელოვანი გამარჯვება კი იმით უკვდავყო დავითმა, რომ საქართველოს ძლევა-მოსილ სახელმწიფო დროშას გორგასლის სახელთან ერთად დავითიანიც შეერქვა და დიდხანს ქართული დროშა „გორ-

გასლიან-დავითიანად“ იწოდებოდა. სახელოვანი მეფის სახელი შერჩა ქართულ ხმალსაც („დავით-ფერული“). ჰეროდოტოსთან ნაწილის აზრით, მის დროშაზე გამოსახული იყო წმ. გიორგის ჯვარი და „ცხენი რქოსანი“.

როგორ შენდებოდა გელათი

ეს არის ლეგენდა, რომელიც გელათის ტაძრის მშენებლობას უკავშირდება. სანამ გელათი აშენდებოდა, ამ ადგილას ერთ პატარა ბიჭს ერთხელ ციდან ზარების რეკვის ხმა შემოესმა. გაიქცა ეს ბიჭი დავითთან და მოახსენა ეს ამბავი. წამოჰყვა დავითი ბიჭს, მაგრამ დავითმა ზარების ხმა ვეღარ გაიგონა. ბიჭმა მაშინ სთხოვა მეფეს: აბა, ფეხზე ფეხი დამადეო. დავითმა თხოვნა აუსრულა და მასაც მოესმა ზარების რეკვა ციდან. დავითმა მალე სწორედ ამ ადგილზე დაიწყო გელათის შენება. ერთდროულად აშენებდა მარტივს, მცხეთასა და გელათს. ძველად ხარაჩოები არ ყოფილა. რამდენ ქვასაც დადგ-

სათავეც მალე აღმოუჩინეს გალავანს გადაღმა — სოხასტრის ძირში. დაიწყო მისი ამოთხრა და მინის ქვეშ ქვითკირის კედლებისა და თაღების ამოყვანა, რათა დაგროვილი წყალი მიღებით მონასტრის ეზოში გაეყვანათ. მეფე გახარებული იყო, რომ ასეთი კარგი წყალი ასე ახლოს აღმოჩნდა, მაგრამ ერთი უცნაური რამ ხდებოდა: რამდენჯერაც ამოაშენებდნენ მალაროს კედელს, იმდენჯერ ღამით ვიღაც ანგრევდა და წყაროს წყალიც იბილნებოდა. მეფე მიხვდა, რომ ამ საქმეში ეშმაკი იყო გარეული. დაუდარაჯდა და პირველი მამლის ყივილზე დაინახა, რაღაც რომ შეჯლაგუნ-

ზედ და თავის სამეფოს ერთ დღეში მთლიანად შემოვილიდა: დილას რომ აფხაზეთში იყო, შუადღისას მცხეთაში გაჩნდებოდა, საღამოს კი გელათს მოდიოდა. ჯორის ნაკვალევი ახლაც ამწნეველი ელისქედზე, ქვის ჯვართან. ერთხელ მეფე შორი მგზავრობიდან დაბრუნდა, ჯორი მოსამსახურეს გადასცა: დაასვენე და წყალი დააღვივინე, ოღონდა ლაგამი არ აჰყარო. მეფეს ჯორი სულ ლაგამამოდებულად დაჰყავდა. მოსამსახურემ ჯორი წყალზე რომ მიიყვანა, ჯორმა უთხრა: შე უსამართლო, ასე ლაგამამოდებულმა წყალი როგორ დაგვიღო.

გელათის აკადემია

დავითმა თავისი ოცდათექვსმეტწლიანი მმართველობის განმავლობაში შეძლო საქართველო რეგიონის უძლიერეს სახელმწიფოდ ექცია და მემკვიდრეებისათვის გადაეხარებინა ქვეყანა, რომელიც გადაჭიმული იყო «ნიკოფსითგან დარუბანდისა საზღურადმდე და ოსეთიდგან სოერად და არეგანამდე». პიროვნული ღირსებებისა და ქვეყნისა და ერის წინაშე უდიდესი დამსახურებისათვის, ქართულმა მართლმადიდებელმა ეკლესიამ დავით აღმაშენებელი წმინდანად შერაცხა და მისი ხსენების დღედ 26 იანვარი (ახ. სტ. 8 თებერვალი) დააწესა.

ამდნენ, იმდენ მინას მიაციდნენ თურმე და ასე ზევით და ზევით ადიოდნენ. შენებას რომ დაამთავრებდნენ, მერე მინას გადათხრიდნენ და ეკლესიაც გამოჩნდებოდა... როდესაც დავითმა გელათის აგება გადაწყვიტა, ჯერ კალატოებისა და მუშებისათვის სადგომი ბინები მოანყო; ქედზე პატარა ეკლესიაც ააშენა მათთვის, სულ პირველად კი სასმელი წყლის ძებნასა და გამოყვანას შეუდგა. წყაროს

და მალაროში, მილენ-მოლენა იქაურობა, წყალი ნაბილნა და უნდა გასულიყო, რომ დავითმა კულდში ნაავლო ხელი და დაითრია: — შე წყეულო, ახლა ვერსად წამიხვალო! მეფეს ჯვარი ეპყრა ხელთ, ამის დანახვაზე წყეული შეშინდა და სულ აკანკალდა. შეეხვეწა მეფეს: ოღონდ ჯვარის ხელში ნუ ჩამაგდებ და გემსახურებო. მართლაც, ეშმაკი ჯორად გადაიქცა და ძალიან საქებარი ჯორი იყო. მეფე შეჯდებოდა

ბიჭს შეეცოდა ჯორი, დაავიწყდა დავითის სიტყვები და აჰყარა ლაგამი. ჯორი ისევ ეშმაკად იქცა, წყაროში ჩაძვრა და წყალი ნაბილნა. დავითს ძალიან ეწყინა ეს ამბავი, მაგრამ წამალიც მოუძებნა: წყაროს თავზე ჯვარი დაასვენა, ეშმაკი შიგნით ჩაქეტა, ამ უკანასკნელმა კი ძალა დაკარგა. წყალიც განიწმინდა. მერე იმ წყაროს თავზე პატარა საყდარიც ააშენეს და ის ჯვარიც იქ დააბრძანეს...

დავით აღმაშენებლის საფლავის ძვა

საკრებულო ქიმიკები

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ნიგნის ენა, ანუ მოხსენებების სტილი, ენერგეტიკა, რომელიც საქმეს უნდა გამოადგას, ავტორისავე უნდა ღარდეს. მიმზარული „თავისუფლება“ გამოირიცხება. ამიტაც არის ბატონ ავთანდილის ნიგნი ღირებული და გვირი ნაშრომისგან სასიამოვნოდ გამოირჩევი. გადაჭარბებული არ იქნება, თუ ვიტყვი, რომ ნიგნი, რომელიც ბატონმა ავთანდილმა შემოგვთავაზა, არის ენციკლოპედიის რეფორმის დროინდელი ჯანდაცვის ისტორიის და საერთოდ ამ დარგის ჩამოყალიბების ისტორიისა საქართველოს დამოუკიდებლობის დაბრუნების პირველ ეტაპზე“.

ბოლო პერიოდში აშკარად ვლინდება იმის ნიშნები, რომ ჩვენი საზოგადოებრიობა უბრუნდება ნიგნის ეპოქის ტრადიციულ ღირებულებებს, ბეჭდური სიტყვისადმი ნდობას, ხოლო პარტიული ტელევიზიების მომწოდებლური აქცენტები სულ უფრო ემსგავსება გახმობიანებულ გრაფიკებს რკინიგზის სადგურის მორიგე დიქტორის მიერ, რომელიც მთელი ცხოვრება რადიოში მუშაობაზე ამაოდ ოცნებობდა.

„ყურადღება, ყურადღება! მატარებელი №47 სენაკი-თბილისი გამოვიდა მეზობელი სადგურიდან და ჩამოდგება თბილისის ვაგზლის პირველ პლატფორმაზე!“
„უსმენ, უფერებენ, იცავენ პირობებს, რომლებიც აუცილებელია საქალაქთაშორისო ტრანსპორტის ნორმალური ფუნქციონირებისთვის.“
სულ ესაა.
ხალხს მაინცდამაინც არ სჯერა, რომ ასე დამყარებენ სოციალურ თანასწორობას.
აქა-იქ არ ერიდებიან ხმა-მაღლა იკითხონ:
— გაზეთები რას წერენ ამაზე?

კუთარ თავზე შეყვარებული „პოლიტიკოსებისა“ და ყველა მათი კულისგამქიციანებული ფინის მიერ თავგზაბნეულ ქვეყანაში საქმის დალაგებას, დამშვიდებას, ხალხის ჯანმრთელობის გაუმჯობესების რეალურ ლიანდაგზე დაყენებას.
ავტორი სავსებით სამართლიანად აღნიშნავს, რომ ახალი მოდელის პირობებში სრულიად იცვლება მოქმედი სახელმწიფო დაფინანსების ფორმა და მეთოდები. ტრადიციული ბიუჯეტურ-მუხლობრივი დაფინანსების წესი იცვლება პროგრამული და მიზნობრივი პროგრამული დაფინანსების პრინციპებით.

ეს იყო სიღრმისაული ჩაოჩბანიზაზია, ჩაოჩბა მთელი სისტემის

ავთანდილ ჯორაბანიძე

არსული „თავისუფლება“ გამოირიცხება. ამიტაც არის ბატონ ავთანდილის ნიგნი ღირებული და გვირი ნაშრომისგან სასიამოვნოდ გამოირჩევი. გადაჭარბებული არ იქნება, თუ ვიტყვი, რომ ნიგნი, რომელიც ბატონმა ავთანდილმა შემოგვთავაზა, არის ენციკლოპედიის რეფორმის დროინდელი ჯანდაცვის ისტორიის და საერთოდ ამ დარგის ჩამოყალიბების ისტორიისა საქართველოს დამოუკიდებლობის დაბრუნების პირველ ეტაპზე.

თებს მათ: ისინი „უკეთილშობილესი ადამიანები იყვნენ“ — საერობო ექიმების თაობა.
„თავდაუზოგავად ემსახურებოდნენ ხალხს!“
ნებისმიერ ამინდში წვიმაში და პაპანაქება სიცხეში! თოვსა და ქარიშხალში! სოფლებსა და ქალაქებში! მთასა და ბარში! თვითონ ხშირად ავადმყოფები! სიცხიანები! ღიმილიანები, წყნარები, ჭკვიანები! ნუგეშის მომცემნი და უანგარონი! ზრდილინი! სუფთად, ლამაზად ჩაცმულები!
გამოხუნებული ქოლგით! ფერდაკარგული საკვიით! ლატიკიან კალოშებში!..
ნუ დაეიზარებთ, ნაივდეთ და აუცილებლად დაუწოთოთ ჩვენი მშობლების, ბებია-ბაბუების და დროში დაკარგულ, გაბნეულ-გამოზნეულ ჩვენს მკურნალებს სანთელი.
ეს მაღლიერების სანთელია! გვახსოვდეს, უმადურობა ყველაზე დიდი ცოდვაა!“
დასტურ ასეა.
ასე კი არის, მაგრამ საკითხი მაღლობის გადახდის ავთანდილ ჯორაბანიძეს გადასაჭრელად წინ დაუდგა. ამ ეთიკურ პრობლემას ვინ როგორ აგვარებს, ვინ როგორ, მანაც ორიგინალურად, ანუ ისე, როგორც იულიუს კეისარმა თავის დროზე მახვილით გადაჭრა გორგალი, რომლის გახსნა ვერც შეძლო, ავთანდილ ჯორაბანიძემ თავისი ნიგნის სრული ექვსი გვერდი დაუთმო კოლეგების ჩამოთვლას და მათთვის გულწრფელი მაღლობის თქმას (გვერდები: 337-242), თან დემოკრატიულ ჭრილში:
„მინდა, აგრეთვე, ავთანდილმა გადაუხადო განწყოთელობის დაცვის სისტემის რეორგანიზაციის მიმართ უარყოფითად განწყობილ ჩვენს კოლეგებს, რომლებიც ხმა-მაღლა გამოთქვამდნენ თავიანთ კრიტიკულ მოსაზრებებს, რომლებიც თავიანთი მომავლის რწმენა და, რომელთა ნდობა ყველაზე დიდი სტიმული იყო ჩემს მუშაობაში“.

ბატონ ავთანდილის ნიგნი ნათქვამია, რომ ფართოდასტავიან საქმიანობას საუკუნეული ჩაყარა პარლამენტის მიერ მისი მოხსენების ასკროხანტიანი მხარდაჭერით და დაიწყო ტოტალური შეტევა იმ უკეთეს ვითარებაზე, რომელიც გაუჩინა იყო ჩამოყალიბებული

ეს იყო საფუძვლიანი რეორგანიზაცია, რეფორმა მთელი სისტემის.
ღრმად ხომ არ შევტოპეთ ავტორის დასკვნების სიღრმეებში, როცა მისი რჩევა და გამოცდილება ზედაპირზე დევს და ყოველგვარი „გამეცნიერება“ ან „გამხატვრულობა“ მხოლოდ გართულებს პრობლემის სრულად აღქმას? შეფასება აკადემიკოს როინ მატრაველს ვთხოვეთ:
— ნიგნის ენა, ანუ მოხსენებების სტილი, ენერგეტიკა, რომელიც საქმეს უნდა გამოადგას, ავტორისავე უნდა ღარდეს. მიმზარული „თავისუფლება“ გამოირიცხება. ამიტაც არის ბატონ ავთანდილის ნიგნი ღირებული და გვირი ნაშრომისგან სასიამოვნოდ გამოირჩევი. გადაჭარბებული არ იქნება, თუ ვიტყვი, რომ ნიგნი, რომელიც ბატონმა ავთანდილმა შემოგვთავაზა, არის ენციკლოპედიის რეფორმის დროინდელი ჯანდაცვის ისტორიის და საერთოდ ამ დარგის ჩამოყალიბების ისტორიისა საქართველოს დამოუკიდებლობის დაბრუნების პირველ ეტაპზე“.

განსაკუთრებით საინტერესო და სამაგიდო დოკუმენტური კრებული მნიშვნელობას იძენს სამედიცინო დარგის მუშაკებისთვის, რადგან ამ სისტემის განხორციელებაში სწორედ ისინი იღებენ მონაწილეობას და ყველა სიძნელე მათი გადატანაა, ხოლო ყველა წარმატება და სიხარული ალალი მათზე.
რეზოლუციის მიხედვით მისი სიტყვებით გამოცემულ ნიგნითა შორის უკანასკნელი „GEDEVANI“, პორტრეტი საუკუნის ფონზე“ წარსულის გენიალური ქართველი ექიმების გვაჩვენებს და ასე ახასია-

ან იჯერებენ, ან — პირიქით. „პირიქითობის“ ტენდენცია მატულობს, რაც, ეტყობა, ნიშნავს, რომ გაზეთებს თანდათან უბრუნდება სიმართლის მიქმელების უპირატესობა.
ბეჭდვითი სიტყვის „მოლაპარაკე თავებით“ ჩანაცვლების მოდურ მისწრაფებას, ჩანს, ფლანგები შეუსუსტდა „ფეიკების“ მოგონებით ან „ფეიკებთან“ ბრძოლის გაძლიერების გამო.
ეს გამჟღავნდა იმ შემთხვევაშიც, რომელსაც დღეს განვიხილავთ და რომელსაც ავთანდილ ჯორაბანიძის ნიგნის „როგორ იქმნებოდა ჯანმრთელობის ახალი სისტემა“ გამოცემის ფაქტიც ადასტურებს.

ახალი სისტემის ქვაკუთხედი ხდებოდა მოსახლეობის სამედიცინო მომსახურების საბაზისო პროგრამა. სამინისტრო უნდა შედგომოდა ისეთი პრიორიტეტული საკითხების გადაწყვეტას, როგორც იყო:
1. დედათა და ბავშვთა სამედიცინო მომსახურება;
2. ინფექციური დაავადებების პროფილაქტიკა;
3. პრევენციული მედიცინა;
4. სოციალურად საშიშ დაავადებათა წინააღმდეგ ბრძოლა (ტუბერკულოზი, ფსიქიური დაავადებები, ნარკომა-ნია და სხვ.);
5. ონკოლოგია და სხვ.

მოსხენებები, მოხსენებები და ისევე მოხსენებები, რომლებიც ჯანდაცვის სამინისტროში, მთავრობაში თუ 24 პოლიტიკური პარტიის ფრიად არამდგარი პარლამენტის წინაშეა წარდგენილი, თავმოყრილია ამ ნიგნში.
ის პერიოდი, უწინარესად, ხასიათდებოდა მოსახლეობის ძირითადი დემოგრაფიული მაჩვენებლების გაუარესებით, იზრდებოდა ავადობების მაჩვენებლები, შემცირდა შობადობა, მოიმატა სოციალურად საშიშ დაავადებებმა — ტუბერკულოზმა, ფსიქიკურმა დაავადებებმა, ნარკომანიამ, ტოქსიკომანიამ.

ამასთანავე, ახალი პროგრამა ითვალისწინებდა სამედიცინო სფეროში ბიზნესის განვითარების ხელშეწყობას, საკუთრების ყველა ფორმის სამედიცინო დაწესებულებებისა და სადაზღვევო კომპანიების ჩამოყალიბებას, მათთვის საკონსულტაციო მომსახურების მიწოდებას, ამ სფეროში ჯანსაღი კონკურენციის შექმნას სამართლებრივი და ეკონომიკური ხელშეწყობის გზით.

ამ ჯოჯოხეთური ქაოსის პერიოდში საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტრო უნდა შედგომოდა ორი ამოცანის გადაწყვეტას:
1. მოსახლეობის ჯანმრთელობის შენარჩუნებას;
2. მედიცინის, როგორც დარგის გადარჩენას.
დავითისა და გოლიათის ბრძოლის ბიბლიური ფაქტის მსგავსი რამ იყო, მაგრამ არა-ბიბლიური, რეალური დამარცხების პერსპექტივით დამიმეებული და შესასრულებლად ძალიან ძნელი.
მაგრამ ბიბლიაზე უფრო ხშირად ბიბლიური სასწაულები ცხოვრებაში ხდება.
სამინისტროს ხელმძღვანელობას საკრალური მინიმუმების ძებნა არ დაუწყია და ქართული მედიცინის კორიფეების აქტიური მონაწილეობით შეუტია კრიმინალების, შიგა და გარე სეპარატისტების, სა-

საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის სისტემის რეორგანიზაციაში აქტიურად მონაწილეობდნენ ემორის უნივერსიტეტის ჯანდაცვის ორგანიზაციის სკოლა, ექსპერტები გერმანიიდან, ინგლისიდან, პოლონეთიდან და სხვა ქვეყნებიდან. ინფექციური დაავადებების წინააღმდეგ ბრძოლის პროგრამის შექმნაში მონაწილეობდა აშშ-ის დაავადებათა კონტროლისა და სხვა საერთაშორისო ცენტრები.

ნიგნიდან ვიგებთ, რომ საქართველოს ჯანმრთელობის დახვის სისტემის ჩაოჩბანიზაზიაში აქტიურად მონაწილეობდნენ ემორის უნივერსიტეტის ჯანდაცვის ორგანიზაციის სკოლა, ექსპერტები გერმანიიდან, ინგლისიდან, პოლონეთიდან და სხვა ქვეყნებიდან. ინფექციური დაავადებების წინააღმდეგ ბრძოლის პროგრამის შექმნაში მონაწილეობდა აშშ-ის დაავადებათა კონტროლისა და სხვა საერთაშორისო ცენტრები

ამჟამად კოვიდ-19-ის განყოფილება გაშლილია 43 საწოლზე, რაც ცენტრის საწოლთა საერთო რაოდენობის 30 პროცენტს შეადგენს. 43 საწოლიდან 4, განკუთვნილია ინტენსიური მეთვალყურეობისა და მკურნალობისთვის. 2020 წლის ნოემბრიდან 2022 წლის იანვრის ჩათვლით კოვიდ-19-ის განყოფილებაში 1000-მდე პაციენტი გაათავა, მათ შორის 34 (პაციენტთა საერთო რაოდენობის 3,4 პროცენტი) იყო კრიტიკულად მძიმე, 264 პაციენტი (26,4 პროცენტი) — მძიმე, ხოლო 720 (70,2 პროცენტი) — საშუალო სიმძიმის.

სინამდვილეში ანმყოფი არის ის დრო, რომელიც ჯერ არ მომხდარა. ორიგინალობენ. ჩვენ ტრადიციულ ანმყოფე ვლასარაკობთ, რომელშიც ცვსოვრობთ, ვარსებობთ, რომელიც რეალური მატერიაა. * * *

მაშ, ასე ვთქვათ — რა ხდება დღეს? რას ამბობენ სპეციალისტები?

დღეს პრობლემათა პრობლემა კოვიდპანდემიაა. რა კეთდება ამ პრობლემის გადასაჭრელად აკადემიკოს გულიკო ჩაფიძის სახელობის კლინიკაში, როგორაა ჩართული ეს სამედიცინო დაწესებულება მოუცილებელი სენის დაძლევაში?

ამჟამად კოვიდ-19-ის განყოფილება გაშლილია 43 საწოლზე, რაც ცენტრის საწოლთა საერთო რაოდენობის 30 პროცენტს შეადგენს. 43 საწოლიდან 4, განკუთვნილია ინტენსიური მეთვალყურეობისა და მკურნალობისთვის.

2020 წლის ნოემბრიდან 2022 წლის იანვრის ჩათვლით კოვიდ-19-ის განყოფილებაში 1000-მდე პაციენტი გაათავა, მათ შორის 34 (პაციენტთა საერთო რაოდენობის 3,4 პროცენტი) იყო კრიტიკულად მძიმე, 264 პაციენტი (26,4 პროცენტი) — მძიმე, ხოლო 720 (70,2 პროცენტი) — საშუალო სიმძიმის.

„ცალკეულ შემთხვევებში ვლინდებოდა მწვავე რესპირატორული დისტრეს სინდრომი, რომლის მკურნალობის სწორი ტაქტიკის განსაზღვრა ფართო სპექტრის დიაგნოსტიკური და ლაბორატორიული კვლევებით ხორციელდება.“

რემდევივირის გადაცემა 328 პაციენტს;

ტოცილიზუმაში გადაცემა 40 პაციენტს;

მონოკლონური ანტიბიოტიკები გადაცემა 37 პაციენტს.

ლექტალური გამოსავალი დაფიქსირდა 23 პაციენტში (გატარებული პაციენტების 2,3 პროცენტი), რაც არა მხოლოდ ადგილობრივი, არამედ საერთაშორისო ნიშნულზე შედეგია. ეს ძნელადგასაგები ციტატა სპეციალისტების ანგარიშიდან არის ამოწერილი.

ცენტრში განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა პანდემიის პირობებში ახალი სა-

ნანა სანაბლიძისა და გურამ თეთრაშვილის ფოტოები

ისტორიის გაქვება: რეფორმამდე სიტუაციას ჰგავს ეს ცარიელი საწოლები კლინიკის დარბაზში რომ ჩაუხსრივებით. იმ დროის განსვენებასავითაა, როცა გადატვირთულობის გამო ჩვენს საავადმყოფოებში იშულებულები იყვნენ პაციენტები უადგილო ადგილზე დაეწინათ. დღევანდელი შინაარსი რადიკალურად განსხვავებულია: მედიცინის შესაძლებლობანი იმდენად გაიზარდა და გამრავალფეროვნდა, რომ კლინიკის მეოთხე (პანდემიურმა) სართულამც ამოიხუნეთა. დამატებითი საწოლების საჭიროება აღარ არსებობს.

მოქმედო პრინციპების სწრაფ და ეფექტიან ადაპტირებას და უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფას, როგორც თანამშრომლებისთვის, ისე პაციენტებისთვის.

არანაკლებ საყურადღებოა „პოსტკოვიდური“ მდგომარეობების პრევენცია და მკურნალობა, რომლის განხორციელებაც საქართველოში სასწრაფოდ უნდა დაინიშნოს. ზემოთ აღნიშნული პრობლემების მოგვარება შეუძლებელია პირველადი ჯანდაცვის სისტემის გაძლიერების, საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ფუნქციებისა და ადგილის სწორად განსაზღვრის გარეშე, — ამბობენ კლინიკის სპეციალისტები.

ცნობილი და სახელოვანი ექიმი **თინათინ ცარცვაძე**: „მიუხედავად ცენტრის სპეციფიკისა და უმძიმესი კოვიდპაციენტებისა, ჩაფიძის გულის ცენტრს ერთ-ერთი საუკეთესო შედეგები აქვს.“

წლებულს, იანვარ-თებერვალში დიდ ბრიტანეთში განხორციელებული სერიოზული კვლევების შედეგების მიხედ-

ვით, სწორი გამოყენების შემთხვევაში ტოცილიზუმაში მძიმე და კრიტიკულად მძიმე COVID-19-ით ავადმყოფებში მნიშვნელოვნად ამცირებს სიკვდილობას, პაციენტების ჰოსპიტალში დაყოფების ხანგრძლივობას და მექანიკური

ვენტილაციის საჭიროებას. კლინიკაში ტოცილიზუმაში წარმატებით იყენებენ ჯერ კიდევ COVID პანდემიის ადრეული პერიოდიდან, თუმცა რიგი ობიექტური თუ სიბიექტური მიზეზების გამო ამ მედიკამენტს ყველა COVID კლინიკა დღემდე არ იყენებს, რასაც არავითარი გამართლება არ აქვს.

ახალი მეთოდი წარმატებული გამოყენების თვალსაჩინო მაგალითია აკადემიკოს გულიკო ჩაფიძის სახელობის კლინიკა, აქ მაის-ივნისში ტოცილიზუმაში წარმატებით უმკურნალებს შვიდ მძიმე და კრიტიკულად მძიმე COVID ავადმყოფებს (ექვსი მათგანი გამოჯანმრთელდა და მხოლოდ ერთი პაციენტი რჩება კრიტიკულად მძიმე), რაც ძალიან კარგი შედეგია.

„ჩაფიძის გულის ცენტრი“ ქვეყნის წამყვანი კარდიოლოგიური კლინიკაა, მაგრამ აქ 2020 წლის ნოემბრიდან ფუნქციონირებს COVID განყოფილება, რომელშიც ტოცილიზუმების გარდა წარმატებით იყენებენ სხვა თანამედროვე მედიკამენტებსაც.

„ჩაფიძის გულის ცენტრის“, ისევე, როგორც ზოგიერთი სხვა COVID კლინიკის (ინფექციური პათოლოგიისა და შიდა სისხლძარღვების, ნ. ყიფშიძის სახელობის ცენტრალური საუნივერსიტეტო კლინიკა, კლინიკა „ნიუ ვიფენი“, კლინიკა „თბილისის ცენტრალი“ და სხვ.), წარმატებული გამოცდილება გვიჩვენებს, რომ ტოცილიზუმაში უფრო ფართოდ უნდა გამოიყენონ ქვეყნის წამყვანმა COVID კლინიკებმა, რა თქმა უნდა, ჩვენებისა და უკუჩვენებების მკაცრად გათვალისწინებით“, — წერს ცერცვაძე.

ჩვენი წერილის ამ პასაჟს შეიძლება ქვესათაურ? „კოლეგები კოლეგების შესახებ“ დაეარქვით.

პანდემიას ებრძვიან დღეს, როგორც უხილავ და უღმობელ მტერს.

ქართველი ერის ისტორია რომ განუწყვეტელი ომების ისტორიაა, ყველამ იცის. იციან, რომ ამ ბრძოლებში გამარჯვების ერთ-ერთ მთავარ ბურჯთაგანია ქართველი ქალის გმირობა და თავდადება.

კლინიკა, რომელსაც ჯორბენაძეების გვარი ოთხივე კუთხით ხელმძღვანელობს, წარმატებით ართმევს თავს დღევანდელ ურთულეს გამოწვევებს.

კლინიკა ლეგენდარული ქალბატონის — გულიკო ჩაფიძის სახელს ატარებს.

ნუზარ ფოფსაძე, არამაზ სანაბლიძე, პაციენტები

„ჩაფიძის გულის ცენტრი“

ახალი მეთოდი წარმატებით გამოყენების თვალსაჩინო მაგალითია აკადემიკოს გულიკო ჩაფიძის სახელობის კლინიკა, აქ მაის-ივნისში ტოცილიზუმაში წარმატებით უმკურნალებს შვიდ მძიმე და კრიტიკულად მძიმე COVID ავადმყოფებს (ექვსი მათგანი გამოჯანმრთელდა და მხოლოდ ერთი პაციენტი რჩება კრიტიკულად მძიმე), რაც ძალიან კარგი შედეგია. «ჩაფიძის გულის ცენტრი» ქვეყნის წამყვანი კარდიოლოგიური კლინიკაა, მაგრამ აქ 2020 წლის ნოემბრიდან ფუნქციონირებს COVID განყოფილება, რომელშიც ტოცილიზუმების გარდა წარმატებით იყენებენ სხვა თანამედროვე მედიკამენტებსაც.

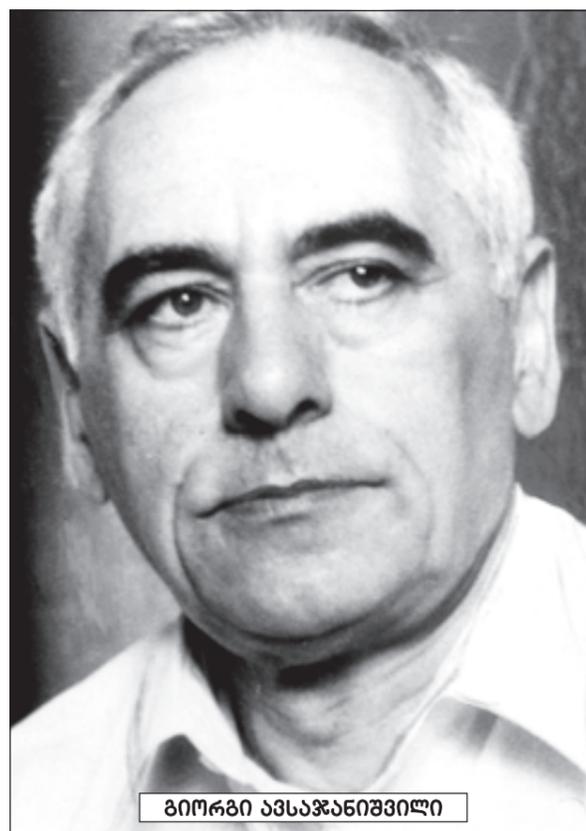
2021 წლის 2 აგვისტოს ეს დაუღალავი კაცი 85 წლის გახდა. შრომასა და რუღუნებაში ვერ იბრძნო, როგორ გაიფრინა ათწლეულებმა, მაგრამ უკან მოხედვის არ ეშინია. უკან ღირსეულად განვლილი ცხოვრებაა. თუმცა უკან არც იხედება, მზერა წინ აქვს მიჰყვრებილი დაუღლელს, ისევ ხალისიანს, ისევ ტანკენარსა და მხრებგაშლილს.

გიორგი ავსაჯანიშვილი — ქართული ხელოვნების კაი ყაი

„ტილო დარიალო, კლდენი ხარ ცარიალო“, — მჭუხარებს თერგის ხეობა და თვალში გეცემათ მისი მკვიდრი მოხევეების გორიზი, მკაცრი პროფილები... ერთ-ერთი მათგანი გიორგი ავსაჯანიშვილია, შემოქმედი კაცი — არქიტექტორი, მხატვარი, გრაფიკოსი, ილუსტრატორი, სიმბოლიკების დიდოსტატი, დიზაინერი.

წარმოშობით მოხევე, ბავშვობიდან არდადეგებს ხევში ატარებდა, თავის უსაყვარლეს სოფელ გორისციხეში. მკაცრმა ბუნებამ გარკვეული როლი ითამაშა მისი პიროვნების ჩამოყალიბებაში. მთელი 60 წლის განმავლობაში, მას შემდეგ, რაც თბილისის სამხატვრო აკადემიის არქიტექტურის ფაკულტეტი დაამთავრა და საპროექტო ინსტიტუტ „საქქალაქმშენსახპროექტში“ დაიწყო მუშაობა პროექტის მთავარ არქიტექტორად, გადაუხვევლად იარაღმაღვლი გზით. წარმატება თავიდანვე დაეხვედა — მისმა სადიპლომო ნამუშევარმა საკავშირო კონკურსში პირველი პრემია დაიმსახურა (ადრე საერთაშორისო კონკურსებში საბჭოთა კავშირის სტუდენტები არ მონაწილეობდნენ). ასე დაიწყო... პირველი დამოუკიდებელი

პროექტი იყო საკავშირო უშიშროების სამინისტროს სანატორიუმი „მესაზღვრე“ კურორტ გავრაში, შემდეგი — ბაკურიანის გენერალური გეგმა თავის პედაგოგ ვალერიან კედიასა და სხვებთან ერთად. მასთან ერთად დააპროექტა საკავშირო გეოლოგიის სამინისტროს სანატორიუმი „გეოლოგი“ კურორტ წყალტუბოში. არქიტექტორ **ზარანა მუფარაშვილი**სთან ერთად მონაწილეობდა დაბა წოდორეთის გენერალური გეგმის პროექტების კონკურსში და პირველი პრემია დაიმსახურეს. ხელგაყვანი გამოდგა 1972 წელი, როდესაც დაამუშავა თბილისის ბალნეოლოგიური კურორტის რეკონსტრუქციის პროექტი. მისი ნახელავია ქალაქ ცხინვალში სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტის ადმინისტრაციული შენობა, 120-

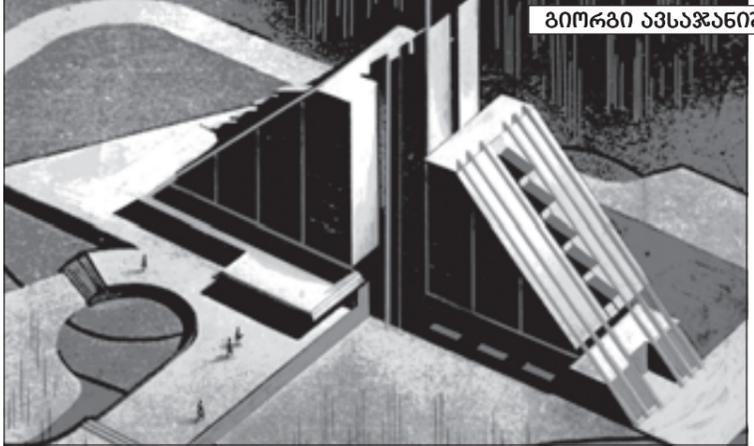
გიორგი ავსაჯანიშვილი

ბინიანი საცხოველები სახლის პროექტი სადგურის მოედანზე და თვით სადგურის პროექტი. 1983 წელს მისი მშენებელი თბილისის „ბორჯომის“ რკინიგზის სადგურს საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს პრემია მიენიჭა. გიორგი ავსაჯანიშვილის დაპროექტებულია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის გაფართოება-განამედიცინებისა და დაბა ყაზბეგის გენერალური გეგმები, 120-ადგილიანი სასტუმრო და საავადმყოფო, 35-ე საფეხბურთო სკოლა, საგურამოში ოლიმპიური მომზადების ცენტრი... არქიტექტორთა ჯგუფთან ერთად პირველი პრემია მოიპოვა თბილისში, რუსთაველის გამზირზე ადმინისტრაციული მრავალსართულიანი შენობის პროექტის კონკურსში... 1983 წელს საქართველოსა და საკავშირო მთავრობის დაჯავშნებით გააფორმა მოსკოვის დიდი თეატრი, რომლისთვისაც საკავშირო საზოგადოება „ცოდნის“ პრეზიდენტმა, აკადემიკოსმა ბასოვმა გიორგი ავსაჯანიშვილი დააჯილდოვა ოქროს მედლით. 1974-82 წლებში გიორგის ანდეს საბჭოთა კავშირ-

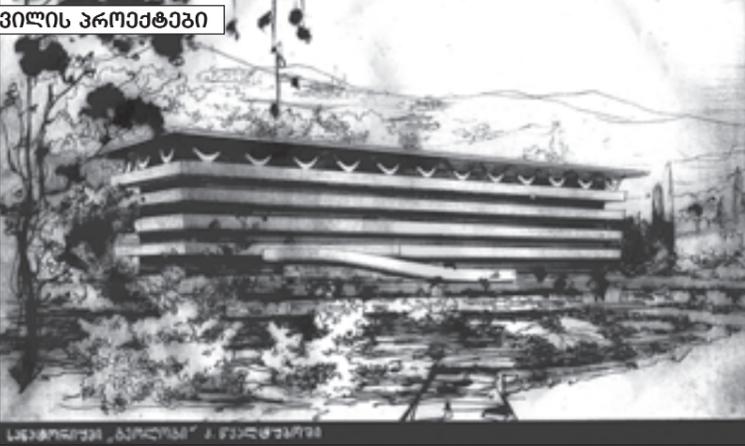
სა და საქართველოს ექსპონატების მთავარი მხატვრობა საერთაშორისო გამოფენებზე დამასკოში, ბარსელონაში, პლოვდივში, მონრეალსა და სხვაგან, რისთვისაც დაჯილდოებულია საერთაშორისო ოქროს მედლებით. არის საქართველოს სახელმწიფო ორდენებისა და მედლების ავტორი თანაავტორთან ერთად. მაგრამ არის შემოქმედების მეორე მხარეც, რომელშიც არქიტექტორ გიორგი ავსაჯანიშვილს არანაპოვნი მიღწევები აქვს — იგი მრავალი წიგნის მხატვარი-ილუსტრატორია. 1976-78 წლებში მის მიერ გაფორმებულია წიგნებმა: ლ. სუმბაძის „ქართული ხით ხუროთმოძღვრება“ და ნ. ჭვინეფაძის წიგნმა „გზადაგზა“ ფრანკფურტში მსოფლიოს წიგნის გამოფენაზე დაიმსახურა უმაღლესი ჯილდო — გრან პრი. 2012 წელს ავტორთა ჯგუფთან ერთად გიორგი საქართველოს სახელმწიფო პრემიაზე წარადგინეს წიგნ „ბაგრატიონები, სამეცნიერო და კულტურული მემკვიდრეობის“ გაფორმებისთვის, გააფორმა ისტორიული ტრილოგია — ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის ისტორია „ნათელი ქრისტესი. საქართველო“. რამდენიმე წლის წინათ, როდესაც გამოცხადდა საქართველოს მოსამართლის მანტიის შემოღების ამბავი, ბევრმა, რა თქმა უნდა, არ იცოდა, რა სამზადისი გაიშალა ამ იდეის აღსასრულებლად. ამ სამზადისში მრავალი მხატვარ-დიზაინერი იყო ჩართული. კონკურსი ორ ეტაპად ჩატარდა და ფურის თვრამეტივე წევრმა პირველი ადგილი გიორგი ავსაჯანიშვილს მიანიჭა. ამჟამად მუშაობს ვახტანგ ჭაბუკიანის სახელობის ქორეოგრაფიული სასწავლებლის 100 წლისთავის საიუბილეო წიგნზე, შოთა რუსთაველის სამყაროს (ცენტრის) უნიკალურ პროექტზე და ვახტანგ გორგასლის მონასტრის ესკიზებზე. ასეთია საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორის, საკავშირო პრემიის ლაურეატის, ღირსების ორდენის კავალერის, არქიტექტურის რაინდის — გიორგი ავსაჯანიშვილის ღირსეულად განვლილი გზა. 2021 წლის 2 აგვისტოს ეს დაუღალავი კაცი 85 წლის გახდა. შრომასა და რუღუნებაში ვერ იფრინა, როგორ გაიფრინა ათწლეულებმა, მაგრამ უკან მოხედვის არ ეშინია. უკან ღირსეულად განვლილი ცხოვრებაა. თუმცა უკან არც იხედება, მზერა წინ აქვს მიჰყვრებილი დაუღლელს, ისევ ხალისიანს, ისევ ტანკენარსა და მხრებგაშლილს. თქვენგან კიდევ ბევრს ველოთ, ბატონო გიორგი, ჯერ მხოლოდ ერთი ეტაპი გაილია, წინ ახალი ჰორიზონტებია!

პირველი დამოუკიდებელი პროექტი იყო საკავშირო უშიშროების სამინისტროს სანატორიუმი «მესაზღვრე» კურორტ გავრაში, შემდეგი — ბაკურიანის გენერალური გეგმა თავის პედაგოგ ვალერიან კედიასა და სხვებთან ერთად. მასთან ერთად დააპროექტა საკავშირო გეოლოგიის სამინისტროს სანატორიუმი «გეოლოგი» კურორტ წყალტუბოში

გიორგი ავსაჯანიშვილის პროექტები

1983 წელს საქართველოსა და საკავშირო მთავრობის დაჯავშნებით გააფორმა მოსკოვის დიდი თეატრი, რისთვისაც საკავშირო საზოგადოება «ცოდნის» პრეზიდენტმა, აკადემიკოსმა ბასოვმა გიორგი ავსაჯანიშვილი დააჯილდოვა ოქროს მედლით. 1974-82 წლებში გიორგის ანდეს საბჭოთა კავშირისა და საქართველოს ექსპონატების მთავარი მხატვრობა საერთაშორისო გამოფენებზე დამასკოში, ბარსელონაში, პლოვდივში, მონრეალსა და სხვაგან, რისთვისაც დაჯილდოებულია საერთაშორისო ოქროს მედლებით.

წელი და იაფხა ავსაჯანიშვილი, დალი გვიღვინია

2022 წლის ზამთრის ოლიმპიური თამაშების ღიშვანია მოიხრება 9 ქართველმა სპორტსმენმა: მორის ყვითელაშვილმა, ანასტასია გუზანოვამ, მარია კაზაკოვამ და გიორგი რევიამ, კარინა საფინამ და ლუკა გერულავამ, ნინო ნიკლაშვილმა, სოსო ჯაფარიძემ და საბა ქუმარიტაშვილმა.

სპორტი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პეკინური ზამთრის ოლიმპიური თამაშები იწყება

4 თებერვალს დაიწება და 20-ში დასრულდება ზამთრის X ოლიმპიური თამაშები, რომელსაც ჩინეთის დედაქალაქი პეკინი უმასპინძლებს. თამაშები ჩატარდება სამ სხვადასხვა ადგილას — პეკინში, ჩუანძიაკოუსა და იანძინში.

ოლიმპიადაზე 95 ქვეყნის 4000-მდე სპორტსმენი იასპარეზებს სპორტის 15 დისციპლინაში. ეს სახეობებია: ბიატლონი, ბობსლეი, სამთო-სათხილამურო სპორტი, კერლინგი, ციგურებით სრიალი, სათხილამურო ორჭიდი, თხილამურებით სრიალი, ტრამპლინიდან ხტომა, ციგაობა, სკელეტონი, სნოუბორდი, ფიგურული სრიალი, ფრისბილი, ჰოკეი და შორტი-ტრეკი.

იმ ნაგებობების გარდა, რომლებიც 2008 წლის ზაფხულის ოლიმპიური თამაშებისთვის ააგეს, ჩინელებმა რამდენიმე ახალი კომპლექსი, სტადიონი, ტრამპლინი, პარკი და ცენტრიც ააშენეს. ამ ნაგებობებშიდან აღსანიშნავია ეროვნული სტადიონი პეკინში, რომელზეც გაიმართება ოლიმპიური თამაშების გახსნისა და დახურვის ცერემონიები, სპორტის სახელმწიფო სასახლე, დედაქალაქის სპორტის სასახლე, ტრამპლინი „ბიგ-ეი-შო-კენი“, ეროვნული სათხილამურო ცენტრი, ტრამპლინიდან ხტომის ეროვნული ცენტრი, ბიატლონის ეროვნული ცენტრი ჩუანძიაკოუსი, ეროვნული სამთო-სათხილამურო და ბობსლეის ცენტრები იანძინში.

პეკინის ოლიმპიადის თილისბა

პეკინის 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიადის თილისბა არის პანდა, სახელად **ბინ ღუნ ღუნ**. პანდას აცვია კოსმონავტის სკაფანდრის მსგავსი კოსტიუმი. მარჯვენა თათზე გამოსახული გული მიუთითებს ჩინელების სტუმართმოყვარეობაზე, პანდას სახის გარშემო სხვადასხვა ფერის წრეები — პეკინის ყინულისა და თოვლის ახალ არენებზე. ოლიმპიადის ორგანიზატორები მიიჩნევენ, რომ ბინ ღუნ ღუნი წარმოადგენს სიკეთისა და მტკიცე სპორტული სულის

მაგალითს.

პორტაშირისი და საკარანტინო ზომები

საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა პეკინის ოლიმპიური თამაშებისთვის სპეციალური პროტოკოლი შეიმუშავა. შეჯიბრებების მიმდინარეობისას ყველა სპორტსმენს ყოველდღიურად ჩაუტარდება ტესტირება კოვიდ-19-ზე. სპორტსმენებს გადაადგილება შეეძლება მხოლოდ ოლიმპიური თამაშების ობიექტებზე ქალაქში გაუსვლელად და ადგილობრივ მოსახლეობასთან კონტაქტის გარეშე. თუ სპორტსმენი სრულად არ არის ვაქცინირებული ან არ აქვს სამედიცინო დასკვნა, მას მოუწევს კარანტინში ყოფნა 21 დღის განმავლობაში პეკინში ჩასვლის დღიდან. საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა, აგრეთვე, დაადგინა, რომ მხოლოდ ჩინეთის მოსახლეობას ექნება ტურნირებზე დასწრების უფლება მაყურებლის რანგში. რამდენიმე დღის წინათ ცნობილი შეიქნა, რომ „ომიკრონის“ გავრცელების გამო შეჯიბრებებზე შეზღუდული რაოდენობის მაყურებელს დაუშვებენ.

დიალოგატიური პოლიტიკა

რამდენიმე ქვეყანამ 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიადის დიპლომატიური ბოიკოტი გამოუცხადა — ინიციატივა წამოვიდა აშშ-ისგან, მას მხარი აუბეს ავსტრალიამ, ბელგიამ, დიდმა ბრიტანეთმა, დანიამ, კანადამ, კოსოვომ, ლიეტუვამ და იაპონიამ. ამ ქვეყნების ოფიციალური წარმომადგენლები ჩინეთში არ წავლენ. ეს გადაწყვეტილება სპორტსმენებს არ ეხება.

ბოიკოტის მიზეზად დასახვლდა ადამიანის უფლებების დარღვევები ჩინეთის პროვინ-

ციალ სინძიანში, რომელიც მუსლიმი უმრავლესობის არის დასახლებული. ჩინეთში ყველა ბრალდებას კატეგორიულად უარყოფენ და მათ გამოგონილს უწოდებენ.

ოლიმპიური თამაშების გახსნისა და დახურვის ცერემონიები

ზამთრის ოლიმპიადის გახსნის 4 თებერვალს, თბილისის დროით 16:00 საათზე. ცერემონია გაიმართება პეკინის ეროვნულ სტადიონზე, რომელსაც „ჩიტის პედეს“ ეძახიან და 90 ათას მაყურებელს იტევს. ოლიმპიადის დახურვის ცერემონიაც იმავე სტადიონზე გაიმართება 20 თებერვალს. გათამაშდება მედლების 109 კომპლექტი 15 დისციპლინაში.

პარტოვლი სპორტსმენები პეკინის ზამთრის ოლიმპიადაზე

ქართველი სპორტსმენებიდან 2022 წლის ზამთრის ოლიმპიური თამაშების ღიშვანია მოიპოვეს ფიგურული ციგურაობაში: **მორის ყვითელაშვილმა**, ერთეულთა თანრიგი (კაცები); **ანასტასია გუზანოვამ**, ერთეულთა თანრიგი (ქალები); **მარია კაზაკოვამ** და **გიორგი რევიამ**, ყინულზე ცეკვა (შერეული წყვილები); **კარინა საფინამ** და **ლუკა გერულავამ**, ფიგურული ციგურაობა (შერეული წყვილები).

სამთო-სათხილამურო სპორტი: **ნინო ნიკლაშვილი**; **სოსო ჯაფარიძე**.

ციგაობა: **საბა ქუმარიტაშვილი**.

ოლიმპიადის ფაორტები და პარტონი

ამერიკულმა კომპანია Gracenote-მ, რომელიც რეგულარულად აქვეყნებდა ოლიმპიადის 22-ის პროგნოზებს, რამდენიმე დღის წინათ გაავრცელა პროგნოზი მოპოვებული მედლების მიხედვით ქვეყნების მიერ დაკავებული ადგილების შესახებ პეკინის ზამთრის ოლიმპიადაზე.

ოლიმპიადის თილისბა ბინ ღუნ ღუნი

მარიტ გიორგანი

ულია-უინარ გიორგანაშვილი

საუკეთესო ქვეყნული

ქვეყანა	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	სულ
1 ნორვეგია	22	13	10	45
2 გერმანია	12	10	3	25
3 რუსეთი	11	12	9	32
4 აშშ	7	5	10	22
5 შვედეთი	7	8	5	21
6 კანადა	6	6	10	22

ოლიმპიადის ბიუჯეტი

პეკინის ზამთრის ოლიმპიადის საერთო ბიუჯეტი 3,9 მლრდ დოლარია. ოლიმპიური თამაშებისთვის აშენებულია 3 ოლიმპიური სოფელი თითოე-

ული ადგილისთვის, სადაც გაიმართება შეჯიბრებები: პეკინში, იანძინსა და ჩუანძიაკოუსში. ამ ოლიმპიურ სოფლებში არის ყველა აუცილებელი პირობა სპორტსმენების მოსამ-

ზადებლად: ფიტნესცენტრები, დასასვენებელი ზონები, ბანკები, სუვენირების მაღაზიები.

საინტერესო ფაქტები

* სპორტის ზამთრის სახეობებში საერთაშორისო შეჯიბრებები, ისეთივე, როგორც ზაფხულის ოლიმპიური თამაშები, იმართება საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ეგიდით.

* ზამთრის პირველი ოლიმპიური თამაშები გაიმართა 1924 წელს საფრანგეთის ქალაქ შამონიში.

* ზამთრის და ზაფხულის ოლიმპიური თამაშები თავდაპირველად ერთ წელს იმართებოდა, 1994 წლიდან კი თამაშები 2 წლის ინტერვალის სხვაობით იმართება.

* ზამთრის ოლიმპიური თამაშების ყველაზე წარმატებული სპორტსმენია ნორვეგიელი მოთხილამურე ქალი **მარია გიორგანი**. მის ანგარიშზე 15 მედალია — 8 ოქროს, 4 ვერცხლისა და 3 ბრინჯაოს.

8 ოლიმპიური ოქრო აქვს, აგრეთვე, სახელგანთქმულ ნორვეგიელ ბიატლონისტს — **ულია-უინარ გიორგანაშვილს**.

მოამზადა ნინო კორინთელა

ეროვნული სტადიონი პეკინში

ტრამპლინი ბირ ეირ შებენი

აურზაური დასავლურ «სალხინეთში»

დასავლური „სალხინეთი“, რომელსაც ასე ლამაზად გვიჩვენებენ, გოლო 30 წელია, სულ უფრო ემსახურება საბიჭოს.

რამდენიმე დღის წინათ ამერიკის ფედერალურმა სარეზერვო სისტემამ (დოლარის ემისიის მსოფლიო ცენტრმა) გამოაცხადა, რომ უკვე მართლდასაბუთებულად განაგრძობს მონეტარული პოლიტიკის (პროცენტი, რომელსაც ის არიცხავს ბრუნვაში გასაძევედ იყენებს). ამის გამო ძლიერ აღშფოთდა საერთაშორისო

საგალობლო ფონდი, რომლის დირექტორმა **პრინსტონის ბიუროში** ვრცელად კრიტიკული გამოხატებით უპასუხა ფედერალური სარეზერვო სისტემის გადაწყვეტილებას.

აქ საინტერესო ის კი არ არის, ვინაა მათ შორის მართალი, არამედ ის, რომ **გლობალისტური ინსტიტუტები, როგორცაა ფედერალური სარეზერვო სისტემა და მსოფლიო საგალობლო ფონდი, შიდა უთანხმოებებს დახურულ კარს მიღმა, ფარული მოლა-**

პარაკებებით წყვეტდნენ, ახლა კი საჯარო გარჩევები მოაწყვეს და მწარე-მწარე ტირადებს არ იშურებენ ერთმანეთის მიმართ. ამ ყველაფრის მთავარი მიზეზი კი არის ის, რომ საბანკო პროცენტზე ანუ ციფრულ ლიბერალურ დასავლურ სისტემას რესურსები შემოეღება, მათ შორის კონფლიქტები მრავლდება და თითოეული მათგანი მზადაა, სხვა წაძიროს, ოღონდ თვითონ „გამოძვრეს“. **ჩვენი მთავრობა და ოპოზიცია კიდევ მათ იმედზე არიან და ხალხს გვამშვიდებენ, რომ „დასავლეთი**

ურყევად გვიჭერს მხარს“ და რომ „ჩვენი ხსნა დასავლეთშია“. ამისმა მთქმელმა ისიც უნდა აგვიხსნას, დასავლეთში ერთმანეთსაც რომ აღარ ინდობენ, ჩვენთვის მაინც მოიცლიან (როდის უზრუნიათ, მგარამ მაინც)? თუ ჩვენ მათთვის გამოწერილი ლიმონივით ვართ და ზედმეტი, უსარგებლო ტვირთი?

დასავლური „სალხინეთი“, რომელსაც ასე ლამაზად გვიჩვენებენ ბოლო 30 წელია, სულ უფრო ემსახურება საბიჭოს. წინ კიდევ ბევრი სახანაობა გველის.

გურ-ის საბარკო საქმეთა მინისტრმა წარტილი დაუსვა ნატოში უკრაინის ინტეგრაციის საკითხს

გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ანალენა ბერბოკმა გამოცხადდა WAZ-ისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ უახლოეს ხანში ნატოში უკრაინის გაწევრების საკითხი არ დგას დღის წესრიგში.

ბერბოკის თქმით, რუსეთი საქმის კურსშია, რომ უკრაინა უახლოეს ხანში ვერ გახდება ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრი.

„ყველასთვის, მათ შორის რუსეთისთვისაც, ცნობილია, რომ ამჟამად ეს უკრაინის ინტეგრაცია ნატოში არ დგას დღის წესრიგში. უკრაინელ

ანალენა ბერბოკი

ხალხს სურს, იცხოვროს მშვიდობა და უსაფრთხოებაში. დონბასში კონფლიქტის გამო ბევრი ვერ ნახულობს თავის ოჯახის წევრებს. აი რაზეა საუბარი და არა ნატოში შესვლაზე“ — განაცხადა გერმანიის თავდაცვის მინისტრმა და დასძინა, რომ „ამჟამად ყველაზე მნიშვნელოვანი ამოცანა მინსკის შეთანხმების შესრულებაა, რომლის წყალობითაც ადამიანები შეძლებენ „თავისუფლად და უსაფრთხოდ“ ცხოვრებას.“

news-rambler.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთიელმა

ნონა გაფრინდავილი: დიას, მე ვარ ქართველი, მთელი ქარიხის განაპოვებაში ვეთაბაბებოდი მამაქალაქს და ხშირად ვაბარებდი მათ

„ჭადრაკის ენაზე რომ ვთქვათ, დებოუტი მოგებულა. საზოგადოებრივ ცხოვრებაში და ასევე, სპორტში გამარჯვების მისაღწევად რამდენიმე აუცილებელი პირობა არსებობს: რწმენა, ბრძოლის წყურვილი და ფინი, პროფესიონალიზმი და აუცილებელი კვალიფიკაცია, გულშემატკივრები და სიმართლე“ — ეს მიმართა მსოფლიოს 5-გზის ჩემპიონმა ჭადრაკში, ნონა გაფრინდავილიმ, Netflix-ის წინააღმდეგ საქმის შესახებ გააგრძელა.

„მე ვიცავ ჩემს განვლილ ცხოვრებას, ეროვნებასა და მიღწევებს, რომლებსაც უღირსად შეხედავ. მთელი ცხოვრება ვგრძობდი გულშემატკივრების საოცარ მხარდაჭერას. პროფესიონალიზმი ამ შემთხვევაში აისახება ჩემი ქართველი და ამერიკელი ად-

ვოკატების უძლიერეს გუნდში, რომლებმაც საოცარი საბოლოო გასწიეს. მაღლობა ამერიკულ სასამართლოს, რომელმაც კვალიფიციურად და სამართლიანად შეაფასა არსებული მოცემულობა. გამარჯვების წყურვილი და ბრძოლის ფინი არასოდეს გამწყვდებიან. ახლაც ღრმად მწამს, რომ ჩემს გუნდთან და ყველა ჩემს გულშემატკივართან ერთად მივალთ საბოლოო გამარჯვებამდე, რადგან სიმართლე ჩვენს მხარესაა და ეს, მგონს, მთელი სამყაროსთვის

ცხადია. დიას, მე ვარ — ნონა გაფრინდავილი, ვარ ქართველი. დიას, მთელი ქარიხის განაპოვებაში ვეთაბაბებოდი მამაქალაქს და ხშირად ვაბარებდი მათ, ამიტომაც მეტოქე პატივი, გავმხდარიყავი პირველი ქალი დიონატატი მამაკაცებს შორის. უღრმეს მაღლობას ვუხდი უამრავ ადამიანს საქართველოში და მთელ მსოფლიოში, ვინც მე მხარდაჭერა და თანადგომა გამომიცხადა. ბრძოლა გრძელდება საბოლოო გამარჯვებამდე“ — განაცხადა ნონა გაფრინდავილი.

შეგახსენებთ, რომ კალიფორნიის სასამართლოს მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა Netflix-ის შუამდგომლობა, გაუქმებინა ქართველი მოჭადრაკის, ნონა გაფრინდავილის, მეტოქე ტიტული სარჩელი.

ავტოპოლისა და თვითფრინავის ჰიბრიდს ბრატისლავის თავზე ფრენის ნება დაეთმო

სლოვაკურმა კომპანია Klein Vision-მა მიიღო საავიაციო უსაფრთხოების პირველი ევროპული სერტიფიკატი მის მიერ შემოქმედებული თვითფრინავის ჰიბრიდისთვის.

როგორც Euronews-ი იუწყება, ორდგილიან ჰიბრიდს, სახელწოდებით AirCar-ს, ამერიკიდან უფლება აქვს, იფრინოს ბრატისლავის თავზე. მან უკვე განახორციელა 200-ზე მეტი აფრენა-დაფრენა. ჰიბრიდის ფრენის ხანგრძლივობა 75 საათზე მეტს შეადგენს.

AirCar-ის ფრენის მაქსიმალური სიმაღლე 500 კმ-ია და მისი შექმნელები იმედოვნებდნენ, რომ ჰიბრიდი ვერტმფრენების ალტერნატივა იქნება.

Kein Vision-ის კონსტრუქტორები ამჟამად მუშაობენ მფრინავი ავტომობილის შექმნაზე, რომელიც 1000 კმ-ს იფრენს და მისი სიჩქარე საათში 300/კმ იქნება. ამის შემდეგ კი დაიწყება ამ ჰიბრიდის სერიული წარმოება.

russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუპა მაისურაძემ

გეოგრაფი, პოლიტიკოსი, განსაკუთრებით ხკუ პოლიტიკოსი, პოლიტიკოსი და ოპოზიციონერი

უმორჩილესად გთხოვთ, ყურადღებით წაიკითხოთ გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მე-2 ნომერში ბატონ ტარიელ სუსხიაშვილის შესანიშნავი წერილი „გულახდილი საუბარი“, რომელშიც საუბარია ჩვენი ქვეყნის ანმყოფი, წარსულსა და მომავალზე. წერილში ბევრ გონივრულ ანალიზს, რჩევას, მოსაზრებასა და საგულისხმო წინადადებას წაიკითხავთ. დაფიქრდით, ქვეყნის მართვის პრეტენზიის მქონე ფიქრი ხომ ადამიანის მუდმივი თანამგზავრია. იქნებ გადააფასოთ თქვენი მოსაზრებები, ჩვენი ქვეყნის სწრაფი განვითარებისა და კეთილდღეობის სწორ გზას რომ დავადგეთ ან გასაღებს მივაგნოთ.

ოპარ მარგველაშვილი

www.geworld.ge

საქართველო **ესტუბრეტი** **ჩვენს სივრცეში**

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894

9 772233 389009